

Številka: 007-295/2012/15

Ljubljana, dne 13. 8. 2012

EVA: 2012-2330-0189

**GENERALNI SEKRETARIAT VLADE
REPUBLIKE SLOVENIJE**

gp.gs@gov.si

**ZADEVA: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH DOLOČENIH
ZAKONOV NA PODROČJU VARNE HRANE, VETERINARSTVA IN VARSTVA RASTLIN –
redni postopek**

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije na redni seji dne 2012 sprejela naslednji:

S K L E P

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov na področju varne hrane, veterinarstva in varstva rastlin (EVA:) ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.

dr. Božo Predalič
GENERALNI SEKRETAR

PREJMEJO:

- ministrstva in vladne službe

V VEDNOST:

- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo;
- Urad Vlade Republike Slovenije za komuniciranje.

Priloga sklepa:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakonov na področju varne hrane, veterinarstva in varstva rastlin z obrazložitvijo.

Za Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- dr. Vida Čadonič Špelič, generalni direktor VURS.		
2b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:		
- Franc Bogovič, minister; - Branko Ravnik, državni sekretar.		
3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:		DA
4a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:		
Vlada RS predlaga Državnemu zboru RS, da predlog zakona v skladu s Poslovníkom Državnega zbora RS (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) obravnava po rednem postopku.		
4b Predlog za skrajšanje poslovníških rokov z obrazložitvijo razlogov:		
Predlagamo, da se gradivo obravnava na seji OG 21. 8. 2012 ter na seji Vlade RS 23. 8. 2012.		
5. Kratek povzetek gradiva		
<p>V skladu s sklepom Vlade RS št. 00402-1/2012 z dne 23. 2. 2012 poteka na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje druga faza reorganizacije. Priprava zakonodaje na področju varne hrane in z njo povezan nadzor je trenutno razdeljen med štiri organe in sicer na Veterinarsko upravo RS, Fitosanitarno upravo RS, Direktorat za varno hrano in del Inšpektorata RS za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje. Z reorganizacijo bo vzpostavljen novit organ tako, da bo z združitvijo ukinjen direktorat in obe ločeni upravi. Tako bo znotraj Ministrstva za kmetijstvo in okolje dosežena racionalizacija z zmanjšanjem števila direktorats in organov v sestavi.</p> <p>S sprejemom zakona se bodo zmanjšale administrativne ovire in bremena za javno upravo, z vidika reorganizacije. Navedena reorganizacija sledi cilju racionalizacije dela na upravnem in inšpekcijskem področju, ki zajema enotno in celovito strategijo obvladovanja tveganja, enoten in preglednejši način komuniciranja z nosilci dejavnosti in potrošniki, povezovanje informacijskih sistemov, poenoten uradni nadzor, vključno z laboratoriji, zagotavljanje večje transparentnosti rezultatov nadzora in racionalnejšo izrabo kadrovskih in materialnih virov.</p>		
6. Presoja posledic		
a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	DA
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

I. Ocena finančnih posledic				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	0		0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov	0	0	0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna	0	-83.500	-122.500	-122.500
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov	0	0	0	0
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva	0	0	0	0
II. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene po naslednjih proračunskih postavkah (PP) s predvidenimi zneski:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz naslednjih PP:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki			Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				0

--

OBRAZLOŽITEV

Gradivo ima vpliv na priliv v državni proračun.

7. b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR

/samo, če izbere NE pod točko 6a/

Kratka obrazložitev:

Kratkoročno bo zaradi združitve organov manj dodatkov za vodenje sedaj vodilnih javnih uslužbencev v organih, ki se združujejo. Na daljše obdobje je pričakovati pozitiven finančni učinek pri materialnih stroških in pri številu zaposlenih javnih uslužbencev.

V prvi fazi, v letu 2013 bo prišlo do povečanja materialnih stroškov v predvideni višini do 40.000 EUR, in sicer:

- zamenjava tabel, žigov, glav in certifikatov v ocenjeni vrednosti do 4.000 EUR,
- najem dodatnih pisarn na regionalni ravni v vrednosti do 15.000 EUR,
- stroški informacijskega sistema v zvezi s samo reorganizacijo v višini do 20.000 EUR.

V letu 2013 in dalje predvidevamo znižanje na plačnih postavkah in sicer v višini 122.500 EUR letno.

Na ostalih proračunskih postavkah pa v letih 2013 in naprej znižanje odhodkov ne bo preseglo 40.000 EUR letno, saj mora uradni nadzor v celoti potekati v obstoječih okvirih.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja

DA

/Če NE, navesti razlog za ne objavo:/ gradivo je objavljeno hkrati z potekom medresorske obravnava.

/Če DA:

Datum objave:

V razpravo so bili vključeni:

Mnenja, predloge, pripombe so podali:

Upoštevani so bili:

- v celoti
- v pretežni meri
- delno
- niso bili upoštevani, poročilo je bilo dano

Bistvena odprta vprašanja: /

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja

Gradivo je bilo v medresorsko usklajevanje poslano:

- vsem ministrstvom;
- Službi Vlade RS za zakonodajo.

Datum pošiljanja v medresorsko usklajevanje: 18. 6. 2012 Koalicijsko usklajevanje predloga zakona je potekalo 19. 7. 2012.		
Gradivo je usklajeno:		
- z MF;		
- z MZ;		
- z MNZ;		
- z MIZKS;		
- predlog zakona smo delno dopolnili oz. popravili v skladu s pripombami Ministrstva za pravosodje in javno upravo, ki smo mu dne 29. 6. 2012 posredovali odgovor,		
- usklajevanje s SVZ na podlagi njihovih pripomb še poteka - skladno z dogovorom bo zaključeno do vladne obravnave predloga zakona.		
10. Gradivo je lektorirano		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	DA
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		DA
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		DA
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. 00402-1/2012 z dne 23. 2. 2012.		
		Franc Bogovič
		MINISTER

Priloga:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakonov na področju varne hrane, veterinarstva in varstva rastlin z obrazložitvijo

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH DOLOČENIH ZAKONOV NA PODROČJU VARNE HRANE, VETERINARSTVA IN VARSTVA RASTLIN, redni postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Vlada RS je aprila leta 2001 sprejela Strategijo varne hrane in se s tem zavezala, da bo preko štirih stebrov (prehrana živali, veterinarstvo, fitosanitarno področje in živila splošno) zagotovila pripravo zakonodaje, vzpostavila učinkovit nadzor ter s tem zagotovila izvajanje politike varne hrane v RS. Organiziranost služb in delitev pristojnosti strategiji ni sledila.

Z vstopom RS v EU in s sprejemom nove higienske zakonodaje v letu 2004 so se bistveno spremenile in dopolnile zakonodajne podlage na področju varne hrane in krme, vključno z zdravstvenim varstvom živali in zaščito živali. Nova higienska zakonodaja je za vse države članice predstavljala enoten in celovit sistem zagotavljanja varne hrane »farm-to-table«. V RS je organiziranost upravnih inštitucij, ki so pristojne za implementacijo higienske zakonodaje, ostala bolj ali manj enaka kot pred vstopom v EU. Posledično je vsak izmed pristojnih organov na področju varne hrane in krme v RS izoblikoval na podlagi istih uredb higienske zakonodaje lastne izvedbene predpise, kar pa v praksi pomeni raznolikost politik izvajanja in sankcioniranja, uveljavitev različnih presoj istega tveganja, izvajanje uradnega nadzora na različne načine.

Kljub temu je potrebno poudariti, da ima RS ne glede na obliko organiziranosti že sedaj skladno z živilsko zakonodajo EU vzpostavljen ustrezen sistem varnosti hrane, ki zagotavlja varno in kakovostno hrano slovenskim potrošnikom. To potrjujejo tudi poročila inšpektorjev Evropske komisije, ki večkrat letno v RS pregledujejo in preverjajo delovanje sistemov nadzora v prehranski verigi. Prav tako v RS ni bilo zaznati večjih kriz ali izrednih dogodkov v zvezi z varnostjo hrane, ki bi zahtevali uvedbo izrednih ukrepov.

Trenutna ureditev z več pristojnimi organi ima določene pomanjkljivosti, kot so:

- ne omogoča izvajanja enotne in celovite strategije varne hrane in krme na nacionalni ravni;
- izvaja se večkratni prenos ali priprava izvedbenih predpisov na podlagi iste zakonodaje EU;
- ni vzpostavljenega celovitega, horizontalnega in poglobljenega pristopa za spremljanje, oceno in obvladovanje posameznih pojavov tveganja na nacionalni ravni;
- izvajanje monitoringov ni urejeno centralno, ampak je v pristojnosti posameznih nadzornih organov;
- obstaja podvajanje pristojnosti pri nadzoru in razlike v kaznovalni politiki nadzornih organov;
- komunikacija z nosilci dejavnosti in potrošniki poteka parcialno po posameznih pristojnih organih in glede vrste, obsega in načina podajanja informacij ter podatkov glede varnosti živil in krme ni poenotena;
- način imenovanja laboratorijev uradnega nadzora in nacionalnih referenčnih laboratorijev je različen po pristojnih organih;
- informacijski sistemi so se razvijali parcialno po pristojnih organih, prav tako zbirke podatkov,
- delitev pristojnosti povzroča dodatno obremenitev gospodarstva, trgovine, še zlasti živilske industrije, industrije predelave krme ter primarnih pridelovalcev hrane in krme.

Prvi korak k enotni inštituciji je bil narejen s sprejetjem novele Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 48/09), ki je združil večji del pristojnosti za varnost hrane na MKGP, a ne v celoti, tako, da je pristojnost za zagotavljanje varnosti v prehranski verigi še vedno razdeljena med ministrstvi – sedaj Ministrstvo za kmetijstvo in okolje in Ministrstvo za zdravje.

Nadalje je Vlada RS dne 23. 2. 2012 sprejela gradivo št. 00402-1/2012 »Pregled sprememb pristojnosti ministrstev in predlog organiziranosti ministrstev, organov v sestavi, vladnih služb, javnih agencij in javnih skladov po posameznih ministrstvih« kot podlago za pripravo sistemskih rešitev ter sprememb zakonov in podzakonskih predpisov za realizacijo odločitev, ki izhajajo iz gradiva.

S tem sklepom je Vlada odločila, da se združijo VURS, FURS, Direktorat za varno hrano in del Inšpektorata, ki se ukvarja z varno hrano v enotno inštitucijo – organ v sestavi. Priprava zakonodaje na področju varne hrane in z njo povezan nadzor je trenutno razdeljen med štiri organe znotraj Ministrstva za kmetijstvo in okolje in sicer na Veterinarsko upravo RS (VURS), Fitosanitarno upravo RS (FURS), Direktorat za varno hrano in del Inšpektorata RS za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje.

Z reorganizacijo se vzpostavlja znotraj Ministrstva za kmetijstvo in okolje enovit organ tako, da se z združitvijo ukinja direktorat in obe ločeni upravi. Namen reorganizacije je, da se znotraj Ministrstva za kmetijstvo in okolje izvede racionalizacija z zmanjšanjem števila direktorats in organov v sestavi.

Navedeno področje se glede pristojnosti ureja v več področnih zakonih. Sprememba glede pristojnosti z vidika enotnega pristopa je v obliki skupnega Zakona sprememb in dopolnitev zakonov na področju varne hrane, veterinarstva in zdravja rastlin. Temelj reorganizacije je ustanovitev Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin na podlagi Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o organih v sestavi ministrstev in Uredbe o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in pravosodnih organih. Glede ostalih podzakonskih predpisov, ki urejajo v svojih določbah sklice na pristojnost, bo v skladu z Uredbo o organih v sestavi upoštevano, da se sklici v podzakonskih predpisih, ki se nanašajo na Veterinarsko upravo Republike Slovenije in Fitosanitarno upravo Republike Slovenije, v delu prenesenih pristojnosti, od 1. januarja 2013 upoštevajo kot sklici na Upravo Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

2. Cilji, načela in pogloblitve rešitve zakona

2.1. Cilji zakona

Navedena reorganizacija sledi cilju racionalizacije dela na upravnem področju in področju izvajanja uradnega nadzora, ki zajema enotno in celovito strategijo obvladovanja tveganja, enoten in preglednejši način komuniciranja z nosilci dejavnosti in potrošniki, povezovanje informacijskih sistemov, poenoten uradni nadzor, vključno z laboratoriji, zagotavljanje večje transparentnosti rezultatov nadzora in racionalnejšo izrabo kadrovskih in materialnih virov.

Predlagani zakon sledi načelu smotrne porabe sredstev, predvsem pa se zasleduje namen, da se s čim manjšim obsegom sredstev doseže čim večji učinek pri izvajanju z zakoni določenih nalog v okviru enotnega organa. Celosten pristop zagotavljanja varnosti hrane pomeni vključevanje vseh področij, ki neposredno ali posredno vplivajo na varnost hrane v verigi od njive do potrošnika. Enovit pristop zajema celovito strategijo varne hrane in krme na nacionalni ravni, vključno s strategijo določitve laboratorijev za namene uradnega nadzora, enotne zakonodajne postopke, celovito obvladovanje tveganja, poenoten uradni nadzor v prehranski verigi za zagotavljanje boljše učinkovitosti in transparentnosti vseh rezultatov nadzora,

povezovanje informacijskih sistemov na področju prehranske verige in enoten in preglednejši način komuniciranja z nosilci dejavnosti in potrošniki.

2.2. Poglavitne rešitve

Poglavitna rešitev tega zakona je racionalizacija služb znotraj ministrstva kot realizacija ustanovitve Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin. Z zakonom se natančneje vzpostavi ločnica med kmetijsko politiko in institucijo, ki je zadolžena za varovanje zdravja ljudi, kar preprečuje navzkrižje interesov med spodbujanjem proizvodnje hrane in izvajanjem nadzora nad proizvodnjo hrane.

3. Ocena finančnih posledic zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Za izvajanje zakona v delu, ki se nanaša na prenos pristojnosti, bo potrebno zagotoviti nove žige, certifikate in zagotoviti prostore znotraj obstoječih prostorov dosedanjih organov, ki pa se v pretežnem delu nahajajo na skupnih lokacijah. Glede informacijskih sistemov z vidika združevanja ni predvidenih posebnih stroškov v višini nad 40.000 EUR, saj morajo obstoječi sistemi delovati še naprej in se med seboj povezovati.

Predlog zakona ima v prvem letu finančne posledice na materialnih stroških - zvišanje proračunskih sredstev v višini 39.000 evrov in na postavkah plač znižanje porabe proračunskih sredstev za 122.500 evrov. Predlog zakona nima posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. Zagotovljenost sredstev za izvajanje predloga zakona v državnem proračunu

Za izvajanje zakona bo potrebno v proračunskem letu 2013 v celoti oblikovati nove proračunske postavke in nanje prenesti sredstva iz proračunskih postavk organov, ki se z zakonom združujejo v novo institucijo.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost predlagane ureditve pravu EU

4.1. Pravo EU

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije, niti ni z njim v nasprotju. V drugih pravnih sistemih so pristopili k ureditvi na različne načine.

4.2. Prikaz ureditve v drugih državah članicah Evropske unije

V EU ni predpisanega enotnega modela, ki bi določal oblikovanje nacionalnih institucij za varno hrano, zato so v državah članicah zelo različne oblike organiziranosti pristojnih organov, ki zagotavljajo delovanje sistema varnosti hrane.

Nacionalne institucije so nastajale razvojno, skladno z novimi zakonodajnimi zahtevami in potrebami posamezne države, običajno z združitvijo različnih služb delujočih na področju varnosti prehranske verige, ki so vključevale tako področja kmetijstva, veterine kot tudi področja javnega zdravja. Nekatere institucije delujejo samostojno, druge v okviru ministrstev odgovornih za kmetijstvo, zdravje, okolje ali druga področja. Prav tako se te institucije razlikujejo po obsegu nalog in pristojnosti. Nekatere združujejo popoln nabor aktivnosti na področju zagotavljanja varne hrane, to je pripravo ocen tveganja, obvladovanje tveganja in obveščanje o tveganju.

Najpomembnejšo vlogo na področju varnosti hrane v EU prevzemajo ministrstva, veterinarske službe in nenazadnje posebej ustanovljene agencije. Slednje so lahko neodvisne ali pod okriljem ministrstva.

Dejavnosti, ki jih pokrivajo nacionalni organi v okviru svojih pristojnosti zagotavljanja varnosti hrane, so razdeljene po naslednjih vsebinskih sklopih: zdravstveno varstvo živali in zaščita živali; zdravstveno varstvo rastlin, varnost živil in varnost krme. Vsi vsebinski sklopi pa vsebujejo postopke ocen tveganj, obvladovanja tveganj in obveščanje o tveganjih. Po državah EU so organi, ki izvajajo posamezne postopke - aktivnosti, različni oziroma spadajo pod različne pristojne organe

Avstrija: Področje, ki ga zajema varna hrana je razdeljeno v Avstriji med Ministrstvo za zdravje in ženske (BMGFJ) in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo, okolje in upravljanje voda (BMLFUW).

Na ministrstvu za zdravje in ženske je na državnem nivoju oblikovanje zakonodaje in politike za področja varnosti hrane pri proizvodnji mesa, veterinarski rezidui, živalski stranski produkti, za zdravstveno varstvo živali, promet živih živali in veterinarska zakonodaja, za zaščito živali in nadzor kužnih bolezni in zoonoz, za varnost živil in uradni nadzor živil, zakonodaja na področju živil za Codex alimentarius, nova živila in aditivi

Zvezni urad za varnost in zdravstveno oskrbo (BASG) znotraj ministrstva za zdravje je izvajalec upravnega dela in izvajalec uradnega nadzora, kot so registracijski postopki na področju drog, medicinskih pripomočkov, humanih in veterinarskih zdravil ter izvajanje nadzora proizvodnje in prodaje zdravil.

Na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo, okolje in upravljanje voda (BMLFUW) so pristojni za področje krme in varstva rastlin. S podobnim statusom kot organ v sestavi v Republiki Sloveniji je Zvezni urad za varnost hrane (BAES), ki izvaja naloge upravnih del in izvaja uradni nadzor: registracija sort rastlin, nadzor pridelave in prodaje semen in krme, registracija in nadzor pesticidov, nadzor mineralnih gnojil, uvoz iz tretjih držav na področju zdravstvenega varstva rastlin, RASFF za krmo, koordinacija regionalnih pristojnih služb. Nudi strokovno podporo ministrstvu za kmetijstvo.

Izvajanje ocen tveganja, naloge nacionalnega referenčnega laboratorija in uradnega laboratorija, naloge komuniciranja s potrošniki, naloge kontaktne točke RASFF za živila in EFSA kontaktne točke izvaja Agencija za zdravje in varnost hrane (AGES). Je družba z omejeno odgovornostjo v 100 % državni lasti, ki jo predstavljata obe prej navedeni ministrstvi (zdravje in kmetijstvo) nastala je z združitvijo vseh javnih laboratorijev in inštitutov na področju varnosti hrane v letu 2002. Na vseh petih področjih varne hrane (živila, krma, zdravstveno varstvo živali, zaščita živali in varstvo rastlin) in na področju humanih in veterinarskih zdravil ter pripomočkov je pristojna izvajanje ocen tveganj, podajanje strokovnih mnenj, izvajanje laboratorijske analize, raziskave tveganj in komuniciranje s potrošniki.

Avstrija ima 9 dežel in 99 okrajev, kjer deželne in okrajne veterinarske službe, inšpektorati za hrano in službe za varstvo rastlin izvajajo zakonodajo in uradni nadzor v prehranski verigi na vseh petih področjih, razen v zadevah, ki so izključno v pristojnosti države oziroma na nacionalnem nivoju (veterinarski in fitosanitarni nadzor ob uvozu, nadzor prodaje FFS in veterinarskih zdravil).

Belgija: V največjem delu je za področja varne hrane odgovorno Ministrstvo za kmetijstvo znotraj katerega je ustanovljena Zvezna agencija za varnost prehranske verige (FASFC). Agencija je pristojen organ za izvajanje uradnega nadzora celotne prehranske verige, vključno z lastnimi laboratoriji, za pripravo zakonodaje na izvedbeni ravni na nacionalni in EU ravni

(Evropska komisija), za izvajanje zakonodaje, MANCP, kontaktna točka RASF, za ocene tveganja in komuniciranje s potrošniki.

Ministrstvo za zdravje je odgovorno za Zvezno službo za zdravje, varnost prehranske verige in okolje (FPS). To je centralni organ pristojen za oblikovanje politike, zakonodaje na nacionalnem in EU nivoju (Svet in Parlament), za pripravo standardov - na vseh petih področjih, je kontaktna točka EFSA. Področje odgovornosti je torej javno zdravje, vključno z določenimi aspekti varne hrane (pesticidi, aditivi, embalaža, nova živila, kontaminanti, mikrobiološki parametri. Znotraj FPS so tudi znanstveni odbor in posebne strokovne delovne skupine. Del nalog je delegiranih tudi Veterinarskemu in Agrokemijskemu raziskovalnemu centru (CODA-CERVA) in Znanstvenemu inštitutu za javno zdravje (WIV-ISP) (raziskave in strokovna mnenja s področja javnega zdravja).

Belgija ima tudi regionalni nivo (tri regije) in provincialni nivo (deset provinc).

Zvezna agencija za varnost prehranske verige je odgovorna za izvajanje uradnega nadzora na celotni ravni, za vsa področja in ne glede na strukturne nivoje. Carinska služba znotraj Ministrstva za finance je odgovorna za uvozni nadzor.

Madžarska: Za področja varne hrane je bilo do 2006 v največjem delu (80%) odgovorno Ministrstvo za kmetijstvo in razvoj podeželja (FVM) , deloma (10%) je bilo odgovorno Ministrstvo za zdravje (EUM) , ki je v okviru Nacionalnega inštituta za varnost živil in prehrane (NPHMOS) izvajalo uradni nadzor nad živila pri pripravi hrane, javni prehrani in nad živila s prehranskega vidika, vključno s prehranskimi dodatki in je imelo za ta področja uradne laboratorije. Deloma (10%) je bilo za področja varne hrane odgovorno Ministrstvo za socialne zadeve in delo (MSAL), ki je v okviru Agencije za varstvo potrošnikov (HACP) izvajalo uradni nadzor obsevanih živil, delno nadzor nad označevanjem (vključno z GSO) in kakovostjo živil.

Prva faza reorganizacije, ki se je začela v letu 2006, je vključevala razmejitev pristojnosti med ministrstvi, tako, da je zdaj več kot 95 % prehranske verige pod pristojnostjo ministrstva za kmetijstvo. V drugi fazi, prav tako leta 2006 so na ožjem ministrstvu za kmetijstvo v en sektor združili 3 sektorje: Sektor za varnost živil, Sektor za zdravstveno varstvo živali in Sektor za zdravstveno varstvo rastlin. Tako je nastal nov Sektor za kontrolo prehranske verige po principu ena prehranska veriga - ena kontrola na ministrski ravni.

V letu 2007 je sledila ustanovitev novega organa v sestavi z združitvijo prejšnjih treh, pod imenom Centralni urad za kmetijstvo, ki je pristojen za izvajanje uradnega nadzora celotne prehranske verige. Vodi ga državni sekretar, ki je tudi vodja uradne veterinarske službe – CVO (Chief Veterinary Officer). Septembra 2008 pa je bil sprejet tudi nov zakon o varnosti hrani, ki je združil vsebine področnih zakonov o zdravstvenem varstvu rastlin, veterinarstvu, varnosti in kakovosti živil ter krmi.

Za varnost prehranske verige na Madžarskem je torej v celoti odgovorno Ministrstvo za razvoj podeželja (FVM), ki je nastalo iz ministrstva za kmetijstvo. Minister ima dva namestnika: državnega sekretarja odgovornega za uradni nadzor prehranske verige in kmetijske upravne zadeve, ki je hkrati CVO in namestnika državnega sekretarja, ki je tudi namestnik CVO.

Izvajanje politik, priprava predpisov in izvajanje uradnega nadzora po Uredbi 882/2004/ES je na nacionalnem nivoju združeno v en organ – Centralni urad za kmetijstvo (CAO) v okviru Ministrstva za kmetijstvo in razvoj podeželja - za celotno prehransko verigo (varnost živil, varnost krme, zdravstveno varstvo živali, zaščita živali in zdravstveno varstvo rastlin ter zootehnika in vinarstvo). Znotraj CAO je 6 direktoratskih ožjih področja varnosti hrane, eden od njih je odgovoren tudi za delovanje uradnih in referenčnih laboratorijev, ki so del CAO. CAO ima za določena področja oziroma analize svoje lastne laboratorije, drugače pa laboratorije za uradni nadzor imenuje direktor CAO, ki je namestnik državnega sekretarja, nacionalne referenčne laboratorije pa CVO, ki ima položaj državnega sekretarja na ministrstvu.

Pristojnost za izvajanje ocen tveganj ima Urad za varnost hrane (HFSO) opravlja specifične naloge povezane z ocenami tveganja in obveščanjem ter komuniciranjem s potrošniki. Je neodvisna vladna služba, ki pa sodi pod okrilje ministrstva za regionalni razvoj. Pokroviteljstvo nad HFSO se je nenehno spreminjalo, od kmetijskega ministrstva do ministrstva za zdravje in

spet nazaj h kmetijskemu ministrstvu. Ima 18 zaposlenih in letni proračun 0,5 mio EUR, zato ima bolj koordinacijsko in organizacijsko funkcijo. HFSSO sam ne izvaja ocen tveganj, razen v določenih primerih, organizirano ima strukturo strokovnih odborov (podobno kot EFSA), v katerih so člani strokovnjaki iz inštitutov in fakultet. Ustanovljen ima tudi svetovadni odbor in skupino za krizno upravljanje, katere člani so predstavniki različnih ministrstev in organov.

Na regionalnem nivoju se izvajanje upravnih nalog in uradnega nadzora opravlja v okviru 19 občin po navodilih in usmeritvah CAO oziroma ministrstva.

Finska: Za področja varne hrane je na Finskem pristojno Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo (MMM), znotraj katerega je Direktorat za hrano in zdravje (FDH). Direktorat je odgovoren za pripravo zakonodaje na nacionalnem ter EU nivoju in mednarodno sodelovanje v zvezi z varnostjo prehranske verige od njive do mize. Znotraj direktorata delujejo 3 sektorji: sektor za varnost živil, sektor za zdravstveno varstvo živali in zaščito živali ter sektor za rastlinsko pridelavo s skupno 54 zaposlenimi, od katerih je 7 pravnikov specializiranih za navedena področja.

Z združitvijo Nacionalne agencije za hrano, Nacionalnega raziskovalnega inštituta za veterino in hrano, Nadzornega centra za rastlinsko pridelavo in nalog izvajanja zakonodaje Oddelka za hrano in zdravje na Ministrstvu ta kmetijstvo in gozdarstvo je v letu 2006 na Finskem nastala Agencija za varnost hrane (Evira).

EVIRA je pristojna za izvajanje uradnega nadzora v celotni prehranski verigi na vseh področjih, za izvajanje laboratorijskih nalog nacionalnega referenčnega laboratorija, uradnih laboratorijev, za izvajanje ocen tveganja, raziskave, je kontaktna točka EFSA in RASFF, odgovorna za MANCP, in za komuniciranje s potrošniki.

Notranje so organizirani kot: kontrolni oddelek, raziskovalni oddelek, center za zoonoze in znanstveno raziskovanje. Vsi naštetih oddelki so razdeljeni horizontalno (vsak oddelek posebej) na vsebinsko enake dele, kot so sektorji na ministrstvu (varnost živil, zdravstveno varstvo živali in zaščita živali ter rastlinska pridelava). Na Eviri je zaposlenih približno 740 strokovnjakov in inšpektorjev. Agencija je delno financirana s strani države (v višini približno 38,9 mil evrov na leto) in dodatno pridobiva sredstva neposredno, kot dohodek od pobranih pristojbin (približno 18,1 mil. Evrov na letni ravni).

Hierarhija delovanja sistema varnosti hrane na Finskem (chain of command) je zelo jasno postavljena: minister – generalni direktor Direktorata za hrano in zdravje, ki je hkrati tudi vodja uradne veterinarske službe (CVO -Chief Veterinary Officer). – generalni direktor Agencije za varno hrano. Glavni poudarek je na medsebojnem tesnem sodelovanju za doseg skupnih ciljev, ki je formalizirano poleg teka pa poteka vsakodnevno na neformalni ravni. Zelo pomembna je jasna razmejitev nalog in pristojnosti med direktoratom in Eviro ter jasna razmejitev nalog znotraj Evire na del, ki se ukvarja z kontrolo od dela, ki ugotavlja tveganja. Finska zagovarja združevanje ocen tveganj in uradnega nadzora v istem organu, kar je zlasti pomembno za manjše države z omejenimi viri.

Izvajanje uradnega nadzora je razdeljeno na regionalni in lokalni nivo.

Ministrstvo za socialne zadeve in zdravje (STM) je pristojno za prehransko politiko, pitno vodo, GSO in radioaktivnost oziroma za obsevana živila.

Carinska služba je pristojna za uradni nadzor ob uvozu za živila ne-živalskega izvora in varstvo rastlin.

6. Druge posledice

S sprejetjem predloga zakona bodo nastale pozitivne posledice za ministrstvo, ki bo enovito zagotavljalo reševanje tekočih zadev in komunikacijo z evropskimi institucijami, z nacionalnimi predstavniki interesov in z potrošniki. Združitev pomeni poenostavitev v delovanju, za stranke pa celovit pristop in poenotenje nadzornih praks na celotnem področju.

Omogočen je enotni pristop do imenovanja laboratorijev uradnega nadzora, do zagotavljanje enotnega načina zagotavljanja pravne in analitske veljavnosti uradnih vzorcev. Prav tako so na ta način dane podlage za enotni prenos pristojnosti za opravljanje posameznih nalog uradnega nadzora (delegirane naloge).

7. Razlogi za obravnavo zakona po skrajšanem postopku

/

BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH DOLOČENIH ZAKONOV NA PODROČJU VARNE HRANE, VETERINARSTVA IN VARSTVA RASTLIN

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem zakonom se zaradi prenosa določenih upravnih nalog in nalog uradnega nadzora na Upravo Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin kot organa v sestavi Ministrstva za kmetijstvo in okolje usklajujejo določbe naslednjih zakonov:

1. Zakon o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08);
2. Zakon o vinu (Uradni list RS, št. 105/06 in 72/11);
3. Zakon o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02-ZUreP-1, 110/02-ZGO-1 in 45/04-ZdZPKG);
4. Zakon o veterinarstvu (Uradni list št. 33/01, 110/02-ZGO-1, 45/04-ZdZPKG, 62/04-odl.US in 93/05-ZVMS);
5. Zakon o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05);
6. Zakon o krmi (Uradni list RS, št. 127/06);
7. Zakon o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 35/07-uradno prečiščeno besedilo);
8. Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 25/05-uradno prečiščeno besedilo, 41/09 in 32/12);
9. Zakon o varstvu novih sort rastlin (Uradni list RS, št. 113/06-uradno prečiščeno besedilo);
10. Zakon o mineralnih gnojilih (Uradni list RS, št. 29/06);
11. Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (Uradni list RS, št. 23/05-uradno prečiščeno besedilo in 21/10).

II. VSEBINA

1. Zakon o kmetijstvu

2. člen

V Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08) se v tretjem odstavku 59. člena besedilo »inšpektorja za kakovost kmetijskih pridelkov in živil (v nadaljnjem besedilu: inšpektor za kakovost živil)« nadomesti z besedilom »inšpektorja za hrano«.

3. člen

V 62. členu se beseda »ministrstvo« nadomesti z besedilom »uprava, pristojna za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: Uprava)«.

4. člen

Četrty odstavek 64. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Nadzor nad kakovostjo kmetijskih pridelkov in živil opravljajo inšpektorji za hrano ter drugi pristojni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za opravljanje nadzora iz prejšnjega odstavka mora pristojni inšpektor poleg predpisanih izobrazbenih pogojev v enem letu od imenovanja opraviti strokovni izpit s področja nadzora kmetijskih pridelkov in živil, katerega vsebino in način opravljanja predpiše minister.«.

5. člen

V naslovu 67. člena se črta beseda »ministrstva«, v besedilu člena pa se besedilo »Ministrstvo sodeluje« nadomesti z besedilom »Ministrstvo in Uprava sodelujeta«.

6. člen

81. člen se spremeni tako, da se glasi:

»81. člen
(pristojnost)

Na področju zaščite kmetijskih pridelkov in živil z označbami višje kakovosti, zajamčene tradicionalne posebnosti, označbo porekla in geografsko označbo (v nadaljnjem besedilu: zaščita kmetijskih pridelkov in živil) ima ministrstvo naslednje naloge:

- vodi postopek zaščite ali prehodne nacionalne zaščite kmetijskih pridelkov;
- posreduje vloge na Evropsko komisijo, sodeluje z Evropsko komisijo in drugimi državami, kakor to določajo predpisi Skupnosti;
- sodeluje s pooblaščenimi organi drugih držav;
- opravlja druge naloge s področja zaščite kmetijskih pridelkov.

Naloge iz prejšnjega odstavka v zvezi s priznavanjem označbe naravna mineralna voda vodi Uprava.«.

7. člen

V 82. členu se besedilo »na ministrstvo« nadomesti z besedilom »pri pristojnem organu«.

8. člen

Besedilo 85. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Minister izda odločbo o zaščiti kmetijskega pridelka ali živila z označbo višje kakovosti, predstojnik Uprave pa odločbo o priznanju označbe naravna mineralna voda, če je vloga popolna in so izpolnjeni vsi predpisani pogoji.

Ob neizpolnjevanju pogojev ali na vlogo vlagatelja minister izda odločbo o prenehanju zaščite kmetijskega pridelka ali živila z označbo višje kakovosti in predstojnik Uprave odločbo o prenehanju priznanja naravne mineralne vode.«.

9. člen

V 87. členu se beseda »Ministrstvo« nadomesti z besedilom »pristojni organ«.

10. člen

V prvem odstavku 91. člena se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

11. člen

V drugem in četrtem odstavku 92. člena se beseda »ministrstvo« v obeh sklonih nadomesti z besedo »Upravo« v ustreznem sklonu.

V tretjem in petem odstavku se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

12. člen

V 93. členu se v drugem in četrtem odstavku beseda »ministrstvo« v obeh sklonih nadomesti z besedo »Upravo«.

V tretjem in petem odstavku se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

13. člen

V drugem in petem odstavku 94. člena se beseda »ministrstvo« v obeh sklonih nadomesti z besedo »Upravo«.

V četrtem in sedmem odstavku se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

14. člen

V drugem in četrtem odstavku 95. člena se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

V tretjem odstavku se beseda »ministrstvom« nadomesti z besedo »Upravo«.

15. člen

V 156. členu se za petim odstavkom doda šesti odstavek, ki se glasi:
»(6) Evidenci iz tega člena upravlja in vodi Uprava.«.

16. člen

V prvem odstavku 172. člena se za besedilom »drugih zakonih« doda besedilo »inšpektorji za hrano ter drugi pristojni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave«.

V drugem odstavku se besedilo »kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, pooblaščen za nadzor po drugih zakonih« nadomesti z besedilom »inšpektorji za hrano ter drugi pristojni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave.«.

V prvem stavku tretjega odstavka se besedilo » inšpektorji za kakovost živil« nadomesti z besedilom » pristojni inšpektorji za hrano ter drugi pristojni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave.«.

V petem odstavku se besedilo »inšpektorji za kakovost živil« nadomesti z besedilom » pristojni inšpektorji za hrano, ter drugi pristojni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave.«.

V šestem odstavku se za besedilom »uradni veterinarji« doda besedilo »ter drugi pristojni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave.«.

17. člen

V prvem odstavku 174. člena se dvanajsta in trinajsta alineja črtata.

V drugem odstavku se besedilo »inšpektor za kakovost živil« nadomesti z besedilom »inšpektor za hrano ter drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave«.

Črta se deveta alineja drugega odstavka.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Uradni nadzor organizacij iz prvega odstavka 91. člena izvaja Uprava.«

18. člen

V prvem odstavku 175. člena se črtajo šesta, osma in deveta alineja.

V drugem odstavku se besedilo »inšpektor za kakovost živil« nadomesti z besedilom »inšpektor za hrano ali drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave«.

V tretjem odstavku se besedilo »ali uradni veterinar za inšpekcijski nadzor« nadomesti z besedilom », inšpektor za hrano ali drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave.«.

2. Zakon o vinu

19. člen

V prvem odstavku 50. člena Zakona o vinu (Uradni list RS, št. 105/06 in 72/11) se besedilo »pristojna inšpekcija za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil« nadomesti z besedilom »inšpekcija za hrano, ki deluje v okviru uprave, pristojne za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin«.

20. člen

V drugem in tretjem odstavku 50. člena, tretjem odstavku 52. člena in tretjem odstavku 53. člena besedilo »inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil« nadomesti z besedilom »inšpektor za hrano«.

3. Zakon o živinoreji

21. člen

V Zakonu o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02-ZUreP-1 (8/03 popr.), 110/02-ZGO-1 in 45/04-ZdZPKG) se v prvem in tretjem odstavku 107. člena, drugem odstavku 108. člena in drugem odstavku 109. člena besedilo »inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil« v različnem številu nadomesti z besedilom »inšpektor za hrano ter drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave.« v ustreznem sklonu in številu.

22. člen

V drugem odstavku 107. člena se besedilo »veterinarskimi inšpektorji« nadomesti z besedilom »uradnimi veterinarji« in besedilo »Veterinarske uprave Republike Slovenije« z besedilom »uprave, pristojne za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: Uprava)«.

V četrtem odstavku se besedilo »inšpektor za kontrolo kmetijskih pridelkov in živil« nadomesti z besedilom »inšpektor za hrano ter drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave.«.

4. Zakon o veterinarstvu

23. člen

V Zakonu o veterinarstvu (Uradni list št. 33/01, 110/02-ZGO-1, 45/04-ZdZPKG, 62/04-odl.US in 93/05-ZVMS) se v drugem odstavku 2. člena, 39. točki 3. člena, 40. členu, drugem odstavku 41. člena, drugem, tretjem in četrtem odstavku 47. člena, tretjem odstavku 49. člena, drugem odstavku 50. člena, tretjem odstavku 52. člena, 55. členu, prvem do četrtem in šestem odstavku 59. člena, 61. členu, tretjem odstavku 63. člena, prvem, tretjem in sedmem do devetem odstavku 66. člena, prvem in drugem odstavku 67. člena, četrtem odstavku 70. člena, prvem odstavku 71. člena in 83. členu beseda »VURS« nadomesti z besedo »Uprava« v ustreznem sklonu.

24. člen

V drugem odstavku 2. člena se besedilo »Veterinarska uprava Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »uprava, pristojna za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin«.

5. Zakon o veterinarskih merilih skladnosti

25. člen

V Zakonu o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05) se v 30. in 42. točki 5. člena, drugem, osmem in desetem odstavku 6. člena, četrtem odstavku 7. člena, prvem in tretjem odstavku 8. člena, prvem, drugem in tretjem odstavku 11. člena, četrtem odstavku 12. člena, prvem odstavku 14. člena, tretjem in četrtem odstavku 15. člena, drugem odstavku 16. člena, prvem in drugem odstavku 18. člena, 19. členu, tretjem odstavku 21. člena, tretjem odstavku 22. člena, drugem odstavku 25. člena, prvem odstavku 27. člena, prvem odstavku 29. člena, petem odstavku 37. člena, 39. členu, drugem odstavku 40. člena, petem in šestem odstavku 41. člena, četrtem odstavku 43. člena, 46. členu, prvem odstavku 47. člena, petem odstavku 49. člena, prvem in drugem odstavku 52. člena, tretjem odstavku 54. člena, prvem odstavku 55. člena, prvem, tretjem, četrtem, petem in sedmem odstavku 56. člena, drugem odstavku 57. člena, tretjem in petem odstavku 59. člena, 60. členu, 61. členu, petem odstavku

62. člena, prvem do četrtem odstavku 63. člena, prvem in drugem odstavku 64. člena, tretjem odstavku 74. člena, prvem do šestem odstavku ter v devetem odstavku 77. člena, 78. členu, 80. členu, 81. členu, prvem, četrtem in šestem odstavku 82. člena, prvem in drugem odstavku 83. člena, četrtem in šestem odstavku 84. člena, drugem, tretjem in petem odstavku 86. člena, prvem odstavku 87. člena, v naslovu poglavja D, tretjem odstavku 88. člena, 89. členu, prvem odstavku 90. člena, 1. in 29. točki prvega odstavka 95. člena in 10. točki prvega odstavka 96. člena beseda »VURS« nadomesti z besedo »Uprava« v ustreznem sklonu in v desetem odstavku 6. člena, 6. in 13. točki 78. člena, 88. členu, 89. členu in 90. členu besedilo »CIS VURS z besedilom »CIS VET«.

26. člen

V 30. točki 5. člena se besedilo »Veterinarska uprava Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »uprava, pristojna za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin«.

27. člen

Peti odstavek 77. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Upravo vodi generalni direktor, ki ima namestnika, pri čemer mora biti eden od njiju doktor veterinarske medicine. Če generalni direktor ni doktor veterinarske medicine, je namestnik generalnega direktorja nosilec pooblastil za izvajanje ukrepov iz 37. in 61. člena tega zakona.«.

6. Zakon o krmi

28. člen

V Zakonu o krmi (Uradni list RS, št. 127/06) se v četrtem odstavku 12. člena, prvem in drugem odstavku 16. člena, tretjem in četrtem odstavku 17. člena, tretjem odstavku 18. člena, prvem in četrtem odstavku 19. člena, tretjem in četrtem odstavku 20. člena, 26. členu in 28. členu beseda »ministrstvo« v različnih sklonih nadomesti z besedo »Uprava« v ustreznem sklonu«, besedilo »inšpektor za kontrolo krme« v različnih sklonih in številu pa z besedilom »inšpektor za hrano« v ustreznem sklonu in številu.

29. člen

V 2. členu se besedilo »ministrstvo, pristojno za krmo« nadomesti z besedilom »uprava, pristojna za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin«.

V drugem odstavku se besedilo »inšpekcija za kontrolo krme v okviru inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo« nadomesti z besedilom »inšpekcija za hrano v okviru Uprave«.

30. člen

V drugem odstavku 15. člena se besedilo »inšpektorice za kontrolo krme oziroma inšpektorji za kontrolo krme« nadomesti z besedilom »inšpektorice oziroma inšpektorji za hrano«.

31. člen

V prvem odstavku 16. člena se beseda »samo« nadomesti z besedilom »ministrstvo, pristojno za kmetijstvo,«.

32. člen

V prvem in tretjem odstavku 19. člena, prvem in drugem odstavku 20. člena ter 28. členu se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

33. člen

V prvem odstavku 23. člena se besedilo »inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo«, nadomesti z besedo »Uprave«.

7. Zakon o fitofarmaceutskih sredstvih

34. člen

V 2. členu se v 19. točki besedilo »Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano« nadomesti z besedilom »ministrstva, pristojnega za kmetijstvo«.

35. člen

Peti odstavek 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Uradni nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: Uprava).«

36. člen

V prvem odstavku 50. člena se besedilo »fitosanitarni inšpekciji« nadomesti z besedilom »fitosanitarnemu inšpektorju«.

37. člen

Prvi odstavek 53. člena se spremeni, tako da se glasi:

»Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, opravljajo fitosanitarni ter drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave in inšpektor, pristojen za kemikalije, vsak v okviru svojih pristojnosti.«

38. člen

V 54. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(nadzor v notranjem prometu in ob uporabi)«

V napovednem stavku 54. člena se »kmetijski inšpektor« nadomesti z besedilom »fitosanitarni ter drugi pristojni inšpektor, ki deluje v okviru Uprave«.

39. člen

Naslov 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(nadzor ob uvozu)«.

40. člen

V prvem odstavku 56.a člena se beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik Uprave«.

V tretjem odstavku se beseda »ministrstvom« nadomesti z besedo »Uprave«.

8. Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin

41. člen

V Zakonu o semenskem materialu kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 25/05 - uradno prečiščeno besedilo, 41/09 in 32/12) se v četrtem odstavku 30. člena besedilo »v Uradnem listu Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »na svojih spletnih straneh«.

42. člen

V četrtem, sedmem in osmem odstavku 60. člena se beseda »Uprava« nadomesti z besedo »ministrstvo« v ustreznem sklonu.

43. člen

V IX. Poglavju se naslov »1. Fitosanitarna uprava Republike Slovenije« spremeni tako, da se glasi: »1. Osrednji odgovorni uradni organ«.

44. člen

Prvi odstavek 67. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo fitosanitarni inšpektorji, ki delujejo v okviru Uprave.«.

V drugem in tretjem odstavku se črta besedilo »ali kmetijski«.

45. člen

Drugi odstavek 68. člena in drugi odstavek 69. člena se črtata.

46. člen

V prvem, šestem in sedmem odstavku 72. člena se beseda »Uprava« v ustreznem sklonu nadomesti z besedo »ministrstvo« v ustreznem sklonu.

V tretjem odstavku se besedilo »predstojnik Uprave« nadomesti z besedo »minister«.

47. člen

V drugem odstavku 73. člena se beseda »Uprava« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

48. člen

V prvem in drugem odstavku 74. člena se beseda »Uprava« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

9. Zakon o varstvu novih sort rastlin

49. člen

Besedilo 3. člena Zakona o varstvu novih sort rastlin (Uradni list RS, št. 113/06-uradno prečiščeno besedilo) se spremeni tako, da se glasi:

»Postopek za varstvo nove sorte, register prijav za varstvo novih sort (v nadaljnjem besedilu: register prijav) in register zavarovanih sort rastlin vodi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo, kot organ, pristojen za upravne, strokovne in razvojne naloge na področju varstva in registracije sort rastlin (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

50. člen

Tretji odstavek 24. člena se črta.

51. člen

V drugem odstavku 46. člena se črta besedilo »Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.«.

52. člen

V prvem odstavku 49. člena se črta besedilo », kmetijski«.

10. Zakon o mineralnih gnojilih

53. člen

Besedilo 2. člena Zakona o mineralnih gnojilih (Uradni list RS, št. 29/06) se spremeni tako, da se glasi:

»Pristojna organa za izvajanje Uredbe 2003/2003/ES sta ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, kot organ, pristojen za upravne, strokovne in razvojne naloge na področju mineralnih gnojil (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), in inšpektorat, pristojen za kmetijstvo, kot organ, pristojen za inšpekcijski nadzor nad izvrševanjem predpisov s področja mineralnih gnojil.«.

54. člen

V drugem odstavku 6. člena se besedilo »predstojnica oziroma predstojnik pristojnega organa« nadomesti z besedilom »minister«.

11. Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi

55. člen

V drugem odstavku 55. člena Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (Uradni list RS, št. 23/05-uradno prečiščeno besedilo in 21/10) se črta beseda »kmetijski«.

III. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

56. člen

V predpisih se sklici na Veterinarsko upravo Republike Slovenije in Fitosanitarno upravo Republike Slovenije od 1. januarja 2013 v delu, ki se nanaša na prenesene pristojnosti, štejejo kot sklici na Upravo Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

Začeti upravni in inšpekcijski postopki se dokončajo v skladu z določbami tega zakona.

Obstoječe organizacije za ugotavljanje skladnosti nadaljujejo z delom do izteka veljavnih pogodb.

57. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013.

Št.
Ljubljana, dne
EPA

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Gregor Virant
Predsednik

III. OBRAZLOŽITEV:

1. Splošna določba

K 1. členu

V tem členu so navedeni zakoni, ki se spreminjajo in dopolnjujejo zaradi ustanovitve novega skupnega organa - Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, ki bo delovala kot organ v sestavi Ministrstva za kmetijstvo in okolje. V delu, ki se nanaša na pristojnost dosedanjih organov, ki so delovali na teh področjih, gre za manjše spremembe glede razmejitve pristojnosti v 10 zakonih.

2. Zakon o kmetijstvu

K 2. členu

Preimenovanje je vezano na pristojnost kmetijskega inšpektorja, ker bo preverjanje ob uvozu glede certifikata ekoloških izdelkov, ostalo v pristojnosti kmetijske inšpekcije.

K 3. členu:

V 62. členu Zakona o kmetijstvu je bilo doslej določeno, da je pristojni organ Ministrstvo za kmetijstvo in okolje. Zaradi razmejitve pristojnosti na področju varnosti kmetijskih pridelkov po Zakonu o kmetijstvu, se ta del pristojnosti prenese na novo Upravo za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, ki je organ v sestavi ministrstva.

K 4. členu:

V 64. členu Zakona o kmetijstvu je natančneje opredeljena razmejitev glede nadzora povezanega s kakovostjo živil in pridelkov v skladu z Uredbo o organih v sestavi ministrstev tako, da je na novo Upravo prenesena pristojnost nadzora glede kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, s čimer se usklajuje nadzor z Uredbo ES 1169/2011 in enotno ureja področja nadzora hrane v enem organu.

K 5. členu:

V 67. členu Zakona o kmetijstvu, ki določa sodelovanje na mednarodnem nivoju glede kakovosti in varnosti živil, je poleg ministrstva dodana tudi Uprava, kot organ, ki je pristojen za varno hrano.

K 6. členu:

Z označbo »naravna mineralna voda« se lahko poimenuje voda, ki izvira iz dolčenega izvira in izpolnjuje pogoje glede fizikalnih, kemijskih, senzoričnih in mikrobioloških lastnosti, določenih s predpisi Skupnosti. Ker so predpisani parametri, ki se nanašajo na varnost živila, je prenesen ta del nalog v novo Upravo.

K 7. členu

S spremembo 82. člena se opredeljuje vložitev vloge pri pristojnem organu, s čimer se usklajuje določitev pristojnosti za naravne mineralne vode pri Upravi za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

K 8. členu:

V 85. členu se določbe zakona usklajujejo glede na spremembe pristojnosti za naravne mineralne vode.

K 9. členu:

V 87. členu je zaradi prenosa pristojnosti glede naravnih mineralnih vod na Upravo naveden pristojni organ.

K 10. členu:

Izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti spada med nadzorne naloge kot je določeno v Uredbi (ES) 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali. Glede na navedeno je pristojnost za imenovanje organizacij in laboratorijev prenesena na Upravo.

K 11. členu:

Glede na spremembo pristojnosti je v postopku za imenovanje organizacij za kontrolo in certificiranje določen kot pristojni organ Uprava in podpisnik odločbe in pogodbe predstojnik Uprave, s čimer se ureja upravno in nadzorstveno področje varne hrane v enem organu.

K 12. členu:

Glede na spremembo pristojnosti je v postopku za imenovanje organizacij za senzorično ocenjevanje določen kot pristojni organ Uprava in podpisnik odločbe in pogodbe predstojnik Uprave, s čimer se ureja upravno in nadzorstveno področje varne hrane v enem organu.

K 13. členu

Doslej je bilo imenovanje laboratorijev razdeljeno na Direktorat za varno hrano pri ministrstvu in Veterinarsko upravo. Ker se Direktorat za varno hrano in Veterinarska uprava preneseta na Upravo, se tudi pristojnost imenovanja uradnih in referenčnih laboratorijev prenese na Upravo s čimer se ureja upravno in nadzorstveno področje varne hrane v enem organu.

K 14. členu

Za vodenje postopka in imenovanje referenčnih laboratorijev je pristojen predstojnik uprave, zato se v 95. členu beseda ministrstvo in beseda minister nadomestita z Upravo oziroma predstojnikom Uprave.

K 15. členu:

S prenosom pristojnosti Direktorata za varno hrano in Veterinarske uprave na novo Upravo, se prenaša na Upravo tudi pristojnost vodenja evidenc imetnikov in njihovih rejnih živali.

K 16. členu

V 174. členu Zakona o kmetijstvu so pooblastila kmetijskih inšpektorjev in inšpektorjev za hrano, fitosanitarnih inšpektorjev in uradnih veterinarjev, ki bodo delovali v okviru nove Uprave usklajena s spremenjenimi pristojnostmi.

K 17. členu

Pooblastila kmetijskega inšpektorja in inšpektorjev, ki bodo delovali v okviru nove Uprave se določajo glede na razmejitev pristojnosti ter opredeljuje nadzor Uprave nad organizacijami za ugotavljanje skladnosti.

K 18. členu

V drugem odstavku 175. člena se nadzor uskladi z novo razdelitvijo pristojnosti.

Zakon o vinu

K 19. členu:

Poimenovanje inšpekcije, pristojne za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil se spremeni v inšpekcijo za hrano, ki deluje v okviru nove Uprave.

K 20. členu:

Na področju vina ostaja pristojnost na kmetijskem delu in vinarskem inšpektorju, je pa v delu, kjer zakon določa tudi pristojnost inšpektorja za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, poimenovanje le-tega spremenjeno v inšpektor za hrano.

Zakon o živinoreji

K 21. členu:

Pristojnost dosedanjega inšpektorja za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, ki je delal na Inšpektoratu za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje se prenese na novo Upravo.

K 22. členu:

V 107. členu se pristojnost inšpektorjev uskladi z novo razdelitvijo pristojnosti, poleg tega pa se staro poimenovanje veterinarski inšpektor nadomesti z uradnim veterinarjem, kot je usklajeno glede na poimenovanje v evropski zakonodaji in Zakonu o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05). Veterinarska uprava Republike Slovenije se preimenuje glede na novi pristojni organ.

Zakon o veterinarstvu

K 23. členu:

S predlagano spremembo se spreminja Zakon o veterinarstvu tako, da se okrajšava organa - VURS v celotnem zakonu nadomesti z okrajšavo novega organa - Uprava.

K 24. členu:

V 2. členu Zakona o veterinarstvu se ime organa – Veterinarska uprava Republike Slovenije nadomesti z novim poimenovanjem - organ, pristojen za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

Zakon o veterinarskih merilih skladnosti

K 25. členu:

Okrajšava organa -VURS se v celotnem zakonu nadomesti z Upravo kot okrajšava novega organa. Poimenovanje Centralnega informacijskega sistema na področju veterinarstva, ki ga vodi in upravlja dosedanja Veterinarska uprava RS (CIS VURS) se spremeni v CIS VET ki je informacijski sistem na področju veterinarstva pod novo Upravo za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

K 26. členu:

V definiciji pristojnega organa se ime organa – Veterinarska uprava Republike Slovenije nadomesti z novim poimenovanjem - organ, pristojen za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

K 27. členu:

Dosedanji pogoji, ki so bili predpisani za generalnega direktorja Veterinarske uprave Republike Slovenije se nadomestijo s pogoji za vodenje nove Uprave. Za izvajanje ukrepov, ki so vezani na centralni veterinarski organ, mora biti zagotovljeno vodstvo na način, da lahko izreče ukrepe namestnik generalnega direktorja, če je generalni direktor imenovan iz drugega strokovnega področja, ko gre za prepovedi v prometu glede živali, živalskih proizvodov, substanc in krme, ter izvajanje nujnih zaščitnih ukrepov za zaščito zdravja ljudi in živali, s katerimi povzame odločitev Evropske komisije oziroma pristojnega odbora EU za prehransko verigo in zdravje živali.

Zakon o krmi

K 28. členu:

Pristojnost inšpekcijskega nadzora je prenesena na inšpektorja za hrano v okviru nove Uprave. Ker se pristojnost glede krme v celoti uredi v novi Upravi, se v besedilu zakona pristojnost ministrstva določi kot pristojnost nove Uprave ter v nadzornem delu inšpektor za kontrolo krme preimenuje v inšpektorja za hrano.

K 29. členu:

V 2. členu Zakona o krmi, ki definira pristojni organ se nomotehnično uredi poimenovanje glede pristojnosti Uprave in inšpekcije za kontrolo krme.

K 30. členu

V 15. členu zakona se nomotehnično uredi poimenovanje inšpektorja oziroma inšpektorice za kontrolo krme v inšpektorja oziroma inšpektorico za hrano, ki se v nadaljnjem besedilu imenuje inšpektor za hrano.

K 31. členu:

V 16. členu se ureja pristojnost glede pridobivanja in uporabe podatkov zaradi ustanovitve nove Uprave. S tem členom se določa, da lahko Uprava poleg zbirk podatkov, ki jih vodi ministrstvo oziroma njegovi organi v sestavi, pridobiva in uporablja tudi podatke iz drugih zbirk v skladu z določbami zakonov, ki urejajo kmetijstvo, veterinarstvo, živinorejo, varstvo rastlin in fitofarmaceutska sredstva.

K 32. členu:

Zaradi enovitega urejanja področja krme v okviru nove Uprave se določa v 19., 20 in 28. členu Zakona o krmi pristojnost generalnega direktorja glede določanja uradnih in nacionalnih referenčnih laboratorijev ter zagotavljanja sredstev in sprejema finančnega programa.

K 33. členu:

V 23. členu Zakona o krmi se nomotehnično ureja poimenovanje inšpektorja, ki bo inšpektor za hrano v okviru nove Uprave.

Zakon o fitofarmaceutskih sredstvih

K 34. členu:

V 19. točki 2. člena Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih se v definiciji pristojnega organa zaradi preimenovanja ministrstva iz »Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano« v »Ministrstvo za kmetijstvo in okolje«, preimenuje v opisno dikcijo besedila - glede na pristojnost: »ministrstvo, pristojno za kmetijstvo«.

K 35. členu:

Uradni nadzor javne službe je glede na prenos pristojnosti prenesen na Upravo.

K 36. členu:

V 50. členu zakona se besedilo »fitosanitarna inšpekcija« preimenuje v »fitosanitarnega inšpektorja«, saj bo fitosanitarni inšpektor v sklopu inšpekcije nove Uprave.

K 37. členu:

V 53. členu se zaradi prenosa fitosanitarne inšpekcije iz Inšpektorata za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano v novo skupno upravo na novo določi pristojnost.

K 38. členu:

Glede na to, da se naloge kmetijskega inšpektorja prenesejo na inšpekcijo v okviru nove Uprave se spreminja naslov člena in po vsebini določa pristojnega inšpektorja v notranjem prometu in ob uporabi FFS.

K 39. členu:

Naslov člena se določa glede na vsebino v izogib podvajanju, saj je pristojnost fitosanitarnega inšpektorja tudi v nadzoru ob uvozu fitofarmaceutvskih sredstev.

K 40. členu:

V 56.a členu zakona se določi pristojnost za določitev uradnih laboratorijev in izvedbo postopka za novo Upravo in njenega predstojnika.

Zakon o semenskem materialu:

K 41. členu:

V 30. členu zakona je bila doslej predvidena objava odločbe za priznavanje enakovrednosti semenskega materiala, v Uradnem listu RS, kjer se racionalizira postopek z objavo na spletnih straneh nove Uprave.

K 42. členu:

Pristojnost dosedanje Fitosanitarne uprave RS ter nadzor nad semenskim materialom preide na novo Upravo, razen v delu, ki se nanaša na javno službo na področju semenarstva, ki se izvaja v oblikah, kot so določene v 124. členu Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08), kamor spadajo naloge selekcije, žlahtnenja, introdukcije in ekološke rajonizacije sort kmetijskih rastlin.

K 43. členu:

Naloge dosedanje Fitosanitarne uprave Republike Slovenije se prenesejo na novo Upravo, zato se naslov poglavja usklajuje z definicijo v 12. točki 4. člena Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin.

K 44. členu:

Inšpekcijski nadzor se usklajuje glede na prenos pristojnosti iz Inšpektorata za kmetijstvo, gozdarstvo, hrano in okolje na novo Upravo.

K 45. členu:

Zaradi prenosa nalog inšpekcijskega nadzora na novo Upravo, se črtajo pristojnosti kmetijskega inšpektorja tako, da jih v celoti izvaja fitosanitarni inšpektor.

K 46., 47. in 48 členu:

Ker se pristojnost dosedanje Fitosanitarne uprave RS glede posebnega preizkušanja sort v skladu s spremembo 60. člena prenaša na ministrstvo, se nomotehnično usklajujejo tudi določbe 72., 73. in 74. člena Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin.

Zakon o varstvu novih sort rastlin:

K 49. členu:

V 3. členu Zakona o varstvu novih sort rastlin je dopolnjena definicija pristojnega organa in sicer je določena pristojnost ministrstva kot organa, pristojnega za upravne, strokovne in razvojne naloge na področju varstva in registracije sort rastlin.

K 50. členu:

Ker so pristojnosti iz dosedanje Fitosanitarne uprave RS, prenesene na ministrstvo in je zato na prvi stopnji za izdajo odločbe pristojno ministrstvo, se črta določba, da je dovoljena pritožba na ministrstvo, ker je zoper odločbo ministrstva predpisan upravni spor pred Upravnim sodiščem.

K 51. členu:

V 46. členu zakona se zaradi prenosa pristojnosti na ministrstvo črta besedilo, da pritožba ne zadrži izvršitve. Sklep ministrstva je izvršljiv z dnem vročitve stranki. Ker je zoper odločbe oziroma akte ministrstva dovoljen upravni spor pred Upravnim sodiščem, se črta določba, ki je določala, da pritožba ne zadrži izvršitve.

K 52. členu:

Inšpekcijski nadzor je bil doslej razdeljen med tri inšpekcije – kmetijsko, fitosanitarno in gozdarsko, zato se z ustanovitvijo novega organa prenese v kmetijskem delu na fitosanitarnega inšpektorja, razen v gozdu, kjer bo nadzor še naprej v celoti opravljal gozdarski inšpektor.

Zakon o mineralnih gnojilih:

K 53. členu:

Mineralna gnojila so vsebinsko umeščena v kmetijski del, zato je za upravne, strokovne in razvojne naloge, ki jih je doslej na področju mineralnih gnojil opravljal Fitosanitarna uprava RS, v celoti pristojno ministrstvo, za uradni nadzor pa kmetijska inšpekcija.

K 54. členu:

V 6. členu Zakona o mineralnih gnojilih se za izdajo odločbe določa pristojnost ministra.

Zakonu o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi

K 55. členu:

V drugem odstavku 55. člena je opredeljen nadzor, kjer je glede na spremembo pristojnosti na področju semenskega materiala po novem razdeljen med fitosanitarnega in gozdarskega inšpektorja.

Prehodne in končne določbe

K 56 členu:

Določena je ureditev glede sklicevanja v predpisih do njihove spremembe, dokončanje začetih postopkov pred uveljavitvijo zakona in sicer glede na vsebinsko urejanje področja, da se vsebinsko dokonča tam, kjer je na novo določena pristojnost, kar pomeni tudi, da prenese skupaj s kadri tudi njihovo delo. Na novo določena pristojnost glede imenovanja, nima vpliva na že sklenjene pogodbe z izbranimi izvajalci javne službe, ki nadaljujejo z delom do izteka imenovanja oziroma sklenjenih pogodb.

K 57. členu:

Določen je začetek veljavnosti in uporabe zakona. Nova ureditev z reorganizacijo na področju varne hrane bo začela veljati s 1. januarjem 2013, zato se bodo tudi določbe tega zakona, začele uporabljati 1. januarja 2013.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO IN DOPOLNJUJEJO

Zakon o kmetijstvu

59. člen

(prepustitev uvoženih kmetijskih pridelkov ali živil v carinski postopek sprostitev blaga v prosti promet in veljavnost listin ter znakov, izdanih v tretjih državah)

(1) Uvoženi kmetijski pridelki in živila iz držav, ki niso članice EU (v nadaljnjem besedilu: tretje države), se lahko prepustijo v carinski postopek sprostitev blaga v prost promet, če so skladni s predpisanimi zahtevami in označeni v skladu s predpisi.

(2) Če je za uvoz posameznih kmetijskih pridelkov in živil predpisan pregled kakovosti kmetijskih pridelkov in živil na mejnem prehodu ali na prvem vstopnem mestu, je treba za sprostitev uvoženih kmetijskih pridelkov oziroma živil v prosti promet pridobiti predhodno soglasje pristojne inšpektorice ali inšpektorja (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, za ekološke kmetijske pridelke in živila, skladnost pošiljke s certifikatom in izvorno potrdilo o kontrolnem pregledu za uvoz preveri in potrdi pristojni carinski organ. Če pristojni carinski organ pri opravljanju nadzora ugotovi, da k pošiljki ni priložen certifikat, so pa kmetijski pridelki in živila na označbi ali na spremni dokumentaciji označeni kot ekološka, ne dovoli uvoza in o tem obvesti pristojnega inšpektorja za kakovost kmetijskih pridelkov in živil (v nadaljnjem besedilu: inšpektor za kakovost živil).

(4) V Republiki Sloveniji veljajo listine o skladnosti in znaki skladnosti, izdani v tretjih državah, če so izdani v skladu z mednarodnimi pogodbami.

62. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ, odgovoren za izvajanje predpisov Skupnosti s področja varnosti kmetijskih pridelkov in živil rastlinskega izvora v primarni pridelavi in v dejavnostih, povezanih s primarno pridelavo kmetijskih pridelkov in živil, v vseh fazah primarne pridelave na kmetijskih gospodarstvih, vključno s prvo stopnjo dajanja lastnega primarnega pridelka v promet, je ministrstvo.

64. člen

(kakovost kmetijskih pridelkov in živil)

(1) Kakovost kmetijskih pridelkov in živil po tem zakonu je skupek lastnosti in značilnosti, zaradi katerih kmetijski pridelki in živila zadovoljijo izražene ali zahtevane potrebe potrošnika.

Kakovost po tem zakonu ne vključuje zahtev glede varnosti živil po predpisih, ki urejajo zdravstveno ustreznost živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilom.

(2) Šteje se, da živilo ustreza kakovosti iz prejšnjega odstavka, če:

- je proizvedeno na predpisani način;
- je zagotovljena sledljivost živila;
- je označeno in pakirano na predpisani način;
- mu ni pretekel rok uporabe;
- se prevaža in skladišči na predpisan način;
- izpolnjuje predpisane zahteve glede vsebnosti in lastnosti;
- ustreza predpisani in označeni kakovosti.

(3) S predpisi o kakovosti kmetijskih pridelkov in živil minister predpiše:

- način pridelave oziroma proizvodnje;
- lastnosti in sestavine ter njihovo vsebnost;
- prevoz in skladiščenje;
- zahteve za doseganje in ohranjanje kakovosti;
- razvrščanje;
- označevanje, vključno z navedbo sestavin iz gensko spremenjenih organizmov (v nadaljnjem besedilu: GSO);
- opredelitve in poimenovanja;
- prilagajanje mednarodnim standardom in uveljavitev standardov EU;
- zagotavljanje načina varstva interesov potrošnikov.

(4) Nadzor nad kakovostjo kmetijskih pridelkov in živil opravlja inšpektor za kakovost živil, ki mora poleg predpisanih izobrazbenih pogojev v enem letu od imenovanja opraviti strokovni izpit s področja nadzora kmetijskih pridelkov in živil.

(5) Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

67. člen
(sodelovanje ministrstva)

Ministrstvo sodeluje z mednarodnimi organizacijami na področju kakovosti in varnosti živil ter varstva interesov potrošnikov po tem zakonu.

81. člen
(naloge ministrstva pri zaščiti in priznanju)

Na področju zaščite kmetijskih pridelkov in živil z označbami višje kakovosti, zajamčene tradicionalne posebnosti, označbo porekla in geografsko označbo (v nadaljnjem besedilu: zaščita kmetijskih pridelkov in živil) in priznanja označbe naravna mineralna voda ima ministrstvo naslednje naloge:

- vodi postopek zaščite ali prehodne nacionalne zaščite kmetijskih pridelkov ali živil ter postopek priznanja označbe naravna mineralna voda;
- posreduje vloge na Evropsko komisijo, sodeluje z Evropsko komisijo in drugimi državami, kakor to določajo predpisi Skupnosti;
- sodeluje s pooblaščenimi organi drugih držav;
- opravlja druge naloge s področja zaščite kmetijskih pridelkov in živil ter priznanja označb naravna mineralna voda.

82. člen
(vloga)

Postopek zaščite kmetijskih pridelkov in živil in priznanja označbe naravna mineralna voda, se začne na podlagi vloge, ki jo pridelovalec ali predelovalec ali njihova združenja, ki so vlagateljice ali vlagatelji (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj), vložijo na ministrstvo.

85. člen
(odločba o označbi višje kakovosti ali priznanju označbe naravna mineralna voda)

(1) Minister izda odločbo o zaščiti kmetijskega pridelka ali živila z označbo višje kakovosti ali odločbo o priznanju označbe naravna mineralna voda, če je vloga popolna in so izpolnjeni vsi predpisani pogoji.

(2) Ob neizpolnjevanju pogojev ali na vlogo vlagatelja, minister izda odločbo o prenehanju zaščite kmetijskega pridelka ali živila z označbo višje kakovosti ali priznanja naravne mineralne vode.

87. člen
(odločitev)

Ministrstvo odloči o vlogi za zaščito kmetijskih pridelkov ali živil z označbo višje kakovosti, geografsko označbo, označbo porekla, zajamčeno tradicionalno posebnostjo ali za priznanje označbe naravna mineralna voda, v roku šestih mesecev od popolnosti vloge.

91. člen
(organizacije za ugotavljanje skladnosti)

(1) Za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev minister določi:

- organizacije za kontrolo in za certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev;
- organizacije za senzorično ocenjevanje;
- uradne laboratorije;

– referenčne laboratorije.

(2) Organizacije za ugotavljanje skladnosti iz prejšnjega odstavka opravljajo naloge iz 90. člena tega zakona kot javno pooblastilo.

92. člen

(organizacije za kontrolo in certificiranje)

(1) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, če niso določeni s predpisi Skupnosti.

(2) Organizacija, ki želi opravljati kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, mora za opravljanje te dejavnosti vložiti vlogo na ministrstvo, z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz prejšnjega odstavka. Kadar predpisi Skupnosti tako določajo, mora organizacija k vlogi predložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči minister z odločbo.

(4) Medsebojna razmerja med ministrstvom in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo.

(5) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, minister izda odločbo o prenehanju opravljanja kontrole in certificiranja kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev.

93. člen

(organizacije za senzorično ocenjevanje)

(1) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za senzorično ocenjevanje, če niso določeni s predpisi Skupnosti.

(2) Organizacija, ki želi opravljati senzorično ocenjevanje, mora vložiti vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev na ministrstvo.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči minister z odločbo.

(4) Medsebojna razmerja med ministrstvom in organizacijo za senzorično ocenjevanje se uredijo s pogodbo.

(5) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, minister izda odločbo o prenehanju opravljanja senzoričnega ocenjevanja.

94. člen

(uradni laboratoriji)

(1) Uradni laboratorij opravlja naloge za potrebe uradnega nadzora.

(2) Laboratorij, ki želi opravljati posamezne laboratorijske analize v okviru uradnega nadzora kot uradni laboratorij, mora za opravljanje te dejavnosti vložiti vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev na ministrstvo.

(3) Izpolnjevanje predpisanih pogojev, dokazuje laboratorij z akreditacijsko listino, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(4) O vlogi za določitev uradnega laboratorija odloči minister z odločbo.

(5) Medsebojna razmerja med ministrstvom in uradnim laboratorijem se uredijo s pogodbo.

(6) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena se lahko za namen uradnega nadzora za posamezni ukrep znotraj enega ali več kmetijskih trgov imenuje laboratorij, ki je organizacijska enota državnega organa, ki ima strokovna znanja na področju kmetijstva ali veterinarstva ali živilstva ter uporablja predpisane preizkusne metode za posamezne ukrepe.

(7) Če laboratorij iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, minister izda odločbo o prenehanju opravljanja nalog za potrebe uradnega nadzora.

95. člen

(referenčni laboratoriji)

(1) Za zagotavljanje kakovosti in enotnosti rezultatov analiznega preizkušanja se skladno s predpisi Skupnosti določijo referenčni laboratoriji.

- (2) Minister z odločbo po uradni dolžnosti izmed uradnih laboratorijev v Republiki Sloveniji ali izmed drugih laboratorijev za posamezna področja, kjer to zahtevajo predpisi, določi najmanj en nacionalni referenčni laboratorij.
- (3) Medsebojna razmerja med nacionalnim referenčnim laboratorijem in ministrstvom se uredijo s pogodbo.
- (4) Če laboratorij iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, minister izda odločbo o prenehanju opravljanja nalog za potrebe referenčnega laboratorija.

156. člen
(evidenca imetnikov rejnih živali in evidenca rejnih živali)

- (1) V evidenco imetnikov rejnih živali se morajo vpisati imetniki rejnih živali.
- (2) Evidenca imetnikov rejnih živali vsebuje poleg podatkov iz 140. člena tega zakona tudi podatke o vrsti ali vrstah živali, ki jih redi posamezni imetnik.
- (3) Evidenca rejnih živalih vsebuje zlasti:
 - lokacije rejnih živali;
 - stalež po vrstah rejnih živalih;
 - identifikacijske in druge podatke o rejnih živalih;
 - podatke o razmnoževanju rejnih živali;
 - podatke o nadzoru in ukrepih glede živali.
- (4) Podrobnejša pravila in postopke za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.
- (5) Namen evidence je varovanje zdravja ljudi in živali ter izvajanje ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

172. člen
(inšpekcijski nadzor)

- (1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Skupnosti s področja kmetijstva opravljajo, če ta zakon ne določa drugače, kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, pooblaščen za nadzor po drugih zakonih.
- (2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Skupnosti o varnosti kmetijskih proizvodov in živil rastlinskega izvora v primarni proizvodnji in v dejavnostih, povezanih s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov in živil, v vseh fazah primarne proizvodnje na kmetijskih gospodarstvih, vključno s prvo stopnjo dajanja lastnega primarnega proizvoda v promet, opravljajo kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, pooblaščen za nadzor po drugih zakonih.
- (3) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Skupnosti o kakovosti in označevanju kmetijskih pridelkov in živil opravljajo inšpektorji za kakovost živil. Inšpekcijski nadzor izvajajo v skladu s predpisi Skupnosti, ki urejajo uradni nadzor nad kmetijskimi pridelki in živili, in v skladu z drugimi predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.
- (4) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in drugih predpisov, ki se nanašajo na carinski postopek sprostitev kmetijskih pridelkov ali živil v prosti promet, opravljajo fitosanitarni inšpektorji.
- (5) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, ki se nanašajo na carinski postopek za izvoz kmetijskih pridelkov ali živil, opravljajo inšpektorji za kakovost živil.
- (6) Nadzor nad izvajanjem določb predpisov na področju identifikacije in registracije živali, opravljajo kmetijski inšpektorji in uradni veterinarji.
- (7) Kadar onesnaževala v primarni pridelavi kmetijskih proizvodov in živil rastlinskega izvora izhajajo iz okolja in niso posledica aktivnosti nosilca dejavnosti, njihov izvor ugotavlja inšpekcija, pristojna za okolje, v skladu s predpisi o varstvu okolja.
- (8) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

174. člen
(pooblastila)

(1) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati kmetijska zemljišča, poslovne in proizvodne prostore, objekte, naprave, predmete, blago ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov ter fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, dopolnilne dejavnosti na kmetiji ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
- pregledovati stanovanjske prostore, v katerih se izvaja kmetijska ali dopolnilna dejavnost ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
- ugotavljati nezakonito pridobitev ali nenamensko porabo sredstev po tem zakonu;
- ugotavljati, ali izvajalci javnih služb po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje;
- nadzirati izvajanje nalog javnih služb;
- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
- predlagati izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;
- predlagati pristojnemu organu, da zahteva vračilo nezakonito ali nenamensko porabljenih sredstev;
- predlagati pristojnemu organu zadržanje izplačila sredstev;
- nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji;
- nadzirati neupravičeno oviranje izvajanja kmetijskih opravil;
- ugotavljati, če organizacije iz prve alineje 91. člena tega zakona izpolnjujejo predpisane pogoje in izvajajo kontrolo v skladu s predpisi na področju ekološke in integrirane pridelave;
- predlagati organizaciji iz prve alineje 91. člena tega zakona, da proizvajalcem zaščitene kmetijskih pridelkov ali živil odvzame certifikat.

(2) Inšpektor za kakovost živil ima poleg pooblastil ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati pošiljke in izdajati listine o skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil ob izvozu;
- nadzirati predpisano kakovost kmetijskih pridelkov ali živil v celotni verigi od proizvajalca do potrošnika;
- nadzirati izpolnjevanje pogojev za označevanje in skladnosti označb kmetijskih pridelkov ali živil s predpisanimi zahtevami;
- preverjati skladnost kmetijskih pridelkov ali živil s predpisi;
- preverjati listine o skladnosti (izjave o skladnosti, potrdila o kakovosti, preskusna poročila, certifikati ali druge listine o skladnosti);
- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
- predlagati izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;
- odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;
- ugotavljati, če organizacije iz prvega odstavka 92. člena tega zakona izpolnjujejo predpisane pogoje in izvajajo predpisano kontrolo;
- predlagati organizaciji iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, da imetnikom certifikatov zaščitene kmetijskih pridelkov ali živil odvzame certifikat.

(3) Fitosanitarni inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati pošiljke in listine o skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil ob uvozu;
- nadzirati predpisano kakovost kmetijskih pridelkov ali živil ob uvozu;
- odvzeti vzorce za ugotavljanje skladnosti ob uvozu za laboratorijsko preskušanje;
- odvzeti vzorce za laboratorijsko preskušanje;
- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora.

175. člen
(ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- odredi spremembo podatkov v zbirkah podatkov v skladu z ugotovljenim stanjem;
- delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov po tem zakonu, če ugotovi kršitve predpisov;
- odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;

- odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;
 - do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti in zahteva odvzem dovoljenja ter izbris te dejavnosti iz evidence dopolnilnih dejavnosti;
 - do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb ali organizacijam iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, in predlaga odvzem javnih pooblastil;
 - odredi druge ukrepe in opravi dejanja, za katera je pooblaščen;
 - predlaga organizaciji iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, da ekološkemu ali integriranemu pridelovalcu odvzame certifikat;
 - predlaga organizaciji iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, da proizvajalcem zaščitene kmetijskih pridelkov ali živil odvzame certifikat.
- (2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za kakovost živil, poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:
- odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;
 - prepove uporabo označb oziroma promet kmetijskih pridelkov ali živil, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev;
 - odredi preizkus skladnosti s predpisi za kmetijske pridelke ali živila, ki so v prometu, nosilcu dejavnosti ali kontrolni organizaciji;
 - prepove promet oziroma odredi neškodljivo uničenje kmetijskih pridelkov ali živil, če njihova kakovost ne ustreza predpisani, na stroške nosilca dejavnosti, ki je dal ali ima kmetijski pridelek ali živilo v prometu;
 - prepove uporabo listin o skladnosti za kmetijske pridelke ali živila, ki niso v skladu s predpisi;
 - prepove promet oziroma oglaševanje kmetijskih pridelkov ali živil, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika;
 - odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, določene v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, v roku, ki ga določi;
 - do odločitve pristojnega organa lahko prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb ali organizacijam iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, in predlaga odvzem javnih pooblastil;
 - predlaga organizaciji iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, da ekološkemu ali integriranemu pridelovalcu oziroma predelovalcu odvzame certifikat;
 - odredi druge ukrepe in opravi dejanja, za katera je pooblaščen;
 - predlaga organizaciji iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, da proizvajalcem ali drugim imetnikom certifikatov zaščitene kmetijskih pridelkov ali živil odvzame certifikat.
- (3) Pri opravljanju nadzora nad izvajanjem določb predpisov na področju identifikacije in registracije živali kmetijski inšpektor ali uradni veterinar za inšpekcijski nadzor, poleg ukrepov, določenih v predpisih, odredi ukrepe in določi rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti.
- (4) Če lastništva živali ni mogoče ugotoviti ali se lastniki živali ne morejo sporazumeti glede imetnika živali, določi začasnega imetnika živali kmetijski inšpektor ali uradni veterinar.
- (5) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko fitosanitarni inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, prepove prepustitev uvoženega sadja, zelenjave in gojenih gob v carinski postopek sprostitev blaga v prosti promet, če niso skladni s predpisanimi zahtevami.
- (6) Ukrepe iz tega člena odredi pristojni inšpektor z odločbo, izdano v upravnem postopku. Pritožba zoper odločbo v primerih iz druge, tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena, iz prve, druge, četrte, šeste in sedme alineje drugega odstavka tega člena in iz četrtega in petega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

Zakon o vinu

50. člen (inšpekcijsko nadzorstvo)

- (1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in

predpisov Evropske unije s področja grozdja, mošta, vina in drugih proizvodov opravljajo vinarska inšpekcija, ki deluje v okviru inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, nadzor nad izvajanjem določb 10., 13., 14. in 19. člena tega zakona tudi kmetijska inšpekcija, nad izvajanjem določb 44. in 45. člena tega zakona pa tudi pristojna inšpekcija za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil.

(2) Ukrepe iz tega zakona odredijo vinarski inšpektor ali kmetijska inšpektorica ali kmetijski inšpektor (v nadaljnjem besedilu: kmetijski inšpektor) ali inšpektorica ali inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil (v nadaljnjem besedilu: inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil) z odločbo v upravnem postopku. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(3) V upravnih zadevah, v katerih odločajo vinarski, kmetijski ali inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, je organ druge stopnje ministrstvo.

52. člen (pristojnosti inšpektorjev)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima vinarski inšpektor poleg pooblastil po drugih predpisih še naslednja pooblastila:

- dostopati in pregledovati: vinograde, proizvodne obrate (kleti, polnilnice ipd.), skladišča, v katerih se skladiščijo grozdje, mošt, vino ali drugi proizvodi in enološka sredstva, stanovanjske prostore, v katerih se za promet namenjeni mošt, vino in drugi proizvodi pridelujejo ter v katerih se skladiščijo enološka sredstva, carinska skladišča v prisotnosti carinske službe, objekte, v katerih se grozdje, mošt, vino ali drugi proizvodi prodajajo končnemu potrošniku;
- pregledovati opremo za pridelavo grozdja, mošta, vina in drugih proizvodov ter opremo za točenje vina;
- pregledovati grozdje, mošt, vino in druge proizvode v proizvodnem obratu, prevoznem sredstvu, prometu, vključno s ponudbo končnemu potrošniku, enološka sredstva, embalažo za mošt, vino in druge proizvode;
- pregledovati označbe na embalaži, ocene mošta, vina in drugih proizvodov, poročila pooblaščenih organizacij, analizne izvide, listine in druge dokumente, ki spremljajo grozdje, mošt, vino in druge proizvode, namenjene za promet, kletarsko evidenco, podatke iz registra vinogradov in registra kmetijskih gospodarstev ter drugo dokumentacijo o grozdju, moštu, vinu in drugih proizvodih pri pridelovalcih, predelovalcih, gostincih in trgovcih, vključno s promocijskim materialom;
- nadzirati izvajanje dela pooblaščenih organizacij;
- jemati na stroške lastnika vzorce grozdja, mošta, vina, drugih proizvodov in enoloških sredstev ter jih dati v analizo;
- organoleptično preizkusiti mošt, vino in druge proizvode.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima kmetijski inšpektor poleg pooblastil po drugih predpisih tudi pooblastilo pregledovati vinograde, pregledovati vpis v register in register kmetijskih gospodarstev ter pregledovati grozdje, mošt, vino in druge proizvode.

(3) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil poleg pooblastil po drugih predpisih tudi pooblastilo jemati vzorce mošta in vina na stroške lastnika, jih dati v analizo in pregledati, ali vino, mošt in druge proizvode v prometu spremljajo ustrezne listine.

53. člen (ukrepi inšpektorjev)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora na podlagi tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in predpisov Evropske unije, ki urejajo grozdje, mošt, vino in druge proizvode, ter mednarodnih sporazumov, ki urejajo varstvo porekla in uporabo enoloških postopkov in sredstev v tretjih državah, lahko vinarski inšpektor:

1. prepove sajenje in odredi uničenje trsov, ki niso v trsnem izboru;
2. začasno, do pridobitve odločbe o oceni, prepove promet z moštom ali vinom, če sumi, da ne ustreza predpisanim pogojem;
3. predloži mošt, vino in druge proizvode v oceno pooblaščenim organizacijam;

4. prepove promet z moštom, vinom ali drugimi proizvodi, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, ali prepove promet, če so bili pri pridelavi uporabljeni sredstva in postopki, ki niso dovoljeni, ali so bili uporabljeni na nedovoljeni način;
5. izloči iz prometa, zapleni, odredi predelavo ali odredi ustrezno označitev mošta, vina in drugih proizvodov:
- če so pridelani iz grozdja vrst trte, ki niso *Vitis vinifera* ali ki niso križanec med *Vitis vinifera* in drugo vrsto rodu *Vitis*,
 - če so pridelani v Republiki Sloveniji iz grozdja, medvrstnih križancev z vrsto *Vitis vinifera*,
 - ki so ponarejeni ali pokvarjeni,
 - ki ne ustrezajo predpisani kakovosti,
 - ki niso ocenjeni, četudi je ocena obvezna,
 - ki so obdelani z nedovoljenimi enološkimi postopki ali sredstvi,
 - katerih dejanske lastnosti oziroma geografsko poreklo ne ustrezajo označenim,
 - ki so pridelani z nedovoljenim mešanjem,
 - ki so pridelani v poskusih, za katere ni bilo izdano dovoljenje v skladu s 27. členom tega zakona,
 - ki so napačno označeni;
6. odredi nadaljnjo nego ali uporabo vina z napako ali pomanjkljivega vina ali vina, ki ne ustreza predpisani kakovosti, če je napaka, pomanjkljivost ali neustrezna kakovost takšna, da to omogoča;
7. prepove promet z moštom, vinom in drugimi proizvodi, če niso opremljeni z ustreznimi listinami;
8. določi rok za ureditev stanja ali prepove opravljanje dejavnosti, če niso izpolnjeni predpisani pogoji o vpisu v register za pridelovalce in storitvene polnilce glede prostorov, opreme ali strokovne usposobljenosti pri pridelovalcih, gostincih, trgovcih, storitvenih polnilcih, pooblaščenih organizacijah in drugih;
9. predlaga ministrstvu odvzem imenovanja ali pooblastila pooblaščenim organizaciji, če ta ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti ali ne izvaja nalog v skladu s predpisi ali pogodbo, po kateri se izvaja javno pooblastilo ali druge naloge;
10. če z oceno mošta, vina in drugih proizvodov, ki niso pridelani v Republiki Sloveniji, ugotovi neustreznost za promet ali neidentičnost z listinami države pridelovalke:
- če je vino pridelano v Evropski uniji ali državah, s katerimi ima Evropska unija podpisan sporazum, ki ureja medsebojno priznavanje označb geografskih porekel in medsebojno priznavanje enoloških postopkov in sredstev, ter iz spremnih listin izhaja, da vino sodi v razred kakovostnih vin pdpo, ukrepa v skladu z 12. členom Uredbe Komisije (ES) št. 1607/2000 z dne 24. julija 2000 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe (ES) št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga za vino, zlasti naslova v zvezi s kakovostnim vinom, proizvedenim na določenem proizvodnem območju (UL L št. 185 z dne 25. 7. 2000, str. 17, z vsemi spremembami),
 - če se pri moštu, vinu in drugih proizvodih, ki niso navedeni v prejšnji alineji, pridelanih v Evropski uniji, in vinu iz tretjih držav, s katerimi Evropska unija nima podpisanega sporazuma o medsebojnem priznavanju označb geografskih porekel in medsebojnem priznavanju enoloških postopkov in sredstev, ugotovi, da so za promet neustrezni, jih izloči iz prometa;
11. izvede postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, ali prijavi kaznivo dejanje.
- (2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi o inšpekcijah:
- prepove sajenje in odredi uničenje trsov, ki niso v trsnem izboru,
 - prepove opravljanje dejavnosti, če zanjo niso izpolnjeni predpisani pogoji.
- (3) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva lahko inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi o inšpekcijah, izreče še ukrep prepovedi prometa z moštom, vinom in drugimi proizvodi, ki ne ustrezajo predpisom ali niso označeni na predpisani način.

Zakon o živinoreji

107. člen
(kmetijski inšpektor)

- (1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo kmetijski inšpektorji, razen določb, ki se nanašajo na kakovost živalskih proizvodov, katerih izvajanje nadzorujejo inšpektorji za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil.
- (2) Pravne osebe in posamezniki morajo inšpektorju iz prejšnjega odstavka omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzorstva in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete.
- (3) Pravne osebe in posamezniki morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je kmetijski inšpektor ali inšpektor za kontrolo kmetijskih pridelkov in živil odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

108. člen
(pooblastila inšpektorja)

(1) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati domače živali, obrate, objekte in opremo za rejo ter poslovanje in dokumentacijo pravnih in fizičnih oseb, ki imajo pri opravljanju dejavnosti oziroma pri delu opraviti z domačimi živalmi;
- ugotavljati skladnost reje, obratov, objektov in opreme s predpisanimi pogoji;
- nadzirati izvajanje čebelarskega pašnega reda (22. člen);
- nadzirati označevanje domačih živali, vodenje hlevske knjige, evidenc, registrov, drugih zbirk podatkov (23. in 24. člen);
- ugotavljati, ali izvajalci potrjenih rejskih programov izpolnjujejo predpisane pogoje in izvajajo naloge in opravila v skladu s potrjenimi rejskimi programi (29. do 34. člen);
- pregledovati predpisano rejsko dokumentacijo (36. do 43. člen);
- ugotavljati izpolnjevanje pogojev za pridobivanje, promet in uporabo živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov (44. in 45. člen);
- nadzirati izvajanje testiranja plemenskih živali (48. člen);
- nadzirati izvajanje postopka ocenjevanja, odbire plemenskih živali in priznavanja plemenjakov (52. člen);
- nadzirati izvajanje razmnoževanja domačih živali in izpolnjevanje pogojev izvajalcev osemenjevanja (56. do 60. člen);
- nadzirati izvajanje potrjenega rejskega programa v delu, ki se nanaša na odobrena osemenjevalna središča, vzrejališča plemenskih ribjih jat in čebeljih matic (61. člen);
- ugotavljati, ali izvajalci javnih služb po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje;
- nadzirati izvajanje nalog javnih služb.

(2) Inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil ima poleg pooblastil, ki jih ima po drugih predpisih, še pooblastilo in pristojnost nadzirati označevanje živalskih proizvodov glede na način reje (27. člen).

109. člen
(ukrepi inšpektorja)

(1) Poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi o inšpekcijah, lahko kmetijski inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora:

- odredi uskladitev reje s predpisanimi pogoji (18. člen);
- prepove uporabo neustreznih naprav za vodenje domačih živali (18. člen);
- odredi ukrepe za izvajanje potrjenega čebelarskega pašnega reda (22. člen);
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju potrjenih rejskih programov (30. do 34. člen);
- predlaga ministru ukrepe v zvezi s potrjenimi rejskimi programi (29. do 32. člen);
- odredi označitev živali (23. člen);
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri vodenju hlevske knjige, evidenc, registrov in drugih zbirk podatkov (23. člen);
- prepove pridobivanje, promet in uporabo živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, če niso izpolnjeni predpisani pogoji (44. in 45. člen);
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri testiranju plemenskih živali (48. člen);
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri opravljanju dejavnosti in izvajanju osemenjevanja (57. in 58. člen);
- odredi ukrepe, da se odpravi diskriminatorno ravnanje priznane rejske organizacije (89. člen);

– odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju drugih nalog in opravil iz tega zakona.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil poleg ukrepov, določenih z drugimi predpisi, odredi še odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri uporabi označb iz 27. člena tega zakona.

Zakon o veterinarstvu

2. člen (namen veterinarstva)

(1) Veterinarstvo je namenjeno:

- varovanju in izboljševanju zdravja živali;
- zaščiti zdravja živali pred kužnimi in drugimi boleznimi;
- ugotavljanju ter diagnosticiranju bolezni in zdravljenju bolnih živali;
- zagotavljanju ukrepov za varstvo prebivalstva pred zoonozami, alimentarnimi infekcijami in intoksikacijami s preprečevanjem in zatiranjem teh bolezni in preprečevanjem prenašanja teh bolezni iz živali na ljudi;
- zagotavljanju zdravstvene ustreznosti surovin in živil živalskega izvora, skrbi za zdravstveno ustreznost živil živalskega izvora in preprečevanju ostankov škodljivih snovi v živilih živalskega izvora;
- zagotavljanju zdravstvene ustreznosti krme ter skrbi za zdravstveno ustreznost krme;
- zagotavljanju zdravstvene ustreznosti vode za napajanje živali in skrbi za zdravstveno ustreznost vode za napajanje;
- zagotavljanju reprodukcije in proizvodne sposobnosti živali z vidika zdravstvenega varstva živali;
- zagotavljanju ukrepov za varstvo okolja pred onesnaževanjem s povzročitelji bolezni, ki se pojavljajo pri živalih ter higienskih razmer in ustreznosti okolja z vidika zdravstvenega varstva živali;
- zaščiti živali pred mučenjem in trpljenjem ter skrbi za dobro počutje živali;
- veterinarskemu izobraževanju, osveščanju in obveščanju prebivalstva.

(2) Pristojni organ za uresničevanje namenov veterinarstva iz prejšnjega odstavka je Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS).

3. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi za potrebe tega zakona pomenijo:

1. živali so rejne, proizvodne, klavne in hišne živali, divjad, gojena divjad, akvakultura, prostoživeče vodne živali, poskusne živali, živali iz živalskih vrtov in druge živali;
2. rejne živali so živali, ki se vzrejajo ali redijo za proizvodnjo hrane oziroma za proizvodnjo volne, kož, krzna ali za druge gospodarske namene;
3. proizvodne živali so namenjene pridobivanju mleka, jajc in medu;
4. klavne živali so živali, katerih sestavni deli njihovega telesa so namenjeni prehrani ljudi, vključno z akvakulturo in gojeno divjadjo;
5. živali za proizvodnjo živil so klavne živali, proizvodne živali, divjad in prostoživeče vodne živali;
8. divjad so divje živali, določene s predpisi o divjadi in lovstvu, katerih meso je uporabno za prehrano ljudi in se jih ne kolje kot domače živali, temveč lovi, v skladu s predpisi o lovstvu. Za divjad štejejo tudi divji sesalci in ptice, ki prosto živijo na zaprtem območju, podobno kot prostoživeča divjad in se jih lovi v skladu s predpisi o lovstvu;
9. gojena divjad so divji kopenski sesalci, plazilci in ptice, ki se jih redi in kolje kot domače živali;
10. prostoživeče vodne živali so ribe, raki, školjke in druge vodne živali, določene s predpisi o ribištvu, katerih meso in tkiva so uporabna za prehrano ljudi in se jih lovi z namenom prehranjevanja ljudi;
11. akvakultura so v kontroliranih pogojih farmsko gojene ribe, raki, školjke in mehkužci, vključno z ujetimi živalmi teh vrst, namenjenimi za gojenje;
12. poskusne živali pomenijo vsakega živega vretenčarja, razen človeka, tudi prostoživeče larvalne oblike brez fetalnih in embrionalnih oblik, ki se uporabljajo v poskusne in druge znanstvene namene;
13. živali iz živalskih vrtov so prostoživeče živali, ki se javno razstavljajo v stalnem objektu najmanj sedem dni v letu, z izjemo cirkusov in trgovin s hišnimi živalmi;

14. plemenske živali so živali moškega in ženskega spola, namenjene za razmnoževanje;
15. reje plemenskih živali so reje plemenjakov in plemenic, darovalk jajčnih celic in zarodkov, vzrejališča plemenjakov, osemenjevalna središča, plemenske jate perutnine, plemenske ribje jate, plemenišča in vzrejališča matic;
16. imetniki živali so fizične in pravne osebe, ki so lastniki živali, oziroma se ukvarjajo z rejo, varstvom, uporabo, gojitvijo, gospodarjenjem, šolanjem, prevozom ali prodajo živali;
24. zdravila za uporabo v veterinarski medicini (v nadaljnjem besedilu: zdravila) so vsaka snov ali kombinacija snovi, ki so pripravljene in namenjene za zdravljenje ali preprečevanje bolezni pri živalih, za zdravilo pa se šteje tudi vsaka snov ali kombinacija snovi, ki se lahko uporablja na živalih z namenom, da bi se določila diagnoza ali ponovno vzpostavile, izboljšale ali spremenile fiziološke funkcije;
25. ostanki škodljivih snovi so ostanki snovi s farmakološkim delovanjem, ostanki onesnaženja okolja in drugih snovi ter njihovih metabolitov, ki lahko preidejo v živila in ogrozijo zdravje ljudi;
36. čreda ali jata z nepreverjenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami je čreda ali jata, pri kateri se niso opravile predpisane preiskave živali, oziroma čreda ali jata imetnika živali, ki se ukvarja z nedovoljenim in nenadzorovanim prometom z živalmi in živalskimi proizvodi;
37. veterinar je doktor veterinarske medicine z veterinarsko licenco;
38. veterinarska licenca je dovoljenje za opravljanje veterinarske dejavnosti;
39. državni izpit je izpit, ki ga doktorji veterinarske medicine opravijo na VURS po končanem univerzitetnem študiju veterinarstva;
43. veterinarski pomočnik je fizična oseba, ki pod nadzorom veterinarja opravlja posamezna veterinarska opravila;
44. veterinarske organizacije so veterinarska ambulanta, veterinarska bolnica, veterinarska klinika in veterinarska ambulanta v osemenjevalnem središču, ki imajo lahko v svoji sestavi tudi veterinarsko lekarniško postajo;
48. veterinarska služba v Slovenski vojski je samostojna strokovna služba, ustanovljena v okviru Slovenske vojske, ki opravlja določene veterinarske dejavnosti po tem zakonu za potrebe Slovenske vojske;
49. nujna veterinarska pomoč je poseg, s katerim se odpravi neposredna nevarnost za življenje živali;
50. zbirni center je registriran objekt, kjer se živali iz različnih rej zbirajo in združujejo v pošiljke, namenjene za promet;

40. člen (parjenje in naravni pripust)

Veterinarske organizacije, ki so pridobile koncesijo po tem zakonu, sistematično spremljajo zdravje in zdravstveno sposobnost za razmnoževanje plemenjakov v parjenju in naravnem pripustu, pregledujejo evidenco pripustov in prijavljajo območnemu uradu VURS vsak sum spolne ali druge kužne bolezni ter konstitucijskih napak v zvezi z zdravjem živali.

41. člen (obveščanje)

(1) Ob vsaki ugotovitvi bolezni plemenjaka s trajnimi motnjami za razmnoževanje ali ugotovitvi zdravstvene neustreznosti živalskega semena, jajčnih celic ali zarodkov, mora imetnik reje plemenskih živali zagotoviti izvedbo predpisanih ukrepov.

(2) Veterinarske organizacije in rejci, ki lahko v skladu s predpisi opravljajo osemenjevanje, morajo o rezultatih plodnosti na svojem območju obveščati območni urad VURS ter ministrstvo, pristojno za živinorejo.

(3) Podrobnejše ukrepe iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

47. člen (izplačilo odškodnine)

(1) Odškodnina iz prvega odstavka 46. člena tega zakona se določi po tržni vrednosti živali, surovine oziroma predmeta. Če je ubita oziroma zaklana žival ali uničeni oziroma poškodovani predmet oziroma surovina v celoti ali deloma še uporabna, se odškodnina zmanjša za vrednost še uporabnega deleža.

(2) Postopek za izplačilo odškodnine se prične na zahtevo imetnika. Vlogo se poda pri območnem uradu VURS in predloži predpisano dokumentacijo. V postopku za uveljavljanje odškodnine se ne plača upravna taksa.

(3) O tem, ali se imetniku izplača odškodnina, odloči z odločbo uradni veterinar za inšpekcijski nadzor območnega urada VURS. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za veterinarstvo, v roku osem dni ob prejema odločbe.

(4) O sami višini odškodnine iz prvega odstavka tega člena odloči uradni veterinar za inšpekcijski nadzor območnega urada VURS na podlagi podanega poročila cenilca z liste cenilcev.

(5) Zoper odločbo o višini odškodnine iz prejšnjega odstavka ni dovoljena pritožba, niti ni dovoljen upravni spor. Če se imetnik ne strinja z višino odmerjene odškodnine, lahko v tridesetih dneh od vročitve odločbe s katero je višina odškodnine določena predlaga pristojnemu sodišču, da odmeri višino odškodnine.

(6) Pristojno sodišče iz prejšnjega odstavka odmeri odškodnino v nepravdnem postopku.

(7) Postopek in dokumentacijo za izplačilo odškodnine iz drugega odstavka tega člena ter pogoje za cenilce natančneje predpiše minister.

49. člen (stroški)

(3) Imetnik živali, surovin, proizvodov, živil in odpadkov ter krme, uvoznik, izvoznik oziroma špediter je dolžan plačati stroške vseh drugih storitev za izvajanje ukrepov, ki so mu naloženi, razen stroškov iz 1., 2., 4., 6. (razen predpisanih, ki jih zagotavlja VURS), 8., 10., 11., 12. in 13. točke 45. člena in 46. člena tega zakona.

50. člen (izvajanje)

(1) Veterinarske dejavnosti izvajajo Nacionalni veterinarski inštitut Veterinarske fakultete Univerze v Ljubljani, veterinarske organizacije, Veterinarska zbornica ter druge organizacije, ki pridobijo koncesijo po tem zakonu.

(2) Veterinarska služba v Slovenski vojski zagotavlja izvajanje določenih veterinarskih dejavnosti za potrebe Slovenske vojske v skladu s strokovnimi načeli tega zakona. VURS in Veterinarska služba v Slovenski vojski sodelujeta in strokovno usklajujeta svoje delo. V ta namen ustanovita strokovno posvetovalno telo.

(3) Veterinarske dejavnosti ter natančnejše pogoje sodelovanja in strokovnega usklajevanja iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za Slovensko vojsko v sodelovanju z ministrom.

52. člen (opravljanje veterinarske dejavnosti)

(1) Veterinarske dejavnosti iz 5., 6., 10., 14., 22., 23., 28., 29., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 42., 43., 47., 48., 50., 55., 56. in 58. točke 51. člena tega zakona, so dejavnosti javne veterinarske službe, ki se opravljajo v okviru mreže javne veterinarske službe.

(3) Dejavnost iz 13. točke 51. člena tega zakona lahko opravljajo pravne ali fizične osebe, ki imajo dovoljenje pristojnega organa v skladu s predpisi o zdravilih in so vpisane v register pri VURS.

(4) Veterinarske dejavnosti iz 51. člena, razen nujenja nujne veterinarske pomoči, lahko opravlja le veterinar.

(5) Natančnejšo vsebino in način opravljanja državnega izpita, ki ga mora opraviti veterinar, predpiše minister.

(6) Zaradi zagotovitve praktičnega usposabljanja študentov veterinarske medicine lahko dejavnosti iz 51. člena tega zakona izvaja tudi Veterinarska fakulteta Univerze v Ljubljani.

(7) Veterinarske dejavnosti kot so: kastracija pujskov do starosti 7 dni, dehelmintizacija, vitaminizacija in feruminizacija prašičev, lahko na svojih živalih opravlja imetnik živali ali pri njem zaposleni delavec, če ima ustrezno znanje in izpolnjuje druge pogoje, ki jih določi minister, pristojen za kmetijstvo.

55. člen

(zagotavljanje izvajanja javne veterinarske službe)

V primerih, ko ni zagotovljeno izvajanje predpisanih dejavnosti javne veterinarske službe, naloži VURS začasno izvajanje dejavnosti drugemu nosilcu koncesije.

59. člen
(pogoji)

- (1) Veterinarska zbornica mora za izvajanje javnih pooblastil iz tega zakona izpolnjevati predpisane kadrovske, prostorske in druge pogoje, kar ugotovi generalni direktor VURS z odločbo v upravnem postopku.
- (2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka preverja komisija, ki jo imenuje generalni direktor VURS.
- (3) Medsebojno razmerje med VURS in Veterinarsko zbornico se uredi s pogodbo.
- (4) V primeru prenehanja javnega pooblastila Veterinarski zbornici, opravlja naloge iz 1. do 5. točke tretjega odstavka 58. člena tega zakona VURS.
- (5) Direktor Veterinarske zbornice mora biti veterinar.
- (6) Javno pooblastilo preneha, če Veterinarska zbornica ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, če dela v nasprotju s predpisi ali če krši pogodbo iz tretjega odstavka tega člena, kar ugotovi generalni direktor VURS z odločbo v upravnem postopku.
- (7) Pogoje iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

61. člen
(financiranje veterinarske zbornice)

- (1) Veterinarska zbornica se financira:
 - s članarino;
 - iz proračunskih sredstev za izvajanje nalog za katere je dano javno pooblastilo;
 - iz lastnih in drugih virov.
- (2) Naloge, ki jih Veterinarska zbornica opravlja na podlagi javnega pooblastila, nadzira VURS.

63. člen
(verifikacija veterinarskih organizacij)

- (1) Veterinarska organizacija lahko začne opravljati veterinarske dejavnosti, za katere ni potrebna koncesija po tem zakonu, ko Veterinarska zbornica z odločbo v upravnem postopku ugotovi, da veterinarska organizacija izpolnjuje predpisane pogoje za določeno organizacijsko obliko.
- (2) Veterinarska zbornica z odločbo iz prejšnjega odstavka veterinarski organizaciji dovoli opravljanje veterinarskih dejavnosti, za katere koncesija po tem zakonu ni potrebna.
- (3) Za opravljanje dejavnosti javne veterinarske službe mora veterinarska organizacija poleg odločbe iz prvega odstavka tega člena pridobiti tudi koncesijo VURS.
- (4) Veterinarska zbornica vodi register verificiranih veterinarskih organizacij.
- (5) Obliko in vsebino registra iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

66. člen
(koncesije)

- (1) VURS dodeli koncesije za opravljanje javne veterinarske službe nosilcem na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:
 - opredelitev predmeta koncesije;
 - navedbo o začetku in trajanju koncesije;
 - pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
 - obvezne sestavine prijave;
 - merila za izbiro;
 - navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri za izdajo koncesije;
 - druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;

- kontaktna oseba za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;
 - datum, kraj in čas odpiranja vlog;
 - način obveščanja kandidatov o izbiri koncesionarjev.
- (3) Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje generalni direktor VURS. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblaščen predstavniki prijaviteljev.
- (4) Prepozno prispеле vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko vlagatelji dopolnijo v osmih dneh od opozorila, v nasprotnem primeru se vloge zavržejo, na kar je treba vlagatelje opozoriti.
- (5) Izid javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (6) Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben, temveč se koncesija dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku:
- NVI;
 - verificiranim veterinarskim organizacijam za izvajanje dejavnosti preventivnega cepljenja določenih hišnih živali proti steklini v lastni ambulanti;
 - v primerih iz 55. člena tega zakona;
 - v primeru dodelitve koncesije za opravljanje veterinarske dejavnosti iz 13. točke 51. člena tega zakona.
- (7) VURS odloči o izbiri koncesionarja z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti poleg izbrane organizacije navedeni tudi veterinarji, ki bodo dodeljeno veterinarsko dejavnost izvajali.
- (8) O izbiri koncesionarja za opravljanje osemenjevanja odloča VURS v soglasju z ministrstvom, pristojnim za živilorejo.
- (9) Medsebojna razmerja med VURS in koncesionarji, vključno z NVI, se podrobneje uredijo s pogodbami.
- (10) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

67. člen (pogodba)

- (1) Na podlagi odločbe o izbiri VURS sklene z nosilcem koncesije pogodbo v pisni obliki, v kateri določi:
- dejavnosti javne veterinarske službe, ki jo opravlja nosilec koncesije;
 - veterinarje, ki bodo opravljali posamezne dejavnosti iz pogodbe;
 - območje, na katerem mora nosilec koncesije opravljati dejavnost javne veterinarske službe, če gre za dejavnost iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona;
 - način in pogoje za opravljanje s pogodbo določene dejavnosti;
 - pravice, obveznosti in odgovornosti nosilca koncesije in veterinarjev;
 - delovni čas in poslovni čas oziroma način zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva živali;
 - pričetek in čas trajanja koncesije;
 - vir financiranja opravljanja javne službe;
 - nadzor nad opravljanjem javne službe;
 - prenehanje koncesije nosilcu koncesije oziroma veterinarju;
 - rok za odpoved koncesije.
- (2) Nosilci in veterinarji, ki dobijo dovoljenje za opravljanje javne veterinarske službe, so za delo odgovorni VURS.

70. člen (strokovno izpopolnjevanje)

- (1) Veterinarji in veterinarski pomočniki imajo pravico in dolžnost, da se strokovno izpopolnjujejo.
- (3) Veterinarji se morajo periodično izobraževati in opraviti predpisana preverjanja znanja po programu, ki ga pripravi Veterinarska zbornica.
- (4) Program usposabljanja in način izvajanja usposabljanja s področja veterinarskih dejavnosti v praksi, pripravi Veterinarska fakulteta Univerze v Ljubljani v soglasju z VURS in Veterinarsko zbornico.

71. člen (veterinarski svet)

(1) Veterinarski svet je svetovalno telo ministra na področju veterinarstva. Člane imenuje minister izmed predstavnikov VURS, NVI, Veterinarske fakultete, Veterinarske zbornice, veterinarske službe v Slovenski vojski in drugih priznanih strokovnjakov s področja veterinarstva.

(2) Naloge veterinarskega sveta so:

- priprava strokovnih podlag in programskih usmeritev;
- spremljanje sistemskih, razvojnih in kadrovskih vprašanj v veterinarstvu in predlaganje prednostnih nalog;
- sodelovanje pri pripravi programov zdravstvenega varstva živali;
- sodelovanje pri pripravi kadrovskih in delovnih normativov;
- predlaganje razvojnih programov v veterinarstvu;
- sodelovanje pri pripravi podlag za predpise s področja veterinarstva.

83. člen (upravne naloge)

VURS opravlja naslednje upravne naloge:

- izdajanje dovoljenj za opravljanje določenih veterinarskih dejavnosti;
- izvedba javnih razpisov za dodelitev koncesij, izdajanje odločb o dodelitvi koncesij in o izpolnjevanju predpisanih pogojev Veterinarske zbornice za izvajanje javnih pooblastil ter sklepanje pogodb s koncesionarji ter Veterinarsko zbornico;
- določevanje obsega gradiva za državne izpite in preizkus znanja, imenovanje izpitne komisije, obveščanje o datumu, ki je določen za izpit, in vodenje knjige izpitov.

Zakon o veterinarskih merilih skladnosti

5. člen (pomen izrazov)

Za potrebe tega zakona se uporabljajo definicije iz uredb iz drugega odstavka 2. člena tega zakona in izrazi, ki imajo naslednji pomen:

1. carinsko dovoljena raba ali uporaba je carinsko dovoljena raba ali uporaba iz 15. točke 4. člena Uredbe (EGS) št. 2913/92;
2. certificiranje je postopek preverjanja pogojev, na podlagi katerega se potrdi spričevalo ali drug dokument v zvezi s skladnostjo v pisni, elektronski ali drugi enakovredni obliki;
3. dajanje na trg pomeni imeti živalske proizvode, krmo in določene substance za prodajo, vključno s ponujanjem za prodajo ali vsemi drugimi oblikami prenosa, brezplačno ali proti plačilu, kot tudi prodajo, distribucijo in druge oblike njihovih prenosov na teritoriju EU;
4. dnevnik veterinarskih posegov je evidenca, ki se vodi na gospodarstvu in v katero se vpisujejo predpisani podatki o posegih in zdravljenju živali ter navodila veterinarja oziroma veterinarke (v nadaljnjem besedilu: veterinar);
5. dokumentacijski pregled pomeni pregled komercialnih dokumentov in, kadar je to primerno, dokumentov, zahtevanih z zakonodajo o živalih, krmi in živalskih proizvodih, ki spremljajo pošiljko;
6. država izvora oziroma regija izvora je država oziroma regija, kjer je mesto izvora živali oziroma proizvodov;
7. evidentirani posredniki in distributerji so nosilci živilske dejavnosti kot prvi prejemniki pošiljke na območju RS, ki živil pred dajanjem na trg ne obdelujejo, predelujejo ali preemballirajo;
8. fizični pregled je pregled živali, živalskih proizvodov ali krme, ki lahko vključuje preglede prevoznih sredstev, pakiranja, označevanja in temperature, vzorčenje za analizo in laboratorijsko preskušanje ter katerekoli druge preglede, ki so potrebni za potrditev skladnosti z zakonodajo o živalih, krmi in živilih;
9. gojitev je posedovanje več kot 5 odraslih hišnih živali iste vrste na stanovanje skupno več kot 30 dni v 12 mesecih;
10. gospodarstvo so kmetijsko gospodarstvo ali prostori trgovca na ozemlju države članice v smislu nacionalnih predpisov, kjer so ali se redno redijo živali. V primeru kopitarjev gospodarstvo pomeni kmetijsko gospodarstvo ali športni objekt, hlev ali vsak prostor ali objekt, kjer se običajno redijo ali zadržujejo kopitarji, ne glede na namen;

11. harmonizirane živali oziroma harmonizirani živalski in drugi proizvodi so tisti, za katere obstajajo enotni predpisi Skupnosti in država članica ne more predpisati drugačnih pogojev, ki bi lahko ovirali prost pretok blaga na teritoriju EU;
12. hišne živali so živali, ki se vzrejajo, redijo ali gojijo za družbo, rekreacijo, varstvo ali pomoč človeku in so določene v Uredbi Parlamenta in Sveta (ES) št. 998/2003 z dne 26. maja 2003 o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali in o spremembi Direktive Sveta 92/65/EGS (UL L št. 146 z dne 13. junija 2003, str. 1, z vsemi spremembami) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 998/2003);
13. identifikacijski pregled je vizualni pregled za zagotovitev, da se spričevalo ali drugi dokumenti, ki spremljajo pošiljko, ujemajo z označitvijo in vsebino pošiljke;
14. imetnik oziroma imetnica živali (v nadaljnjem besedilu: imetnik živali) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki je lastnik oziroma lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) oziroma je trajno ali začasno odgovorna za živali;
15. izbruh alimentarne infekcije je pojav dveh ali več primerov iste bolezni oziroma okužbe pri ljudeh, opaženih v istih danih okoliščinah, ali stanje, v katerem opaženo število primerov presega pričakovano število in pri katerem so primeri vezani ali verjetno vezani na isti vir hrane;
16. izvoz je komercialni premik na namembni kraj izven območja EU, opredeljenega s Pogodbo o ustanovitvi Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Pogodba);
17. medicirana krma je krmna mešanica, ki vsebuje zdravila za uporabo v veterinarski medicini in je brez nadaljnje predelave namenjena krmljenju živali;
18. mejna veterinarska postaja (v nadaljnjem besedilu: MVP) je katerakoli kontrolna točka na meji teritorija EU, določena in odobrena za izvajanje veterinarskih pregledov živali, živalskih proizvodov ter drugih proizvodov, določenih s predpisi Skupnosti;
19. mesto izvora je gospodarstvo ali obrat, kjer se pripravi pošiljka za oddajo na trg, promet, trgovanje ali izvoz in se opravi predpisan pregled oziroma certificiranje;
20. namembna država oziroma regija je država oziroma regija, kjer je namembno mesto;
21. namembno mesto je gospodarstvo, obrat ali katerikoli drug prejemnik oziroma prejemnica (v nadaljnjem besedilu: prejemnik) pošiljke, naveden na dokumentu, ki spremlja pošiljko;
22. nedovoljena uporaba je uporaba substanc, ki nimajo dovoljenja za promet v skladu s predpisi Skupnosti, za živali, in uporaba substanc, ki imajo dovoljenje za promet v skladu s predpisi Skupnosti, vendar za druge indikacije ali pod drugimi pogoji kot so določeni v dovoljenju za promet, če ta zakon ne določa drugače;
23. nedovoljene substance so substance, ki so predmet nedovoljene uporabe;
24. nekomercialni premiki so premiki živali, kot so določeni z Uredbo 998/2003 in predpisi, ki urejajo premike in uvoz kopitarjev z vsemi spremembami, premiki živali na ozemlju RS, pri katerih ni neposrednega komercialnega učinka (npr. sezonska paša, sodelovanje na kulturni oziroma športni prireditvi, počitnice in izleti z živalmi, selitev lastnika skupaj z živalmi), ter premiki živalskih proizvodov in krme brez komercialnega namena oziroma neposrednega komercialnega učinka (npr. premiki krme za lastne potrebe, zbiranje živalskih trupel v okviru veterinarske higienske službe);
25. oseba, odgovorna za tovor, je katerakoli pravna ali fizična oseba, ki je v skladu z določbami Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 odgovorna za razvoj različnih situacij, ki jih zajema navedena uredba, v katerih se lahko znajde pošiljka, kakor tudi zastopnik iz 5. člena navedene uredbe, ki prevzame takšno odgovornost za nadaljevanje pregledov, določenih s tem zakonom;
26. pošiljka so živali, živalski proizvodi ali krma iste vrste, zajeti v istem dokumentu, predpisanem z veterinarsko zakonodajo, ki se nahajajo na istem prevoznem sredstvu, izvirajo iz istega mesta izvora in so namenjeni na isto namembno mesto;
27. povzročitelj zoonoze je vsak virus, bakterija, gliva, parazit ali druga biološka enota, za katero je verjetno, da povzroča zoonozo;
28. premik je vsak komercialni ali nekomercialni premik živali z izvornega gospodarstva oziroma drugega mesta izvora na drugo lokacijo (namembni kraj) oziroma odprema pošiljke živalskih proizvodov in krme, ne glede na namen;
29. prepovedane substance so substance, katerih dajanje na trg in uporaba sta prepovedana, ter substance, katerih uporaba je prepovedana v skladu s predpisi Skupnosti;
30. pristojni organ pomeni osrednji organ države članice, pristojen za zagotavljanje skladnosti z veterinarsko in živilsko zakonodajo in za izvajanje uradnega veterinarskega nadzora, ali kateri koli drug organ, na katerega je osrednji organ prenesel to pristojnost; kadar je to primerno, vključuje tudi ustrezen organ države nečlanice. Pristojni organ v RS je Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS);

31. promet je komercialni premik živali in živalskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi, znotraj RS;
32. rejne živali so živali, ki se vzrejajo ali redijo za proizvodnjo hrane oziroma za proizvodnjo volne, kož, krzna ali druge gospodarske namene;
33. reprodukcijski material so živalsko seme, jajčne celice in zarodki, vključno z valilnimi jajci in ikrami;
34. rezidua so ostanki dovoljenih substanc, ki lahko v preseženih količinah v živilih, določenih s predpisi Skupnosti, predstavljajo tveganje za zdravje ljudi, ter prepovedane in nedovoljene substance;
35. serija živali je skupina živali iste vrste in iste starostne skupine, ki jo na istem posestvu vzredijo istočasno in pod enakimi pogoji;
36. skladnost je izpolnjevanje pogojev, določenih s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo živali in zoonoze, zaščito živali, živalske proizvode in varnost krme ter rezidua in uporabo zdravil v veterinarski medicini;
37. skupni vstopni veterinarski dokument (v nadaljnjem besedilu: SVVD) je predpisana oblika veterinarskega spričevala za pošiljko živali ali proizvodov, ki potrjuje opravljen veterinarski pregled po predpisanem postopku pri vnosu pošiljke na teritorij EU, in na katerem so navedeni rezultati pregleda in odločitev uradnega veterinarja glede izpolnjevanja pogojev za vnos oziroma uvoz;
38. sledljivost je možnost sledenja in spremljanja živali, živalskih proizvodov in krme skozi vse faze pridelave, predelave, distribucije in uničenja, vključno s sledenjem snovi, ki so namenjene za vključitev v živilo ali se zanje pričakuje, da bodo vključene v živilo ali krmo, ter zdravil, namenjenih za uporabo v veterinarski medicini;
39. trgovanje je komercialni premik živali in živalskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi, na namembni kraj v drugi državi članici EU, kot to ustreza pomenu iz Pogodbe;
40. uporaba prepovedanih substanc pomeni dajanje prepovedanih substanc živalim;
41. uradni pooblaščenec oziroma pooblaščenka (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec) za certificiranje je uradni veterinar oziroma uradna veterinarica (v nadaljnjem besedilu: uradni veterinar) ali katerakoli druga oseba, ki jo pristojni organ v primerih, predvidenih z veterinarsko zakonodajo, lahko pooblasti za podpisovanje spričeval, kakršna zahteva veterinarska zakonodaja; v RS sta to uradni veterinar in odobreni veterinar oziroma odobrena veterinarica (v nadaljnjem besedilu: odobreni veterinar);
42. uradni vzorec je vzorec, ki ga odvzame uradni veterinar oziroma oseba, ki jo za to dejanje pooblasti generalni direktor oziroma generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) VURS;
43. uvoz je sprostitev živali, živalskih proizvodov in krme v prost pretok ali namen sprostitev v prost pretok na teritoriju EU;
44. uvozni kriteriji so veterinarske zahteve, določene s predpisi Skupnosti, ki jih morajo izpolnjevati živali in proizvodi, namenjeni uvozu;
45. veterinarski nadzor je uradni veterinarski nadzor po tem zakonu in vse druge vrste nadzora po tem zakonu, za katerih izvajanje se zahteva univerzitetna izobrazba veterinarske medicine;
46. veterinarski pregled je vsak fizični pregled oziroma upravna formalnost, ki velja za živali, živalske in druge proizvode in katerih namen je varovanje javnega zdravja, zdravstvenega varstva živali in dobrega počutja živali;
47. veterinarska zakonodaja so ta zakon, vsi predpisi, izdani na njegovi podlagi, drugi predpisi s področja veterinarstva, zaščite živali in zdravil za uporabo v veterinarski medicini ter vsi predpisi Skupnosti z veterinarskega področja;
48. vnos je dejanski fizični vnos na teritorij EU z namenom uvoza, tranzita ali skladiščenja v proste cone, prosta skladišča, carinska skladišča in pri registriranih oskrbovalcih ladij ter vnos hišnih živali pri nekomercialnih premikih;
49. zdravila so snovi ali kombinacije snovi, kot so definirana v predpisih, ki urejajo zdravila;
50. zoonoza je vsaka bolezen oziroma okužba, ki se naravno neposredno ali posredno prenaša med živalmi in ljudmi;
51. živalski proizvodi so živila, živalski proizvodi, ki niso namenjeni prehrani ljudi ter krma izključno živalskega izvora;
52. živalski proizvodi, ki niso namenjeni prehrani ljudi, so živalski stranski proizvodi (v nadaljnjem besedilu: ŽSP), reprodukcijski material in drugi tovrstni proizvodi;
53. živila so tista, ki ustrezajo definiciji iz Uredbe 178/2002 in so živalskega izvora.

6. člen
(pravice in dolžnosti imetnikov živali ter drugih oseb)

- (1) Imetniki živali, nosilci dejavnosti in drugi upravičenci po tem zakonu imajo pravico do izvedbe predpisanih veterinarskih pregledov, certifikiranja in izdaje predpisanih dokumentov.
- (2) VURS zagotavlja imetnikom živali in nosilcem dejavnosti po tem zakonu izvedbo predpisanih postopkov registracij oziroma odobritev.
- (3) Vsakdo ima dolžnost varovanja živali in ljudi pred boleznimi in okužbami, ki se prenašajo med živalmi in ljudmi ter pred posledicami reziduov v živilih živalskega izvora.
- (4) Fizične in pravne osebe morajo omogočiti opravljanje veterinarskega pregleda in veterinarskega nadzora, kakor tudi odvzem potrebnega materiala za preiskave in izvajanje drugih predpisanih ukrepov ter pri tem nuditi tehnično pomoč.
- (5) Imetniki živali morajo izvajati ukrepe, ki so predpisani z veterinarsko zakonodajo
- (6) Vlada mora zagotoviti, da živali in proizvodi, namenjeni trgovanju ali prometu, izvirajo iz gospodarstev, centrov ali organizacij, na katerih so opravljeni predpisani redni uradni veterinarski pregledi. Podrobnejše pogoje o načinu pregleda in financiranju predpiše ministrica oziroma minister, pristojen za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), v skladu s predpisi Evropske skupnosti.
- (7) Fizične in pravne osebe morajo najaviti odpremo oziroma prispetje pošiljke, kadar in kakor je to določeno z veterinarsko zakonodajo.
- (8) Fizične in pravne osebe morajo nemudoma obvestiti območni urad VURS ali veterinarsko organizacijo, če ugotovijo, da obstaja nevarnost za zdravje živali ali v zvezi s tem nevarnost za zdravje ljudi, brezplačno dati v zahtevanem roku podatke o zdravstvenem stanju živali, o varnosti živalskih proizvodov in krme in o uporabi zdravil ter o izvajanju ukrepov in omogočiti preveritev danih podatkov.
- (9) Fizične in pravne osebe morajo voditi predpisane evidence.
- (10) Podrobnejši obseg, vrste živali in način pregledov, način najave ter podrobnejšo vsebino, obliko in način vodenja evidenc ter zagotavljanje podatkov v centralnem informacijskem sistemu VURS (v nadaljnjem besedilu: CIS VURS) predpiše minister.

7. člen
(veterinarski nadzor in registracija)

- (1) Pod veterinarskim nadzorom so živali, vključno z živalmi v obratih po tem zakonu, na sejmi, trgih, prodajalnah ter drugih prodajnih in zbirnih mestih, razstavah, športnih tekmovanjih, oborah za divje živali, dagonih in drugih javnih mestih, kjer se namensko zbirajo živali, ter gospodarstva, sejmi, zbirni centri, zbirališča, prodajalne hišnih živali, prevozniki, trgovci ter sredstva, naprave in oprema za rejo in prevoz živali.
- (2) Pod veterinarskim nadzorom so živalski proizvodi, krma in voda za napajanje živali, obrati po tem zakonu ter sredstva, naprave in oprema za pridelavo, proizvodnjo, dodelavo, obdelavo, predelavo, prevoz in skladiščenje živalskih proizvodov.
- (3) Pod veterinarskim nadzorom je uporaba zdravil in z uporabo povezana sledljivost zdravil pri pravnih oziroma fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost prometa z zdravili, in pri uporabnikih zdravil. Predmet veterinarskega nadzora pri uporabi zdravil je tudi predpisovanje, izdajanje in dajanje zdravil živalim.
- (4) Prevozniki ter zbirni centri, zbirališča, sejmi in trgovci, ki so pod veterinarskim nadzorom, morajo biti evidentirani, odobreni oziroma registrirani pri VURS. Izpolnjevanje predpisanih pogojev glede prostorov, kadrov in opreme ugotavlja VURS z odločbo v upravnem postopku.
- (5) Natančnejši pogoji in postopek evidentiranja, odobritve ter registracije so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

8. člen
(obrat)

- (1) Obrati po tem zakonu so predpisano opremljeni in oskrbovani objekti in prostori nosilcev dejavnosti, v katerih ti opravljajo dejavnost proizvodnje, obdelave, predelave, skladiščenja, distribucije ali kakršnegakoli drugega ravnanja z živalskimi proizvodi in krmo, namenjenimi dajanju na trg, prometu ali trgovanju, kot tudi deli kmetijskih gospodarstev v skladu z Uredbo

183/2005. Vpisani morajo biti v evidence, ki se vodijo na VURS oziroma na ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo.

(2) Obrat mora izpolnjevati pogoje glede osebja, higiene, prostorov, opreme, notranjih kontrol in dokumentacije, ki so

določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače. (3) Obrat, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, se odobri ali registrira po postopku, določenem s predpisi Skupnosti oziroma s

predpisom ministra, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače. Postopek registracije ali odobritve se začne na podlagi vloge nosilca dejavnosti, ki jo vloži na VURS.

(4) Obratu, ki ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz drugega odstavka tega člena, se začasno ali trajno odvzame registracija oziroma odobritev po postopku, določenem s predpisi Skupnosti oziroma s predpisom ministra, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

(5) Natančnejšo vsebino vloge in način ugotavljanja izpolnjevanja predpisanih pogojev predpiše minister.

11. člen

(prijava)

(1) Imetniki živali morajo gojitev, posedovanje rejnih živali, hotel za živali ali zavetišče za zapuščene živali ter dejavnost zbiranja, prodaje, prevoza, prometa ali trgovanja z živalmi in spremembe prijaviti VURS, ki o tem vodi evidence in registre.

(2) VURS lahko za zbiranje prijav in vodenje evidenc oziroma registrov iz prejšnjega odstavka pooblasti drug organ.

(3) Lastnik psa mora v sedmih dneh od pridobitve prijaviti psa veterinarski organizaciji, ki to vnese v centralni register psov, ki se vodi pri VURS. Mladiča mora prijaviti najkasneje do dopolnjenega tretjega meseca njegove starosti. Prijaviti je treba tudi pogin, odtujitev, pobeg ter vsako drugo spremembo v zvezi s psom.

(4) Natančnejši pogoji iz tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če ni s predpisi Skupnosti drugače določeno.

12. člen

(sledljivost in dokumenti)

(1) Imetnik živali mora zagotoviti, da so živali na predpisan način označene in registrirane.

(2) Imetnik živali mora voditi predpisane evidence in registre ter zagotoviti sledljivost živali pri premikih.

(3) Pri premikih morajo živali spremljati predpisani dokumenti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko VURS v izjemnih primerih določi obveznost veterinarskega spričevala za premike na ozemlju RS, kadar se to zahteva v skladu s predpisi Skupnosti ali je to nujno zaradi zaščite zdravja ljudi in živali.

(5) Natančnejši pogoji za označevanje in registracijo živali ter oblika in vsebina dokumentov iz tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih določi minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

14. člen

(hišne živali)

(1) Za gojitev hišnih živali, hotel za živali in zavetišče za zapuščene živali morajo biti izpolnjeni predpisani pogoji glede objektov, namestitve, oskrbe in zdravstvenega varstva živali; biti morajo pod veterinarskim nadzorom in registrirani pri območnem uradu VURS. Postopek se začne z vlogo imetnika živali oziroma nosilca dejavnosti. Z odločbo, izdano po preveritvi pogojev, se odloči tudi o največjem možnem številu odraslih hišnih živali.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za:

1. posedovanje več kot 5 odraslih hišnih živali iste vrste do vključno 30 dni v 12 mesecih na stanovanje;

2. ljubiteljsko rejo, ljubiteljsko vzrejo in ljubiteljsko gojitev drugih domačih ptic, akvarijskih rib, okrasne perutnine in malih glodalcev.

(3) Natančnejše pogoje iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

15. člen
(razvrstitev bolezni, statusi, dodatna jamstva)

- (1) Bolezni živali, ki jih obravnava ta zakon in zaradi katerih se izvajajo preventivni ter drugi ukrepi, se glede na vrsto okužbe in ukrepe, potrebne za njihovo preprečevanje in zatiranje, razvrstijo v skladu z mednarodnim zoosanitarnim kodeksom in s predpisi Skupnosti.
- (2) Za določene bolezni živali se lahko pridobi status, ki se nanaša na čredo, jato, gospodarstvo, regijo ali državo.
- (3) Statuse, ki se nanašajo na čredo, jato ali gospodarstvo v RS podeljuje VURS.
- (4) Status, ki se nanaša na regijo ali državo, dodeli glede na bolezen Komisija, Mednarodna organizacija za zdravje živali (OIE) ali druga mednarodna organizacija. Ne glede na to pa lahko VURS proglasi regijo ali državo, prosto določenih bolezni, če to ni drugače določeno s predpisi Skupnosti ali mednarodnimi pravili.
- (5) Glede določenih bolezni živali je treba, kadar tako odloči Komisija, upoštevati morebitne pravice držav članic zahtevati dodatna jamstva, ki se nanašajo na regijo ali državo.
- (6) O začetku postopka za pridobitev statusa, ki se nanaša na celotno ozemlje RS in postopka za pridobitev pravice RS zahtevati dodatna jamstva, odloči Vlada RS (v nadaljnjem besedilu: Vlada).
- (7) Podrobnejša razvrstitev bolezni živali in ukrepi iz prvega odstavka tega člena ter bolezni in pogoji za pridobitev statusov in pravice zahtevati dodatna jamstva iz drugega in petega odstavka tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če ni s predpisi Skupnosti določeno drugače.

16. člen
(temeljno znanje o boleznih)

- (1) Osebe, ki pri opravljanju dejavnosti prihajajo v neposreden stik z živalmi, morajo imeti temeljno znanje o boleznih živali, njihovem preprečevanju in prenašanju na ljudi ter o predpisih o varstvu pred boleznimi živali.
- (2) Temeljno znanje o boleznih ter o predpisih si osebe iz prejšnjega odstavka pridobijo na usposabljanjih, za katera VURS potrdi program in izvajalca.
- (3) Šteje se, da osebe iz prvega odstavka tega člena izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka tega člena, če ob uveljavitvi tega zakona pri opravljanju dejavnosti prihajajo v neposreden stik z živalmi.
- (4) Podrobnejše pogoje glede usposabljanja iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.
- (5) Šteje se, da imajo pridobljeno temeljno znanje o boleznih živali, njihovem preprečevanju in prenašanju na ljudi ter o predpisih o varstvu pred boleznimi živali osebe, ki imajo končano najmanj ustrezno poklicno šolo kmetijske ali veterinarske smeri.
- (6) Stroški izobraževanja se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.

18. člen
(ugotovitev bolezni)

- (1) Veterinar oziroma veterinarica, določena s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti, ki posumi na bolezen iz prvega odstavka 15. člena tega zakona, mora s pisnim navodilom v dnevniku veterinarskih posegov določiti predpisane veterinarske ukrepe, o tem na predpisan način obvestiti VURS ter poskrbeti, da se sum na bolezen potrdi ali ovrže oziroma ugotovi vzrok pogina živali. Veterinar mora izvesti vse potrebne ukrepe, da sam ne predstavlja vira raznosa bolezni. Pisno navodilo je za imetnika živali obvezno.
- (2) Podrobnejši način obveščanja VURS, ukrepe veterinarja, način prevoza materiala in ugotavljanja bolezni ter način financiranja predpiše minister.

19. člen
(obveščanje)

- (1) VURS mora izbruh mednarodno obvezno prijavljive bolezni prijaviti Komisiji in drugim državam članicam na predpisan način in po predpisanem postopku. O teh boleznih mora obvestiti tudi OIE. Mednarodno obvezno prijavljive bolezni, postopek in način prijave so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

(2) VURS mora v primerih, ko zaradi bolezni obstaja resno tveganje za zdravje ljudi ali živali, o pojavu in nevarnosti obvestiti tudi javnost, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za živilorejo, organ, pristojen za zaščito in reševanje, Center za obveščanje RS, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, in zainteresirane imetnike živali ter jih seznanjati z najpomembnejšimi ukrepi, s katerimi lahko preprečujejo bolezni.

(3) VURS mora poleg obveznosti iz prvega odstavka tega člena obvestiti Komisijo in druge države članice o izbruhu katerekoli druge zoonoze, druge živalske bolezni ali kateremkoli razlogu, ki bi lahko predstavljal resno tveganje živalim ali zdravju ljudi.

21. člen (karantena)

(1) Zaradi varovanja zdravja ljudi in živali se v skladu s predpisi Skupnosti živali lahko dajo v karanteno, ki se lahko izvede:

1. v karantenskem centru, ki izpolnjuje predpisane pogoje;
2. na namembnem gospodarstvu;
3. v primeru uvoza v karantenskem centru izvirne države nečlanice.

(2) Karanteno iz prejšnjega odstavka odredi z odločbo uradni veterinar. V primerih uvoza živali, ko je namembna država RS, je potrebno upoštevati morebitno karanteno, ki jo je odredil uradni veterinar MVP v drugi državi članici.

(3) VURS mora o vzrokih za karanteno iz prvega odstavka tega člena obvestiti Komisijo.

(4) Natančnejši pogoji iz prvega odstavka tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

22. člen (označevanje in sledljivost)

(1) Živalski proizvodi morajo biti na predpisan način označeni in zagotovljena mora biti njihova sledljivost.

(2) Živalske proizvode mora pri dajanju na trg, v prometu oziroma pri trgovanju spremljati predpisan dokument.

(3) VURS lahko v izjemnih primerih določi obveznost veterinarskega spričevala tudi za premike pošiljk živalskih proizvodov na ozemlju RS, kadar to zahtevajo predpisi Skupnosti ali je to nujno zaradi zaščite zdravja ljudi in živali.

(4) Natančnejši pogoji za označevanje in sledljivost živil so določeni s predpisi Skupnosti iz 23. člena tega zakona, za ŽSP z Uredbo 1774/2002, za ostale živalske proizvode pa z drugimi predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

25. člen (živalski stranski proizvodi)

(1) Zbiranje, prevoz, skladiščenje, ravnanje, predelava, uporaba, odstranjevanje, promet in trgovanje, izvoz in tranzit ŽSP se morajo izvajati v skladu z Uredbo 1774/2002 in njenimi izvedbenimi predpisi, predpisom vlade, ki ureja medsebojno sodelovanje pristojnih organov pri izvajanju Uredbe 1774/2002 ter predpisi ministra, ki jih sprejme v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojno za okolje, če s predpisi Skupnosti ni določeno drugače, v delu, ko ŽSP postanejo odpadki, pa tudi v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(2) V primeru sežigalnic in naprav za sosežig postopek odobritve izvede ministrstvo, pristojno za okolje, v skladu s predpisi Skupnosti oziroma v skladu s predpisi ministra oziroma ministrice, pristojne za okolje. O odobritvi ministrstvo, pristojno za okolje, obvesti VURS, ki obrat uvede v register.

27. člen (zakopavanje živalskih trupel)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se ob dovoljenju VURS-a lahko v določenih primerih živalska trupla na predpisan način zakopljejo ali sežgejo.

(2) Primeri iz prejšnjega odstavka ter način zakopavanja in sežiga so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojno za okolje, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

29. člen
(medicirana krma)

- (1) Medicirana krma se lahko proizvaja samo v obratu, ki izpolnjuje predpisane pogoje in ima dovoljenje VURS za opravljanje te dejavnosti in samo iz odobrenih mediciranih predmešanic.
- (2) Medicirana krma mora izpolnjevati pogoje za dajanje na trg in biti predpisano označena.
- (3) Medicirana krma se lahko uporablja le na predpisan način.
- (4) Podrobnejši pogoji iz tega člena so določeni v predpisih Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

37. člen
(substance)

- (1) Prepovedano je:
 1. dajanje na trg in uporaba določenih substanc pri vseh vrstah živali;
 2. dajanje na trg in uporaba določenih substanc pri živalih, katerih meso in proizvodi se uporabljajo za prehrano ljudi, če ni s predpisi Skupnosti določeno drugače;
 3. uporaba določenih substanc pri živalih, namenjenih proizvodnji živil.
- (2) Substance iz prejšnjega odstavka ter izjeme so določene s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti.
- (3) Šteje se, da je prisotnost prepovedanih ali nedovoljenih substanc izkazana, če to potrdi rezultat preizkusa, opravljenega s potrditveno metodo v nacionalnem referenčnem laboratoriju (v nadaljnjem besedilu: NRL), v primeru preseženih najvišjih dovoljenih količin rezidua (v nadaljnjem besedilu: MRL) pa zadostuje potrditveni rezultat preizkusa, opravljenega s potrditveno metodo v imenovanem laboratoriju.
- (4) Izjemoma se lahko preveri rezultate iz prejšnjega odstavka v NRL druge države članice.
- (5) Generalni direktor VURS lahko na podlagi ocene tveganja odredi:
 1. prepoved uporabe določenih substanc;
 2. prepoved dajanja v promet oziroma na trg živali, živalskih proizvodov in krme;
 3. odpoklic iz prometa oziroma s trga živalskih proizvodov in krme, ki vsebujejo določene substance.
- (6) Podrobnejše pogoje iz tega člena predpiše minister.

39. člen
(soglasje za zbiranje in prodajo)

Pristojni upravni organ izda dovoljenje za razstavo, ocenjevanje ali tekmovanje živali, za razne prireditve potujočih živali (npr. cirkusi in potujoči živalski vrtovi), druga organizirana zbiranja živali in za organizirano prodajo živali zunaj poslovnih prostorov na podlagi predhodnega soglasja VURS.

40. člen
(naloge pri prevozu in pri prometnih nesrečah)

- (1) Imetniki živali ter prevozniki živali in proizvodov morajo zagotoviti predpisane pogoje za prevoz in omogočiti pregled na zahtevo osebe, ki je po tem zakonu ali drugem predpisu pooblaščen za pregled.
- (2) Prometno nesrečo, ki se zgodi med prevozom živali, mora prevoznik oziroma policija prijaviti Centru za obveščanje RS, ki o tem nemudoma obvesti najbližji območni urad VURS oziroma dosegljivega uradnega veterinarja. Prevoznik ali njegov pooblaščenec oziroma pooblaščenka je dolžan zagotoviti vsa potrebna sredstva za izvedbo ukrepov za zavarovanje živali.
- (3) Uradni veterinar v primerih iz prejšnjega odstavka odredi veterinarski organizaciji, ki izvaja javno veterinarsko službo, da nudi oskrbo poškodovanim živalim. Pri komercialnih prevozih je potrebno živali, ki niso sposobne za nadaljnji prevoz, usmrtiti, če tako odloči uradni veterinar v skladu s predpisi, ki urejajo zaščito živali. V primeru hudih poškodb se zaradi preprečevanja nepotrebnega trpljenja lahko živali usmrti tudi brez predhodne odločitve uradnega veterinarja, kar lahko odloči oseba, ki spremlja živali in je usposobljena v skladu s predpisom, ki ureja prevoz živali.
- (4) Klavnica mora zagotoviti zakol živali, poškodovanih v prometnih nesrečah, če tako odloči uradni veterinar v skladu s predpisi, ki urejajo zaščito živali.

- (5) VHS in izvajalci gospodarske javne službe ravnanja s klavničnimi odpadki in kužnim materialom živalskega porekla morajo organizirati prevoz poginulih in usmrčenih živali.
- (6) Upravljalci javnih cest in nekategoriziranih cest, na katerih se opravlja cestni promet, in policija so dolžni prijaviti ŽSP, ki se nahajajo na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, organizaciji, ki izvaja VHS. Z ŽSP je v teh primerih treba ravnati v skladu z Uredbo 1774/2002.
- (7) Prevoznik mora na lastne stroške zagotoviti nadomestno vozilo in odvoz živali, ki so sposobne za nadaljnji prevoz, ter odvoz proizvodov s kraja prometne nesreče in zagotoviti financiranje ukrepov iz tretjega odstavka tega člena.

41. člen (certificiranje)

- (1) V postopku certificiranja se preverja, ali so bili opravljeni predpisani pregledi oziroma preiskave in ali pošiljke živali oziroma živalskih proizvodov izpolnjujejo predpisane pogoje.
- (2) S spričevalom se potrdi, da je bil na mestu izvora pošiljke opravljen predpisan veterinarski pregled in da so izpolnjena jamstva, navedena na spričevalu.
- (3) Spričevalo potrdi uradni veterinar.
- (4) Predpisani obrazci spričeval za trgovanje so zagotovljeni v elektronski obliki v skladu s predpisi Skupnosti. Oblika oziroma vsebina ter dostop do obrazcev so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če ni s predpisi Skupnosti določeno drugače.
- (5) Vsebino obrazca spričevala za izvoz zagotovi izvoznik in ga v elektronski obliki dostavi na VURS. VURS preveri, ali se lahko pogoji, zahtevani v spričevalu, potrdijo, in natisne original spričevala. Izvoznik odgovarja, da sta oblika oziroma vsebina spričevala ustrezni za zadevno pošiljko in zadevno namembno državo nečlanico. Oblika oziroma vsebina obrazcev spričeval sta določeni s predpisi namembne države. Izvoznik je dolžan vnaprej najaviti odpremo pošiljke. Natančnejši postopek iz tega odstavka predpiše minister.
- (6) Ne glede na prejšnji odstavek VURS pripravi tudi vsebino in obliko obrazca spričevala za izvoz, kadar je tako določeno z bilateralnim ali multilateralnim sporazum z namembno državo.
- (7) Zagotovljena mora biti sledljivost potrjenih spričeval na način, ki omogoča povezavo med spričevalom in uradnim veterinarjem, ki ga je potrdil. Natančnejši način zagotavljanja sledljivosti in roke njihovega hranjenja predpiše minister.
- (8) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko v primerih iz četrtega odstavka 12. člena in tretjega odstavka 22. člena tega zakona spričevala potrjujejo odobreni veterinarji, če to ni v nasprotju s predpisi Skupnosti, ob upoštevanju pravil certificiranja iz tega člena in osnovnih pravil iz 42. člena tega zakona.

43. člen (prepovedi in izjeme)

- (1) Uradni veterinar ne sme potrditi podatkov v spričevalu, ki jih ne pozna oziroma ni prepričan o njihovem pomenu oziroma resničnosti.
- (2) Uradni veterinar ne sme podpisati praznega ali nepopolno izpolnjenega obrazca spričevala, prav tako ne sme podpisati obrazca, če predpisan pregled oziroma preiskave niso bile opravljene.
- (3) Če uradni veterinar podpiše spričevalo na osnovi drugega dokumenta, mora imeti takšen dokument pred podpisom.
- (4) Uradni veterinar lahko na spričevalu potrdi tudi podatke, ki jih:
- zagotovi druga oseba, ki dela pod nadzorstvom uradnega veterinarja in ima pooblastilo VURS (npr. uradni preglednik oziroma preglednica (v nadaljnjem besedilu: uradni preglednik), osebje v klavnicah perutnine in kuncev), pod pogojem, da ta oseba lahko zagotovi zanesljivost podatkov;
 - pridobi na podlagi monitoringov, izvedenih v skladu z veterinarskimi predpisi.

46. člen (veterinarski pregledi pošiljk zaradi bolezni)

V primeru prejema obvestila o izbruhu obvezno mednarodno prijavljive bolezni v državi članici VURS ukrene vse potrebno, da se sumljive pošiljke izsledijo in izvedejo vsi potrebni ukrepi za preprečevanje širjenja bolezni.

47. člen

(pregled pošiljk med prevozom zaradi zaščite živali)

- (1) Za nadzor prevoza živali generalni direktor VURS imenuje posebno mobilno enoto uradnih veterinarjev, ki na zahtevo generalnega direktorja VURS-a opravlja preglede na celotnem ozemlju RS, pri čemer sme tudi zaustaviti vozilo, ki prevaža živali v komercialne namene.
- (2) Podrobnejše pogoje glede načina in postopka zaustavljanja vozil, usposabljanja članov mobilne enote, glede opreme in označb mobilne enote ter njihovih vozil predpiše minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojno za notranje zadeve, in ministrom oziroma ministrico, pristojno za promet.

49. člen (mejna veterinarska postaja)

- (1) MVP je lahko cestna, železniška, letalska ali pristaniška in namenjena za vnos določenih pošiljk po tem zakonu.
- (2) O lokaciji in vrsti MVP odloči vlada.
- (3) MVP je pod nadzorom direktorja oziroma direktorice (v nadaljnjem besedilu: direktor) MVP, ki je neposredno odgovoren za izvedbo veterinarskih pregledov. Na MVP mora biti tudi zadostno število uradnih veterinarjev in tehničnega osebja. Direktor MVP odgovarja za sprotni vnos podatkov v vse predpisane baze podatkov.
- (4) MVP mora biti locirana na območju carinskega organa, čim bližje vstopni točki na teritorij EU.
- (5) MVP mora izpolnjevati predpisane pogoje glede objektov in opreme ter biti odobrena in uvrščena na seznam Komisije. Izpolnjevanje pogojev ugotovi generalni direktor VURS z odločbo, ki predstavlja podlago za začetek postopka za uvrstitev MVP na seznam Komisije.
- (6) Pogoji iz prejšnjega odstavka so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

52. člen (proste cone, prosta skladišča, carinska skladišča in registrirani oskrbovalci ladij)

- (1) Proste cone, prosta skladišča, carinska skladišča in registrirani oskrbovalci ladij morajo biti odobreni oziroma registrirani in pod nadzorom VURS, če je tako določeno s predpisi Skupnosti oziroma če tako predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti. Odobrijo oziroma registrirajo se po enakem postopku kot obrati.
- (2) Kadar je tako določeno s predpisi Skupnosti oziroma če tako predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti, morajo biti pošiljke, ki vstopajo v oziroma izstopajo iz prostih con, prostih skladišč, carinskih skladišč oziroma s katerimi ravnajo registrirani oskrbovalci ladij, pod nadzorom VURS in opravljene morajo biti predpisani veterinarski pregledi ter izdan SVVD.
- (3) Natančen obseg in postopek pregleda iz prejšnjega odstavka za posamezne vrste pošiljk sta določena s predpisi Skupnosti oziroma ju določi minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

54. člen (vzorčenje)

- (1) Vzorci iz tega zakona morajo biti odvzeti na predpisan način oziroma po pravilih stroke, če način ni predpisan; z njimi je treba ravnati tako, da je zagotovljena njihova pravna in analitska veljavnost ter morajo biti označeni na predpisan način oziroma tako, da je zagotovljena njihova sledljivost.
- (2) Vzorec mora biti odvzet v količini, ki omogoča izvedbo najmanj dvakratnega analitičnega postopka, razen če količine vzorčnega materiala tega ne dovoljujejo.
- (3) Uradne vzorce odvzame uradni veterinar, uradni preglednik oziroma druga oseba, ki jo za to dejanje pooblasti generalni direktor VURS.
- (4) Uradni vzorec je potrebno pred pričetkom analize razdeliti na dva uradna podvzorca, od katerih se enega uporabi za analizo, drugega pa na predpisan način shrani pri uradnem veterinarju, pri stranki pod uradnim veterinarskim nadzorom ali v imenovanem laboratoriju.
- (5) Navedeni predpisani način vzorčenja ne velja za diagnostiko in monitoringe živalskih kužnih bolezni, če s predpisi EU ni drugače določeno.

(6) Natančnejše postopke iz tega člena predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

55. člen
(splošno)

(1) Uradni veterinarski nadzor pomeni kakršnokoli obliko nadzora, ki jo VURS oziroma Skupnost izvaja zaradi preverjanja skladnosti, kot so spremljanje, posebni nadzor, preverjanje, revizija, inšpekcijski pregledi, drugi predpisani pregledi po tem zakonu, vzorčenje in analiza.

(2) Uradni veterinarski nadzor se izvaja v skladu z Uredbo 882/2004, izvajajo pa ga uradni veterinarji, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Postopek inšpekcijskega pregleda se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo tovrstne preglede v RS.

56. člen
(zoonoze)

(1) Zaradi zagotavljanja monitoringa stanja glede zoonoz in njihovih povzročiteljev VURS v skladu s predpisi Skupnosti oziroma glede na epidemiološko situacijo sprejeme načrte monitoringov zoonoz in njihovih povzročiteljev.

(2) Če načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje poleg spremljanja tudi ukrepe za obvladovanje zoonoze, te ukrepe predpiše minister.

(3) VURS in organi, določeni s predpisi o nalezljivih boleznih in zdravstvenem nadzoru, pripravijo skupni letni program monitoringov za izvajanje načrtov iz prvega odstavka tega člena, v skladu s predpisi Skupnosti, ki ga pred koncem koledarskega leta za naslednje leto sprejmeta minister in minister oziroma ministrica, pristojna za zdravje. Iz programa morajo biti razvidni:

1. namen programa;
2. trajanje programa;
3. geografsko območje ali regija, ki jo pokriva;
4. zoonoze oziroma njihovi povzročitelji, ki jih vključuje;
5. vrsta vzorcev in drugi zahtevani podatki;
6. minimalni načrt vzorčenja;
7. vrsta laboratorijskih metod;
8. naloge pristojnih organov;
9. finančna sredstva, ki jih je treba dodeliti;
10. ocena stroškov programa in kako bodo pokriti;
11. način in čas poročanja rezultatov;
12. spremljanje odpornosti na protimikrobna zdravila.

(4) Če nosilci živilske dejavnosti pri izvajanju lastnih kontrol oziroma pri vključitvi v izvajanje načrta monitoringa ugotovijo prisotnost povzročiteljev zoonoz, morajo v primerih, določenih z načrtom, o tem poročati VURS, hraniti rezultate in ohraniti določene izolate. Poročanje, roke in hrambo podrobneje predpiše minister.

(5) Organ, pristojen za sodelovanje s Komisijo, je VURS.

(6) Poleg načrtov iz prvega odstavka tega člena se lahko v skladu s predpisi Skupnosti sprejmejo usklajeni programi monitoringa za celotno Skupnost.

(7) VURS in ministrstvo, pristojno za zdravje, morata v primeru izbruha alimentarne infekcije opraviti skupno epidemiološko preiskavo. Podrobnejša vsebina in postopek izvedbe sta določena s predpisi Skupnosti oziroma ju predpišeta minister ter minister oziroma ministrica, pristojna za zdravje, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

(8) Natančnejša vsebina skupnega programa monitoringov iz tretjega odstavka tega člena ter lista zoonoz in povzročiteljev so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jo predpišeta minister ter minister oziroma ministrica, pristojna za zdravje, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

57. člen
(prepovedane in nedovoljene substance ter rezidua)

(1) V RS se sistematično izvaja monitoring prepovedanih in nedovoljenih substanc ter reziduoov, da se odkrije uporaba prepovedanih substanc, nedovoljena uporaba substanc in navzočnost

reziduov v živih živalih, njihovih iztrebkih, telesnih tekočinah in tkivih, v živalskih proizvodih, krmi in vodi za napajanje živali.

(2) Za izvajanje monitoringa iz prejšnjega odstavka VURS pripravi letni načrt, ki ga pošlje v odobritev Komisiji.

(3) Izvedba načrta monitoringa iz tega člena se financira skladno s predpisi Skupnosti.

(4) Natančnejša vsebina načrta, način vzorčenja in vrste uradnih vzorcev so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti.

59. člen

(odobreni in imenovani laboratoriji)

(1) Zagotovljeni morajo biti laboratoriji za izvajanje vseh analiz za potrebe uradnega veterinarskega nadzora, predpisanega z veterinarsko zakonodajo.

(2) Laboratorijske analize za izvajanje uradnega veterinarskega nadzora po tem zakonu izvajajo le imenovani laboratoriji.

(3) Imenovani laboratoriji so odobreni laboratoriji, ki za izvajanje posameznih laboratorijskih analiz v okviru uradnega veterinarskega nadzora pridobijo koncesijo generalnega direktorja VURS v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti. Koncesija se podeli brez javnega razpisa. Medsebojna razmerja se uredijo s koncesijsko pogodbo.

(4) Odobreni laboratorij je tisti, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe 882/2004 in morebitne posebne dodatne pogoje za izvajanje posameznih preiskav in diagnostike glede prostorov, opreme, standardov, postopkov, strokovnjakov oziroma strokovnjakinj in referenc ter vključitve v interlaboratorijske kontrole.

(5) Izpolnjevanje pogojev iz Uredbe 882/2004 se dokazuje z akreditacijsko listino, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države in listino prizna Slovenska akreditacija. Izpolnjevanje morebitnih dodatnih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati odobreni laboratoriji v RS, ugotavlja generalni direktor VURS z odločbo v upravnem postopku na podlagi vloge imetnika laboratorija.

(6) Posebni dodatni pogoji iz četrtega odstavka tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

60. člen

(nacionalni referenčni laboratoriji)

(1) Generalni direktor VURS z odločbo v upravnem postopku po uradni dolžnosti izmed imenovanih laboratorijev določi najmanj en NRL k vsakemu referenčnemu laboratoriju Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: CRL). V izjemnih primerih, ko ni mogoče določiti NRL izmed imenovanih laboratorijev v RS, lahko generalni direktor VURS za NRL za RS določi NRL druge države članice.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka generalni direktor VURS po enakem postopku določi enega ali več NRL tudi v drugih primerih, kadar je tako določeno s predpisi Skupnosti oziroma predpisom ministra v skladu s predpisi Skupnosti.

(3) Naloge NRL so predvsem:

- sodelovanje s CRL na svojem področju dela;
- usklajevanje dela imenovanih laboratorijev;
- izvajanje interlaboratorijske kontrole;
- izvajanje analiz po referenčnih metodah, ki jih določi CRL, Komisija oziroma VURS;
- oskrbovanje imenovanih laboratorijev z referenčnimi materiali;
- posredovanje potrebnih informacij imenovanim laboratorijem;
- zagotavljanje znanstvene in strokovne podpore VURS;
- zagotavljanje usposabljanja osebja imenovanih laboratorijev.

(4) Medsebojna razmerja med NRL in VURS se uredijo s pogodbo.

(5) VURS o imenovanju NRL obvesti Komisijo, kadar je tako določeno s predpisi Skupnosti oziroma predpisom ministra v skladu s predpisi Skupnosti.

61. člen

(izjemni ukrepi VURS)

(1) V primeru, da Komisija oziroma pristojni odbor EU za prehransko verigo in zdravje živali sprejme odločitev o takojšnji uvedbi omejitve premikov oziroma odločitve o drugih ukrepih na

teritoriju EU, generalni direktor VURS sprejme nujne začasne zaščitne ukrepe za zaščito zdravja živali in ljudi, s katerimi povzame odločitev Komisije oziroma pristojnega odbora EU in ki veljajo do objave te odločitve v Uradnem listu EU. VURS mora o sprejetih zaščitnih ukrepih takoj seznaniti javnost preko medijev.

(2) VURS lahko zaradi utemeljenih razlogov v zvezi z zdravjem ljudi ali živali do uvedbe ukrepov Komisije samostojno sprejme začasne zaščitne ukrepe glede gospodarstev, centrov ali obratov oziroma v primeru določene živalske bolezni glede varovanih območij, ki jih določajo predpisi EU. VURS mora o uvedenih ukrepih nemudoma obvestiti Evropsko komisijo in druge države članice EU.

62. člen

(ukrepi ob neustreznih pošiljkah iz drugih držav članic)

(1) Če uradni veterinar med pregledom pošiljke živali oziroma živalskih proizvodov, ki niso namenjeni prehrani ljudi, na namembnem mestu ali med prevozom ugotovi:

1. prisotnost povzročiteljev obvezno mednarodno prijavljivih bolezni, povzročiteljev zoonoz ali bolezni, ki bi lahko predstavljale resno tveganje za zdravje ljudi ali živali, ali da prihajajo živalski proizvodi z območja, okuženega z določeno živalsko boleznijo, mora za živali ali proizvode nemudoma odrediti enega od naslednjih ukrepov:

- karanteno v najbližjem karantenskem centru,
- usmrnitev in neškodljivo odstranitev živali,
- neškodljivo odstranitev proizvodov;

2. neskladnost živali ali proizvodov oziroma da pošiljka ne izpolnjuje dodatnih jamstev, ki jih je pridobila RS, in če ni ogroženo zdravje ljudi in živali, odredi po posvetovanju s prejemnikom živali oziroma proizvodov ali njegovim zastopnikom oziroma zastopnico (v nadaljnjem besedilu: zastopnik) enega od naslednjih ukrepov:

- v primeru prisotnosti reziduov zadržanje živali oziroma proizvodov pod uradnim veterinarskim nadzorom, dokler se ne ugotovi, če pošiljka izpolnjuje predpisane pogoje glede reziduov; če se ugotovi, da pošiljka ne izpolnjuje pogojev glede reziduov, odredi predpisane ukrepe iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona,
- zakol ali usmrnitev živali,
- neškodljivo odstranitev proizvodov,
- vrnitev živali, proizvodov ali celotne pošiljke po odobritvi pristojnega organa države izvora pošiljke ter po obvestilu pristojnega organa države članice, preko katere se izvede prevoz takšne pošiljke.

(2) Če se pri pregledu živil na mestu razkladanja izkaže, da ne izpolnjujejo pogojev, ki jih določajo predpisi Skupnosti oziroma v posameznih primerih nacionalne zakonodaje, se lahko glede na stopnjo tveganja za zdravje ljudi in živali, pošiljatelj oziroma pošiljateljici (v nadaljnjem besedilu: pošiljatelj) ali njegovemu zastopniku omogoči izbira enega od naslednjih ukrepov:

1. neškodljiva odstranitev;
2. uporaba za druge dovoljene namene;
3. vrnitev pošiljke na mesto izvora, če to dovoli uradni veterinar.

(3) Če se pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti nanašajo samo na spremljajočo dokumentacijo, ima pošiljatelj oziroma njegov zastopnik možnost, da v roku 8 dni odpravi ugotovljene pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti, sicer se s pošiljko ravna v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Stroške ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena krije pošiljatelj, njegov zastopnik ali oseba, odgovorna za pošiljko.

(5) VURS o ukrepih iz 1. točke prvega odstavka tega člena nemudoma pisno obvesti pristojne veterinarske organe drugih držav članic EU in Komisijo. V obvestilu navede ugotovitve pregledov, odločitve in razloge za takšne odločitve.

(6) Natančnejši pogoji za izvajanje ukrepov iz tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti.

63. člen

(neustrezne pošiljke iz drugih držav članic)

(1) Če VURS ugotovi, da je RS prejemnica pošiljke iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ v državi članici, iz katere izvira pošiljka. VURS skupaj z zadevno državo članico prouči ukrepe, ki jih je ta izvedla, možnosti za odpravo nepravilnosti in na mestu izvora po potrebi opravi skupno veterinarsko preiskavo.

(2) Če VURS ugotovi, da izvedeni ukrepi niso bili zadovoljivi oziroma se nepravilnosti iz prejšnjega odstavka ponavljajo, o tem obvesti Komisijo in pristojne veterinarske organe drugih držav članic.

(3) VURS lahko glede države članice, kjer so se nepravilnosti zgodile, od Komisije zahteva, da:

1. v državo članico pošlje inšpekcijo EU;

2. v državo članico pošlje uradnega veterinarja, ki ustreza vsem vpletenim stranem, da opravi pregled dejanskega stanja na kraju samem;

3. od pristojnega organa države članice zahteva, da izvaja pogostejše preglede živali, gospodarstev, zbirnih centrov, zbirališč, obratov, sejmov ali celotnega dela države.

(4) VURS lahko, ne glede na načelo nediskriminatornosti, izvaja pogostejše preglede živali ali živalskih proizvodov, ki prihajajo iz zadevne države članice, do dokončne ugotovitve vzrokov nepravilnosti.

(5) Stroški vračanja pošiljke, reje ali osamitve živali oziroma zakola, usmrtitve, skladiščenja in neškodljivega odstranjevanja bremenijo pošiljatelja ali njegovega zastopnika.

(6) Natančnejši pogoji za izvajanje ukrepov iz tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti.

64. člen (neustrezne pošiljke iz RS)

(1) Če pristojni organ druge države članice obvesti VURS, da je na namembno mesto njihove države prispela pošiljka, pri kateri se ugotovijo nepravilnosti iz prvega odstavka 62. člena tega zakona, VURS nemudoma izvede preiskavo na mestu izvora pošiljke in o ugotovitvah ter odločitvah takoj obvesti pristojni organ te države. Če tamkajšnji pristojni organ meni, da VURS ni izvedel vseh potrebnih ukrepov, se lahko na mestu izvora opravi skupna veterinarska preiskava.

(2) Na podlagi ugotovitev namembne države članice oziroma na zahtevo Komisije mora VURS poostri pregledne živali oziroma živalskih proizvodov, ki izvirajo iz gospodarstva, centra, sejma, obrata ali dela države, če za to obstajajo razlogi zaradi zaščite zdravja ljudi ali živali, in prepove ali omeji certificiranje živali oziroma živalskih proizvodov.

(3) Stroški vračanja pošiljke, reje ali osamitve živali oziroma zakola, usmrtitve, skladiščenja in neškodljivega odstranjevanja bremenijo pošiljatelja ali njegovega zastopnika.

(4) Če Komisija izvede katerega izmed ukrepov iz tretjega odstavka 63. člena tega zakona na zahtevo pristojnega organa druge države članice oziroma na lastno pobudo, ukrepi pa se izvajajo v RS, mora vse stroške, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem ukrepov, plačati imetnik živali, zbirališče, zbirni center, sejem ali obrat, zaradi katerega se ukrepi izvajajo.

(5) Natančnejši pogoji za izvajanje ukrepov iz tega člena so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister v skladu s predpisi Skupnosti.

74. člen (pristojbine)

(1) Za financiranje stroškov veterinarskih pregledov, certificiranja in uradnega veterinarskega nadzora iz 41., 44., 48., 51. in 52. člena tega zakona ter za izvajanje monitoringov se zaračunavajo in zbirajo EU pristojbine, za katere je tako določeno s predpisi Skupnosti.

(2) Poleg pristojbin iz prejšnjega odstavka se zaračunavajo tudi nacionalne pristojbine v skladu z načeli Skupnosti, ki so sprejeta za EU pristojbine.

(3) VURS opravlja nadzor nad plačili zavezancev oziroma zavezank (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) za plačilo pristojbin po tem zakonu ter nad zaračunavanjem in odvajanjem pristojbin v primerih, ko teh dejanj ne izvaja neposredno VURS.

(4) Glede vseh vprašanj pobiranja in izterjave pristojbin, ki niso urejene s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

(5) Sredstva, zbrana po tem zakonu, so prihodek proračuna RS.

(6) Natančnejše pogoje iz tega člena predpiše minister.

77. člen (pristojni organ)

(1) Pristojni organ za izvajanje pregledov, uradnega veterinarskega nadzora in izvrševanja pooblastil po tem zakonu je VURS, če ta zakon ne določa drugače.

- (2) VURS je organ v sestavi ministrstva, pristojnega za veterinarstvo, ki izvaja upravne naloge po tem zakonu in nadzor nad izvajanjem veterinarske zakonodaje.
- (3) VURS sestavljajo glavni urad, območni uradi in mejne veterinarske postaje.
- (4) Ne glede na pogoje iz predpisov, ki urejajo organizacijo delovnih mest v organih državne uprave, imata območni urad VURS in MVP organizacijsko obliko urada.
- (5) VURS vodi generalni direktor, ki je doktor veterinarske medicine in izpolnjuje pogoje iz 2. in 3. točke prvega odstavka 84. člena tega zakona ter ostale pogoje po predpisih, ki urejajo tovrstna delovna mesta v državni upravi.
- (6) Območni urad VURS vodi direktor območnega urada, ki je uradni veterinar.
- (7) MVP vodi direktor MVP, ki je uradni veterinar.
- (8) Območni uradi opravljajo upravne in nadzorne naloge. Za izdajanje odločb na zahtevo strank v skladu s tem zakonom so pristojni direktorji območnih uradov.
- (9) VURS lahko izvajanje pregledov in posameznih nalog uradnega veterinarskega nadzora prenese na izvajalca nadzora, vendar pa ne more prenesti izvajanja ukrepov in sankcioniranja.

78. člen
(upravne naloge)

VURS ima naslednje upravne naloge:

1. vodenje registra živali in objektov na območnem in nacionalnem nivoju v skladu s predpisi;
2. zagotavljanje izvajanja in organizacija monitoringa nad rezidui v živilih;
3. zagotavljanje izvajanja in organizacija monitoringa nad rezidui v živalih in živalskih proizvodih;
4. zagotavljanje izvajanja in organizacija monitoringa nad rezidui v krmi;
5. zagotavljanje letnih analiz rezultatov monitoringov iz 2., 3. in 4. točke tega člena, izdelave ocen tveganja za zdravje ljudi in živali ter vplivov na okolje in priprave letnih poročil;
6. uvajanje, razvijanje in vzpostavljanje CIS VURS;
7. organizacija in vodenje preprečevanja, zatiranja in izkoreninjenja živalskih bolezni in zoonoz;
8. izdajanje obveznih navodil delavcem oziroma delavkam VURS, odobrenim veterinarjem, uradnim preglednikom ter organizacijam s koncesijo po tem zakonu in zakonu, ki ureja veterinarske dejavnosti;
9. zagotavljanje priprav za obrambo in zaščito ter delovanje veterinarske službe v vojni ali ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednem stanju;
10. zagotavljanje usposabljanja enot za prvo veterinarsko pomoč civilne zaščite;
11. zagotavljanje izvajanja nadzora imunosti;
12. zagotavljanje povezovanja evidenc, baz podatkov in registrov po tem zakonu v enoten informacijski sistem;
13. zagotavljanje povezovanja CIS VURS v mednarodne informacijske sisteme na področju veterinarstva;
14. spremljanje gibanja določenih živalskih bolezni v RS in v tujini in obveščanje vseh zainteresiranih v RS in tujini;
15. sprejemanje programov, usklajevanje dela in določanje ukrepov za izvajanje programov obvladovanja in preprečevanja širjenja določenih živalskih bolezni in epidemij;
16. spremljanje in proučevanje epizootioloških razmer in ukrepanje v skladu z obveznostmi, sprejetimi v okviru Mednarodne organizacije za zdravje živali in Stalnega odbora za prehransko verigo in zdravje živali ter v skladu s programom zdravstvenega varstva živali RS skupaj z veterinarskimi organizacijami in Nacionalnim veterinarskim inštitutom Veterinarske fakultete;
17. vodenje predpisanih evidenc, registrov in baz podatkov, izdajanje mesečnih poročil o gibanju določenih živalskih bolezni v RS, poročanje Mednarodni organizaciji za zdravje živali na predpisan način in obveščanje vseh zainteresiranih v RS in tujini o stanju določenih bolezni in sprejetih ukrepih;
18. ob pojavu epizootije in v drugih izrednih razmerah možnost nalaganja veterinarskim delavcem in veterinarskim organizacijam posebnih strokovnih in drugih nalog;
19. skrb za izvajanje predpisov o veterinarstvu in zagotavljanje izobraževanja na tem področju;
20. upravni nadzor nad izvajanjem veterinarske zakonodaje, v delu, ki se nanaša na njeno izvajanje v RS;
21. vodenje sredstev za zdravstveno varstvo živali;
22. pripravljane predpisov s svojega delovnega področja;
23. imenovanje laboratorijev in določitev nacionalnih referenčnih laboratorijev po tem zakonu in vodenje registrov laboratorijev;

24. priprava letnega programa usposabljanja uradnih veterinarjev;
25. izdajanje soglasja k projektni dokumentaciji za rekonstrukcijo, nadomestno gradnjo, odstranitev ali za gradnjo novega objekta pod veterinarskim nadzorom v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja.

80. člen
(naloge)

VURS mora imetnikom živali in nosilcem dejavnosti zagotavljati:

1. veterinarske preglede in certificiranje živali ter živalskih proizvodov;
2. izdajanje predpisanih dokumentov;
3. dajanje informacij o pogojih za gradnjo oziroma rekonstrukcijo objektov za izvajanje dejavnosti, ki so pod veterinarskim nadzorom, na podlagi vloge investitorja;
4. registracije in odobritve ter vpise v evidence.

81. člen
(ukrepi in nadzor)

VURS v javnem interesu zagotavlja:

1. veterinarski nadzor imetnikov živali in nosilcev dejavnosti glede zagotavljanja varnosti živalskih proizvodov in krme;
2. izvajanje ukrepov monitoringa nad rezidua v živalih, proizvodih in krmi;
3. izvajanje ukrepov in vodenje preprečevanja, zatiranja in izkoreninjenja živalskih bolezni in zoonoz;
4. varstvo prebivalstva pred škodljivimi vplivi, ki izhajajo iz živil, in preprečevanje in zatiranje zoonoz;
5. nadzor nad prometom in trgovanjem z zdravili v zvezi s sledljivostjo;
6. nadzor nad uporabo zdravil;
7. nadzor izvajanja veterinarskih ukrepov v živinoreji glede zdravja živali, prometa in skladiščenja živalskega semena, jajčnih celic, zarodkov, iker, valilnih jajc in čebeljih matic, glede pridobivanja in priprave živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov in zdravstvene ustreznosti živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov;
8. nadzor izvajanja zaščite živali;
9. nadzor vnosa pošiljk na teritorij EU.

82. člen
(neprekinjeno opravljanje veterinarskega nadzora)

- (1) Kadar veterinarskega nadzora iz strokovnih ali organizacijskih razlogov ni mogoče organizirati v rednem delovnem času, v izmenah ali kako drugače ali takrat, ko je treba opraviti predpisane veterinarske preglede po tem zakonu izven rednega delovnega časa, VURS zagotovi dežurstvo ali stalno pripravljenost uradnih veterinarjev.
- (2) Dežurstvo je poseben delovni pogoji, ko mora biti uradni veterinar oziroma uradni preglednik prisoten na delovnem mestu, da lahko opravlja nujne veterinarske preglede in izvede predpisane ukrepe.
- (3) Stalna pripravljenost je poseben delovni pogoji, ko mora biti uradni veterinar oziroma uradni preglednik tudi izven delovnega časa dosegljiv zaradi izvajanja nujnih ukrepov po tem zakonu.
- (4) Ne glede na predpise, ki urejajo delovna razmerja, lahko zaposleni na VURS izjemoma opravijo do 40 ur dela preko polnega delovnega časa tedensko, če to zahtevajo nastale okoliščine ali zahteve po povečanem obsegu dela v obdobju, ki ne sme biti daljše od šestih mesecev.
- (5) Dežurstvo in stalna pripravljenost se štejeta v delovni čas.
- (6) Med stavko mora VURS zagotoviti izvedbo nujnih ukrepov v primeru izbruha določenih bolezni živali in nujnih ukrepov za zaščito živali.

83. člen
(uradni veterinar)

- (1) Uradni veterinar je doktor oziroma doktorica veterinarske medicine (v nadaljnjem besedilu: doktor veterinarske medicine), ki izpolnjuje pogoje iz 84. člena tega zakona in je zaposlen na VURS na delovnem mestu uradnega veterinarja.
- (2) Uradnega veterinarja imenuje generalni direktor VURS. Ob imenovanju mu podeli tudi službeno izkaznico in značko, s katerima se uradni veterinar izkazuje. Glede oblike in vsebine službene izkaznice in značke se smiselno uporabljajo določbe predpisa, ki ureja službeno izkaznico in značko inšpektorja oziroma inšpektorice.
- (3) V času poskusnega dela se uradnemu veterinarju izda začasna odločba o imenovanju brez značke in izkaznice.

84. člen (pogoji za uradnega veterinarja)

- (1) Uradni veterinar mora za imenovanje in zaposlitev na delovnem mestu uradnega veterinarja:
 1. izpolnjevati pogoje po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja prekrške;
 2. imeti pridobljena znanja iz drugega odstavka tega člena;
 3. izpolnjevati tudi druge pogoje iz Uredbe 882/2004;
 4. imeti pet let delovnih izkušenj na delovnih mestih, kjer je zahtevana izobrazba doktorja veterinarske medicine, in biti vpisan v register po Zakonu o veterinarstvu;
 5. uspešno opraviti poskusno delo po tem zakonu.
- (2) Uradni veterinar mora imeti poleg znanj iz Uredbe 882/2004 in Uredbe 854/2004 še znanja z naslednjih področij:
 1. informacijske in komunikacijske tehnologije, povezane z zdravstvenim varstvom in zaščito živali;
 2. certificiranja dokumentov v zvezi z zdravstvenim varstvom in zaščito živali;
 3. postopkov v primeru pojava bolezni živali.
- (3) Znanja iz prejšnjega odstavka lahko doktorji veterinarske medicine pridobijo:
 - kot del univerzitetnega študija,
 - s podiplomskim usposabljanjem,
 - kot pridobljene strokovne izkušnje po končanem univerzitetnem študiju veterinarske medicine, če gre za doktorje veterinarske medicine, ki so bili v katerikoli državi članici po uveljavitvi Uredbe 882/2004 imenovani za uradne veterinarje.
- (4) Doktorji veterinarske medicine, ki v skladu s prejšnjim odstavkom ne morejo dokumentirano izkazati vseh znanj iz drugega odstavka tega člena, opravljajo preizkus znanja na VURS. Natančnejše pogoje iz tega odstavka predpiše minister.
- (5) Uradni veterinar mora v času trimesečnega poskusnega dela opraviti praktično usposabljanje v trajanju najmanj 200 ur, ko dela pod nadzorom drugih uradnih veterinarjev.
- (6) Uradni veterinar se mora udeleževati vsakoletnih izobraževanj po programu, ki ga pripravi VURS.

86. člen

(odobreni veterinarji)

- (1) Odobreni veterinar je veterinar veterinarske organizacije, kot je določena s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti in izpolnjuje pogoje iz Uredbe 854/2004.
- (2) Odobreni veterinar lahko opravlja naloge iz tega zakona ter druge naloge v skladu s predpisi Skupnosti oziroma s predpisi ministra v skladu s predpisi Skupnosti na podlagi pogodbenega razmerja z VURS.
- (3) Odobrenega veterinarja na podlagi vloge imenuje generalni direktor VURS.
- (4) Vlogi za imenovanje iz prejšnjega odstavka mora veterinar priložiti veljavno veterinarsko licenco.
- (5) Odobreni veterinarji izvajajo naloge pod nadzorom VURS in so za svoje delo odgovorni generalnemu direktorju VURS.
- (6) Naloge, ki jih po imenovanju lahko izvaja odobreni veterinar, če je to skladno z uredbo iz prvega odstavka tega člena, so:
 - ugotavlja pogoje za izvajanje prevozov,
 - potrjuje spričevala in certifikate, če je za to pooblaščen,
 - izvaja preglede iz 48. člena tega zakona,
 - izvaja preglede v obratih, na kmečkih turizmih, pri klanju za lastno uporabo, sejmih, razstavah in na drugih javnih zbirališčih,
 - izvaja druge veterinarske ukrepe iz tega zakona, če je za to pooblaščen.

86. člen
(odobreni veterinarji)

- (1) Odobreni veterinar je veterinar veterinarske organizacije, kot je določena s predpisi, ki urejajo veterinarske dejavnosti in izpolnjuje pogoje iz Uredbe 854/2004.
- (2) Odobreni veterinar lahko opravlja naloge iz tega zakona ter druge naloge v skladu s predpisi Skupnosti oziroma s predpisi ministra v skladu s predpisi Skupnosti na podlagi pogodbenega razmerja z VURS.
- (3) Odobrenega veterinarja na podlagi vloge imenuje generalni direktor VURS.
- (4) Vlogi za imenovanje iz prejšnjega odstavka mora veterinar priložiti veljavno veterinarsko licenco.
- (5) Odobreni veterinarji izvajajo naloge pod nadzorom VURS in so za svoje delo odgovorni generalnemu direktorju VURS.
- (6) Naloge, ki jih po imenovanju lahko izvaja odobreni veterinar, če je to skladno z uredbo iz prvega odstavka tega člena, so:
 - ugotavlja pogoje za izvajanje prevozov,
 - potrjuje spričevala in certifikate, če je za to pooblaščen,
 - izvaja preglede iz 48. člena tega zakona,
 - izvaja preglede v obratih, na kmečkih turizmih, pri klanju za lastno uporabo, sejmi, razstavah in na drugih javnih zbirališčih,
 - izvaja druge veterinarske ukrepe iz tega zakona, če je za to pooblaščen.

87. člen
(uradni pregledniki)

- (1) Generalni direktor VURS lahko po postopku v skladu z Uredbo 854/2004 za izvajanje strokovno-tehničnih nalog kot pomoč uradnim veterinarjem pri izvajanju pregledov in nadzora po tem zakonu imenuje uradne preglednike.
- (2) Uradni pregledniki morajo izpolnjevati pogoje, ki so določeni s predpisi Skupnosti oziroma jih predpiše minister, če predpisi Skupnosti ne določajo drugače.

D. CENTRALNI INFORMACIJSKI SISTEM VURS

88. člen
(pridobivanje podatkov in vzpostavitev registrov)

- (1) Vsi izvajalci veterinarskih dejavnosti in zavezanci po tem zakonu morajo v elektronski obliki posredovati predpisane podatke v CIS VURS in omogočiti brezplačen dostop do zbirk podatkov.
- (2) Vrsto podatkov, obliko in način posredovanja in način financiranja predpiše minister.
- (3) VURS vzpostavi registre za živali, pri katerih sledljivost ni zagotovljena do mesta izvora, najpozneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

89. člen
(povezave v mednarodne sisteme)

VURS zagotavlja povezovanje in vključitev CIS VURS v mednarodne informacijske sisteme na področju veterinarstva.

90. člen

(informacijski sistem)

(1) VURS oblikuje CIS VURS, ki ga sestavljajo naslednji sistemi:

- registri živali;
- registri subjektov po tem zakonu (obratov, centrov, organizacij, gospodarstev, zbirnih centrov, zbirališč, imenovanih in referenčnih laboratorijev, odobrenih veterinarjev, uradnih preglednikov ipd.);
- za zbiranje in nadzor veterinarskih pristojbin;
- za spremljanje, nadzor in poročanje o določenih boleznih živali;
- za spremljanje, nadzor in poročanje o zoonozah;
- nadzor reziduov;

- spremljanje prometa in uporabe zdravil;
- neposredno spremljanje podatkov proizvodnje in pogojev v obratih;
- objava in spremljanje veterinarske zakonodaje;
- laboratorijski izvidi in poročila;
- druge diagnostike.

(2) Natančne pogoje vodenja, sestave in vsebin sistemov iz tega člena predpiše minister.

90. člen (informacijski sistem)

(1) VURS oblikuje CIS VURS, ki ga sestavljajo naslednji sistemi:

- registri živali;
- registri subjektov po tem zakonu (obratov, centrov, organizacij, gospodarstev, zbirnih centrov, zbirališč, imenovanih in referenčnih laboratorijev, odobrenih veterinarjev, uradnih preglednikov ipd.);
- za zbiranje in nadzor veterinarskih pristojbin;
- za spremljanje, nadzor in poročanje o določenih boleznih živali;
- za spremljanje, nadzor in poročanje o zoonozah;
- nadzor reziduov;
- spremljanje prometa in uporabe zdravil;
- neposredno spremljanje podatkov proizvodnje in pogojev v obratih;
- objava in spremljanje veterinarske zakonodaje;
- laboratorijski izvidi in poročila;
- druge diagnostike.

(2) Natančne pogoje vodenja, sestave in vsebin sistemov iz tega člena predpiše minister.

95. člen

(1) Z globo od 500.000 tolarjev do 15.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki ni evidentirana, odobrena oziroma registrirana pri VURS v skladu s četrtem odstavkom 7. člena tega zakona;
2. ki ne izvede nekomercialnega premika živali v skladu s predpisanimi pogoji (prvi odstavek 9. člena);
3. ki ne izvede prometa z živalmi v skladu s predpisanimi pogoji (drugi odstavek 9. člena);
4. če trguje v nasprotju s tretjim odstavkom 9. člena tega zakona;
5. ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 9. člena tega zakona;
6. ki ne zagotovi, da so živali na predpisan način označene in registrirane (prvi odstavek 12. člena);
7. ki ne vodi predpisanih evidenc (drugi odstavek 12. člena);
8. ki ne zagotovi sledljivosti živali pri premikih (drugi odstavek 12. člena);
9. ki ne ravna v skladu s tretjim odstavkom 12. člena tega zakona;
10. ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 12. člena tega zakona;
11. ki ne upošteva odrejene karantene za živali (prvi odstavek 21. člena);
12. ki živalskih proizvodov ne označi na predpisan način (prvi odstavek 22. člena);
13. ki ne zagotovi sledljivosti živalskih proizvodov (prvi odstavek 22. člena);
14. ki živalskih proizvodov pri oddaji na trg, prometu oziroma pri trgovanju ne spremlja predpisan dokument (drugi odstavek 22. člena);
15. ki ne pridobi ali proizvede reprodukcijskega materiala v skladu s prvim odstavkom 24. člena tega zakona;
16. če obrat ni odobren (tretji odstavek 24. člena);
17. ki zbere, opravi prevoz, skladišči, ravna, predela, uporabi, odstrani, da v promet, trguje, izvozi ali skladišči ŽSP v nasprotju s predpisi, ki jih sprejme minister v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje na podlagi prvega odstavka 25. člena tega zakona;
18. ki ne zagotovi prevoza in zbiranja živalskih trupel do odobrenih vmesnih ali predelovalnih obratov v skladu z drugim odstavkom 26. člena tega zakona;
19. ki ne zagotovi stalne pripravljenosti v skladu s petim odstavkom 26. člena tega zakona;
20. ki proizvede, predela, opravi prevoz oziroma skladišči krmo v nasprotju s pogoji, ki jih predpiše minister na podlagi prvega odstavka 28. člena tega zakona;

21. ki medicirano krmo proizvede, da na trg, označi ali uporabi v nasprotju z 29. členom tega zakona;
 22. ki uporabi, predela ali da na trg krmni dodatek v nasprotju s pogoji, ki jih predpiše minister na podlagi 30. člena tega zakona;
 23. ki ne zagotovi varnosti krme v skladu s prvim odstavkom 33. člena tega zakona;
 24. ki da v promet krmo, ki ni varna (drugi odstavek 33. člena);
 25. ki ne zagotovi sledljivosti zdravil v skladu s prvim odstavkom 35. člena tega zakona;
 26. ki ravna v nasprotju z odrejenimi ukrepi iz petega odstavka 37. člena tega zakona;
 27. ki ne ukrene vsega da bi preprečila škodljive posledice, ki lahko nastanejo zaradi prisotnosti rezidua v živalih in živilih (prvi odstavek 38. člena);
 28. ki ne izvede vseh predpisanih postopkov v zvezi z najavo pošiljk, predložitvijo pošiljk v pregled, plačilom pristojbin in ne izvede morebitnih ukrepov, ki jih odredi uradni veterinar (drugi odstavek 50. člena);
 29. ki pri ugotovitvi prisotnosti povzročiteljev zoonoz, ne poroča VURS, ne hrani rezultatov oziroma ne ohrani izolatov v skladu z četrtem odstavkom 56. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 300.000 do 800.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 300.000 do 700.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (5) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 17., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27. ali 28. točke prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

96. člen

- (1) Z globo od 400.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. ki ne ravna v skladu z dolžnostjo varovanja živali in ljudi pred boleznimi in infekcijami, ki se prenašajo med živalmi in ljudmi ter pred posledicami reziduov v živilih živalskega izvora (tretji odstavek 6. člena);
 2. ki ne omogoči opravljanja veterinarskega pregleda in uradnega nadzora, kakor tudi odvzema potrebnega materiala za preiskave in izvajanje drugih predpisanih ukrepov, ter pri tem ne nudi tehnične pomoči (četrti odstavek 6. člena);
 3. ki ne izvede ukrepov, predpisanih z veterinarsko zakonodajo (peti odstavek 6. člena);
 4. ki ne poskrbi, da gospodarstvo, živali in evidence pregleda veterinar, v skladu s šestim odstavkom 6. člena tega zakona;
 5. ki ne najavi odpreme oziroma prispetja pošiljke v skladu s sedmim odstavkom 6. člena tega zakona;
 6. ki ne ravna v skladu z osmim odstavkom 6. člena tega zakona;
 7. ki ne vodi predpisanih evidenc (deveti odstavek 6. člena);
 8. ki ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom 11. člena tega zakona;
 9. ki izvede prevoz bolnih in poškodovanih živali oziroma živali ki se odpremljajo v klavnico iz gospodarstev z nepreverjenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami, v klavnico v nasprotju s 13. členom tega zakona;
 10. ki gojitve hišnih živali, hotela za živali oziroma zavetišča za zapuščene živali nima pod veterinarskim nadzorom oziroma nima registriranega pri območnem uradu VURS (prvi odstavek 14. člena);
 11. ki v primeru pojava bolezni ali znakov, na podlagi katerih se sumi, da je žival zbolela ali poginila za boleznijo, ne ravna v skladu s 17. členom tega zakona;
 12. če proizvede, predela oziroma distribuira živila v nasprotju s pogoji, ki jih predpiše minister (prvi in drugi odstavek 23. člena);
 13. ki ne prijavi na predpisan način pogina živali oziroma trupla živali VHS, oziroma če pred oddajo trupla živali z njim ne ravna na predpisan način (prvi odstavek 26. člena);
 14. ki živalsko truplo zakoplje ali zažge v nasprotju s 27. členom tega zakona;
 15. ki krme, preden jo odda na trg, ne označi na predpisan način (drugi odstavek 28. člena);
 16. ki označi krmo kot krmo za posebne prehranske namene v nasprotju s tretjim odstavkom 31. člena tega zakona;

17. ki proizvod, ki je neposredni ali posredni vir beljakovin v prehrani živali, proizvede ali uporabi v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena tega zakona;
18. ki trguje, da v promet ali uporabi na ozemlju RS zdravila, ki niso na predpisan način označena oziroma nimajo veljavnega dovoljenja za promet, kot je določeno v 34. členu tega zakona;
19. ki predpiše zdravila v nasprotju z drugim odstavkom 36. člena tega zakona;
20. ki izda zdravila v nasprotju s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona;
21. ki ne vodi evidenc iz petega odstavka 36. člena tega zakona;
22. ki prevzame živali oziroma živalske proizvode v nasprotju s četrtem odstavkom 38. člena tega zakona;
23. ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 38. člena tega zakona;
24. ki kot posrednik ne zagotovi izpolnjevanja pogojev iz šestega odstavka 38. člena tega zakona;
25. ki v zvezi s prevozom živali ali prometno nesrečo živali ravna v nasprotju s 40. členom tega zakona;
26. ki na zahtevo uradnega veterinarja ne ravna v skladu s prvim odstavkom 72. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 200.000 do 8.000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 100.000 do 600.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (5) Z globo od 30.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 17., 18., 21., 22., 24., 25. ali 26. točke prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.
- (6) Z globo od 10.000 do 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba:
- imetnik živali, ki ne upošteva pisnega navodila veterinarja (prvi odstavek 17. člena);
 - ki ne ravna v skladu s prvim odstavkom 18. člena;
 - ki da zdravila v nasprotju s četrtem odstavkom 36. člena tega zakona.

Zakon o krmi

2. člen (pristojni organ)

- (1) Pristojni organ, odgovoren za izvajanje predpisov Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: predpisi EU) iz prejšnjega člena, je ministrstvo, pristojno za krmo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).
- (2) Pristojni organ za izvajanje uradnega nadzora po tem zakonu je inšpekcija za kontrolo krme v okviru inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, če ta zakon ne določa drugače.

12. člen (gensko spremenjena krma)

- (1) Gensko spremenjena krma je krma, ki vsebuje ali je sestavljena iz GSO, in krma, proizvedena iz GSO.
- (2) Gensko spremenjena krma je lahko v prometu, predelavi in uporabi samo, če ima GSO dovoljenje za uporabo kot krma v skladu s predpisi EU.
- (3) Fizična ali pravna oseba vloži vlogo za dovoljenje iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisom EU, ki ureja področje odobritve GSO.
- (4) Vloga se pošlje na ministrstvo v skladu z Uredbo 1829/2003/ES.

15. člen (pregledi krme neživalskega izvora pri vnosu)

- (1) Pri pošiljkah krme neživalskega izvora, ki se vnašajo z namenom uvoza v Evropsko unijo, mora biti pred sprostitvijo v prost promet glede varnosti in kakovosti opravljen sistematični

dokumentacijski pregled, naključni identifikacijski pregled in po potrebi fizični pregled v skladu z Uredbo 882/2004/ES.

(2) Če se pošiljka vnaša zaradi uvoza v Evropsko unijo prek mejnega prehoda v Republiki Sloveniji, opravi sistematični dokumentacijski pregled in naključni identifikacijski pregled carinski organ. O opravljenem pregledu carinski organ potrdi dokument, ki je določen s predpisi EU oziroma ga predpiše minister, če ni s predpisi EU določeno drugače. Morebitni fizični pregled varnosti in kakovosti pošiljk gensko spremenjene krme in kakovosti krme opravljajo inšpektorice za kontrolo krme oziroma inšpektorji za kontrolo krme (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji za kontrolo krme), ki ob ugotovljenih neskladnostih krme ukrepajo v skladu z Uredbo 882/2004/ES.

(3) Krma neživalskega izvora se lahko vnaša samo prek mejnih prehodov, določenih v predpisih, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin, razen pošiljk, ki se sproščajo v prost promet v Republiki Sloveniji.

16. člen (pridobivanje podatkov)

(1) Za namen zagotavljanja varnosti in kakovosti krme lahko ministrstvo poleg podatkov iz zbirk, ki jih vodi samo oziroma njegovi organi v sestavi, pridobiva in uporablja tudi podatke iz drugih zbirk v skladu z določbami zakonov, ki urejajo kmetijstvo, veterinarstvo, živinorejo, varstvo rastlin in fitofarmaceutvska sredstva.

(2) Upravljalci zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu za potrebe tega zakona podatke brezplačno, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvode.

(3) Podatki, ki se štejejo za osebne podatke, se posredujejo v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

17. člen (registracija)

(1) Za izvedbo 9. člena Uredbe 183/2005/ES se obrati na področju primarne proizvodnje krme rastlinskega izvora registrirajo na predlog nosilca dejavnosti.

(2) Nosilec dejavnosti mora v predlogu navesti resnične podatke, potrebne za izvedbo vpisa obrata v register obratov, kot to določa podzakonski predpis za izvedbo Uredbe 183/2005/ES.

(3) Ministrstvo vpiše obrat v register obratov na področju primarne proizvodnje krme rastlinskega izvora in nosilcu dejavnosti pošlje izpis iz registra. V register se vpiše osebno ime in naslov nosilca dejavnosti ter drugi podatki o obratu.

(4) Register obratov na področju primarne proizvodnje krme rastlinskega izvora se vodi na ministrstvu.

(5) Podrobnejši postopek registracije iz tega člena in vsebino ter način vodenja registra predpiše minister.

18. člen (neposredna oskrba in majhne količine krme)

(1) Majhne količine krme iz primarne proizvodnje rastlinskega izvora so vse količine krme, ki jih nosilec dejavnosti dobavlja neposredno kmetijam kot končnim potrošnikom na lokalnem območju.

(2) Lokalno območje je celotno območje Republike Slovenije.

(3) Nosilec dejavnosti iz prvega odstavka tega člena ni zavezanec za registracijo skladno z 2. členom Uredbe 183/2005/ES, temveč se s podpisom izjave o majhnih količinah krme iz primarne proizvodnje, ki jo izpolni in posreduje ministrstvu, evidentira kot proizvajalec majhnih količin krme iz primarne proizvodnje rastlinskega izvora. Obrazec izjave predpiše minister.

19. člen (uradni laboratoriji)

(1) Za izvedbo 12. člena Uredbe 882/2004/ES minister določi uradne laboratorije na podlagi vloge, ki jo imetniki laboratorijev, ki želijo opravljati posamezne laboratorijske analize v okviru uradnega nadzora, vložijo na ministrstvo.

(2) Izpolnjevanje pogojev, ki so določeni v Uredbi 882/2004/ES, se dokazuje z akreditacijsko listino, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij. Izpolnjevanje morebitnih dodatnih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati uradni laboratoriji, se ugotavlja z odločbo v upravnem postopku na podlagi vloge imetnika laboratorija.

(3) O vlogi za določitev uradnega laboratorija odloči minister z odločbo.

(4) Medsebojna razmerja med ministrstvom in določenim uradnim laboratorijem se uredijo s pogodbo.

(5) Morebitni dodatni pogoji iz drugega odstavka tega člena se določijo s predpisi EU oziroma jih predpiše minister, če predpisi EU ne določajo drugače.

20. člen

(nacionalni referenčni laboratoriji)

(1) Za izvedbo 33. člena Uredbe 882/2004/ES minister z odločbo v upravnem postopku po uradni dolžnosti izmed uradnih laboratorijev v Republiki Sloveniji ali drugih laboratorijev v skladu z Uredbo 882/2004/ES določi najmanj en Nacionalni referenčni laboratorij (v nadaljnjem besedilu: NRL) k vsakemu Referenčnemu laboratoriju Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: CRL).

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka minister po enakem postopku, kot je določeno v prejšnjem odstavku, določi enega ali več NRL tudi v drugih primerih, kadar je tako določeno s predpisi EU oziroma predpisom ministra v skladu s predpisi EU.

(3) Medsebojna razmerja med NRL in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(4) Ministrstvo o določitvi NRL obvesti Evropsko komisijo, kadar je tako določeno s predpisi EU oziroma predpisom ministra v skladu s predpisi EU.

23. člen

(uradni nadzor krme)

(1) Uradni nadzor nad izvajanjem tega zakona, njegovih podzakonskih predpisov, predpisov EU s področja tega zakona in njihovih izvedbenih predpisov izvajajo inšpektorji za kontrolo krme, ki delujejo v okviru inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo.

(2) Sistematični dokumentacijski pregled in naključni identifikacijski pregled iz 15. člena tega zakona opravlja carinski organ.

26. člen

(poročanje carinskega organa)

O dokumentacijskih in identifikacijskih pregledih krme carinski organ enkrat na leto poroča ministrstvu.

28. člen

(finančni program)

Vsako leto minister sprejme finančni program za področje krme. Ministrstvo zagotovi sredstva za izvajanje tega programa.

Zakon o fitofarmaceutskih sredstvih

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Fitofarmaceutska sredstva so v končni obliki aktivne snovi in pripravki, ki so namenjeni za:

- varstvo rastlin oziroma rastlinskih proizvodov pred škodljivimi organizmi oziroma preprečevanje delovanja škodljivih organizmov;
- vpliv na življenjske procese rastlin, drugače kot s hranili;
- ohranjanje rastlinskih proizvodov, če niso predmet drugih predpisov;
- zatiranje nezaželenih rastlin, delov rastlin, zadrževanje ali preprečevanje nezaželene rasti rastlin.

2. Ostanke FFS so ena ali več snovi, ki so v oziroma na rastlinah oziroma proizvodih rastlinskega izvora, v užitnih živalskih proizvodih, v zemlji ali drugod v okolju, in so posledica uporabe FFS, vključno z njegovimi metaboliti, ali proizvodi, ki so posledica njihovega razgrajevanja ali reakcije.
3. Pripravki so mešanice ali raztopine dveh ali več snovi, od katerih je najmanj ena aktivna snov.
4. Snovi so kemijski elementi in njihove spojine, ki se pojavljajo v naravi ali so pridobljeni v proizvodnem procesu, vključno z vsako nečistoto, ki je neizogibna posledica proizvodnega procesa.
5. Aktivne snovi so snovi ali mikroorganizmi, vključno z virusi, ki imajo splošen ali poseben učinek na škodljive organizme ali na rastline, dele rastlin ali rastlinske proizvode.
6. Seznam aktivnih snovi sestavljajo aktivne snovi, ki imajo dovoljenje za uporabo v FFS v državah članicah Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in pogoji, pod katerimi se te snovi lahko uporabljajo (v nadaljnjem besedilu: seznam).
7. Stare aktivne snovi so aktivne snovi, ki niso na seznamu, in so bile registrirane in dane v promet pred 26. julijem 1993 v katerikoli državi članici EU.
8. Nove aktivne snovi so aktivne snovi, ki niso na seznamu, in so bile registrirane in dane v promet po 26. juliju 1993 v katerikoli državi članici EU.
9. FFS je identično, če je vsebnost aktivne snovi enaka v okviru mednarodno predpisanih odstopanj, vključno z nečistočami in drugimi sestavinami v aktivni snovi, in če se ujemajo fizikalno-kemijske lastnosti pripravka, oznake, pakiranje in embalaža, razen trgovskega imena pripravka.
10. Rastline so žive rastline in živi deli rastlin, vključno s svežim sadjem in semenom.
11. Rastlinski proizvodi so proizvodi iz rastlin v nepredelanem stanju ali po enostavni obdelavi, kot je mletje, sušenje ali stiskanje, razen rastlin iz prejšnje točke.
12. Škodljivi organizmi rastlin ali rastlinskih proizvodov so organizmi, ki pripadajo živalskemu ali rastlinskemu svetu, kakor tudi virusi, bakterije, mikoplazme ter drugi patogeni organizmi.
13. Živali so živali iz vrst, ki jih običajno krmi oziroma vzreja človek.
14. Okolje je voda, zrak, zemlja, divje vrste favne in flore in vsi medsebojni odnosi med njimi.
15. Promet je vsaka dobava FFS odplačno ali brez plačila, razen skladiščenja ali razpolaganja pred odpremo, s carinskega območja držav članic EU ter uvoz FFS, ki pomeni vnos FFS na carinsko območje držav članic EU.
- 15.a Registracija FFS je predpisan postopek, s katerim pristojni organ po prejemu vloge vlagatelja registrira FFS za dajanje v promet in uporabo na ozemlju Republike Slovenije.
16. Dobra kmetijska praksa je opravljanje kmetijske dejavnosti na način, ki omogoča dobro gospodarjenje s kmetijsko zemljo in reprodukcijskim materialom ob upoštevanju naravne danosti kmetijskega prostora. Dobra kmetijska praksa zajema optimalno kombinacijo agrotehničnih ukrepov, da se ohrani naravna rodovitnost kmetijske zemlje in da se prepreči obremenjenost okolja, pretirano uporabo mineralnih in organskih gnojil in FFS ter, da se pridelajo rastline ali rastlinski proizvodi, namenjeni za živila, ki vsebujejo najnižjo možno količino ostankov FFS.
17. Integrirano varstvo rastlin je optimalna kombinacija biotičnih, biotehnoloških, kemijskih, obdelovalnih ali gojitvenih ukrepov pri gojenju rastlin, pri čemer se uporaba kemijskih sredstev

za varstvo rastlin omeji na najnujnejšo količino dovoljenih FFS, ki so potrebna za zadrževanje populacije škodljivih organizmov pod mejo, ki povzroča gospodarsko nesprejemljivo škodo ali izgubo (prag škodljivosti).

18. Naprave za nanašanje FFS so stroji in naprave za nanašanje FFS, vključno z njihovimi sestavnimi deli, ki vplivajo na natančnost nanašanja.

19. Pristojni organ za registracijo, izvrševanje upravnih nalog na področju prometa in naprav za nanašanje FFS, nadzor nad izvajanjem tega zakona ter poročanje Evropski komisiji je pristojni organ v sestavi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, določen v skladu z uredbo Vlade Republike Slovenije.

39. člen (nadzor nad izvajanjem javne službe)

Strokovni nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja pristojni organ, lahko pa naloge strokovnega nadzora dodeli drugim pravnim ali fizičnim osebam kot javno pooblastilo.

Strokovni nadzor kot javno pooblastilo lahko opravljajo pravne ali fizične osebe, ki so strokovno usposobljene za nadzor na posameznem področju javne službe.

Minister podrobneje opredeli pogoje glede strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka.

Po opravljenem javnem razpisu določi minister z odločbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, izvajalce javnih pooblastil iz drugega odstavka tega člena, in z njimi sklene pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja kmetijska inšpekcija.

50. člen (uvoz FFS)

FFS smejo uvažati le pravne in fizične osebe iz 5. člena tega zakona in so pri uvozu dolžne pošiljke FFS prijaviti fitosanitarni inšpekciji.

Nadzor nad uvozom FFS opravlja fitosanitarni inšpektor.

Mejne prehode za promet FFS čez državno mejo določi minister.

53. člen (inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, opravljajo kmetijski, fitosanitarni in inšpektor, pristojen za kemikalije, vsak v okviru svojih pristojnosti.

Pritožba zoper odločbe inšpektorjev iz prejšnjega odstavka ne zadrži njihove izvršitve.

54. člen (pooblastila kmetijskega inšpektorja)

Kmetijski inšpektor ima na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednja pooblastila:

- prepove promet s FFS, če ni predpisano registrirano,
- prepove uporabo FFS, če zanj ni izdano predpisano dovoljenje,
- prepove promet oziroma uporabo s prepovedanimi FFS,
- prepove promet, če je FFS potekel rok uporabe,
- preverja izpolnjevanje pogojev glede kadrov pravnih in fizičnih oseb iz 5. člena tega zakona,
- do odprave pomanjkljivosti prepove opravljanje dejavnosti prometa s FFS, če pravna ali fizična oseba ni vpisana v register iz 5. člena tega zakona oziroma ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede kadrov. O tem inšpektor obvesti pristojni organ,

- prepove promet s FFS, če FFS ni v skladu z odločbo o registraciji (embalaža, etiketa, razvrstitev, oznake, navodilo za uporabo, fizikalno-kemijska sestava in drugo),
- prepove uporabo FFS, če se FFS nepravilno uporablja,
- ugotavlja identiteto kršitelja v primeru suma kršitve določb tega zakona ter kršitev po potrebi tudi fotografira oziroma posname,
- odredi ustrezne ukrepe, če ugotovi prekoračeno predpisano mejno vrednost ostankov FFS v oziroma na rastlinah in rastlinskih proizvodih pred prometom,
- jemlje vzorce rastlin, rastlinskih proizvodov, tal, škropilne mešanice, FFS in druge potrebne vzorce,
- vzame iz prometa napravo za nanašanje FFS in odredi preverjanje skladnosti s certifikatom,
- prepove promet z napravo za nanašanje FFS, če nima predpisanega certifikata,
- prepove promet z napravo za nanašanje FFS, če ni skladna s certifikatom,
- prepove uporabo naprav, če nima znaka o rednem pregledu oziroma, če ni redno pregledana,
- preverja, ali izvajalci javnih služb po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje oziroma ravnajo v skladu s predpisi oziroma koncesijsko pogodbo, ter odredi odpravo nepravilnosti,
- opravi druga dejanja in odredi druge ukrepe, potrebne za izvajanje tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,
- lahko prepove promet rastlin oziroma rastlinskih proizvodov, od katerih so bili odvzeti vzorci za ugotavljanje ostankov FFS, do pridobitve analiznih izvidov teh vzorcev.

55. člen
(pooblastila fitosanitarnega inšpektorja)

Fitosanitarni inšpektor ima na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednja pooblastila:

- pri uvozu FFS, ki so razvrščena kot nevarna, preverja skladnost varnostnega lista s predpisi o kemikalijah,
- prepove uvoz FFS, če FFS ni ustrezno registrirano, razvrščeno, pakirano in označeno ter opremljeno z navodilom za uporabo, če nima ustreznega dovoljenja ali če je promet s tem FFS prepovedan, razen če gre za primere iz drugega odstavka 3. člena tega zakona,
- začasno prepove uvoz FFS, če je treba odpraviti pomanjkljivosti na pošiljki FFS ali na dokumentaciji, ki jo spremlja,
- opravi druga dejanja in odredi druge ukrepe glede FFS in prometa FFS v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

56.a člen
(uradni laboratorij)

Za izvajanje analiz za potrebe inšpekcijskega nadzora na področju uporabe in prometa FFS ter s tem povezanega nadzora kmetijskih rastlin v primarni proizvodnji glede ostankov FFS, minister, na podlagi javnega razpisa, izmed akreditiranih laboratorijev določi uradni laboratorij .

Akreditiran laboratorij izpolnjevanje pogojev glede prostorov, opreme, standardov, postopkov in metod dela, strokovnjakov in referenc ter sodelovanja v mednarodnih laboratorijskih shemah za izvajanje analiz iz prejšnjega odstavka, dokazuje z akreditacijsko listino, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

Medsebojna razmerja med ministrstvom in uradnim laboratorijem iz prvega odstavka tega člena se uredijo s pogodbo.

Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin

30. člen
(enakovrednost semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Uvoženi semenski material kmetijskih rastlin je enakovreden semenskemu materialu

pridelanemu v skladu s predpisi na območju Skupnosti, če so zahteve za semenski material kmetijskih rastlin, zahteve za dobavitelje ter za uradni nadzor semenskih posevkov ali nasadov semenskega materiala kmetijskih rastlin oziroma dobaviteljev, določene v predpisih države, ki ni članica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: tretja država), enakovredne predpisanim zahtevam in je semenski material kmetijskih rastlin v tretji državi pridelan v skladu s temi predpisi.

(2) O enakovrednosti semenskega materiala kmetijskih rastlin odloči pristojni organ Skupnosti.

(3) Do odločitve pristojnega organa iz prejšnjega odstavka lahko Uprava po uradni dolžnosti ali na predlog uvoznika preveri, ali so izpolnjeni pogoji za priznanje enakovrednosti semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tretji državi.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka Uprava z odločbo, ki jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in ki velja najpozneje do odločitve pristojnega organa iz drugega odstavka tega člena, določi:

- etikete oziroma dokazila, ki izkazujejo enakovrednost semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tretji državi,
- v primeru uradnih etiket oziroma dokazil tudi uradne organe tretje države, ki v skladu s predpisi druge države ali v skladu z mednarodnimi shemami potrjevanja izdajajo te etikete oziroma dokazila iz prejšnje alinee.

60. člen (posebno preizkušanje sort)

(1) Pri določenih vrstah kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji, se s posebnim preizkušanjem sort ugotavlja vrednost sort za pridelavo in uporabo pri različnih tehnologijah pridelave oziroma v različnih ekoloških razmerah, z namenom, da dobijo pridelovalci podrobnejše podatke o lastnostih sorte.

(2) Posebno preizkušanje sort se izvaja kot javna služba na področju semenarstva po predpisanih postopkih in metodah in v skladu s programom, ki ga sprejme minister za obdobje sedmih let.

(3) Program iz prejšnjega odstavka določa:

- vrste kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji,
- predvideno število sort, ki bodo v posameznem letu vključene v posebno preizkušanje pri posamezni vrsti kmetijskih rastlin,
- namen in cilje posebnega preizkušanja sort pri posameznih vrstah oziroma skupinah kmetijskih rastlin,
- finančne vire za izvajanje posebnega preizkušanja sort in
- povezovanje z drugimi programi na področju kmetijstva.

(4) Uprava v skladu s programom iz drugega odstavka tega člena in v skladu z določbami petega, šestega in sedmega odstavka tega člena vsako leto določi sorte, ki se vključijo v posebno preizkušanje sort. Uprava lahko pred določitvijo sort pridobi strokovno mnenje sortne komisije iz prejšnjega člena.

(5) Sorta se lahko vključi v posebno preizkušanje sort na predlog vzdrževalca sorte, kmetijsko-gozdarske zbornice, organizacije pridelovalcev, zadruga, interesnega združenja ali društva, ki deluje na področju kmetijstva (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj). Predlog mora vsebovati podatke o predlagatelju (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež) in podatke o vrsti in sorti (ime sorte in morebitne sinonime, izvor sorte in državo ali države, kjer je sorta že vpisana v sortno listo, namen uporabe sorte) ter tehnične podatke o sorti, ki so potrebni za načrtovanje in izvedbo posebnega preizkušanja sorte in so podrobneje opredeljeni s postopki in metodami iz devetega odstavka tega člena.

(6) Predlagana sorta iz prejšnjega odstavka se vključi v posebno preizkušanje sort, če:

- je vpisana v sortno listo ali izpolnjuje pogoje za trženje na območju Evropske unije, določene v Direktivi 68/193/EGS, Direktivi 2002/53/ES, Direktivi 2002/55/ES, ali Direktivi 2008/90/ES,
- je iz podatkov, navedenih v predlogu za vključitev sorte v posebno preizkušanje sort razvidno,

da bi bila vključitev sorte v posebno preizkušanje v skladu z namenom in cilji preizkušanja, opredeljenimi v programu iz drugega odstavka tega člena, in
- predlagatelj pokrije stroške posebnega preizkušanja sorte.

(7) Ne glede na določbe petega in šestega odstavka tega člena se na predlog Uprave v posebno preizkušanje sort vključi sorta, ki še ni vpisana v sortno listo, vendar le, če je že bilo opravljeno preizkušanje te sorte v skladu s 43. členom tega zakona.

(8) Na podlagi rezultatov posebnega preizkušanja sort Uprava pripravi za posamezno vrsto ali skupino kmetijskih rastlin opisno sortno listo in jo objavi v zbirki Opisna sortna lista Republike Slovenije in na svoji spletni strani.

(9) Minister predpiše postopke in metode posebnega preizkušanja sorte, podrobnejši način priprave in vodenja opisne sortne liste, ter višino stroškov posebnega preizkušanja sort, ki jih plača predlagatelj za posebno preizkušanje sort iz šestega odstavka tega člena.

67. člen (inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo fitosanitarni in kmetijski inšpektorji.

(2) Ukrepe iz tega zakona odredi fitosanitarni ali kmetijski inšpektor z odločbo, izdano v upravnem postopku. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(3) V upravnih stvareh, o katerih odloča fitosanitarni ali kmetijski inšpektor, je ministrstvo organ druge stopnje

IX. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

1. Fitosanitarna uprava Republike Slovenije

68. člen (naloge in pooblastila inšpektorjev)

(1) Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko fitosanitarni inšpektor po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do dobaviteljev semenskega materiala kmetijskih rastlin oziroma do semenskega materiala kmetijskih rastlin kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ta prideluje, skladišči, pripravlja za trg oziroma trži,

2. preverja, če so dobavitelji, ki so zavezanci za vpis v register semenskega materiala kmetijskih rastlin, vpisani v ta register,

3. preverja, če registriran dobavitelj semenskega materiala kmetijskih rastlin zagotavlja odgovorno strokovno osebo iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona,

4. preverja, ali dobavitelji izpolnjujejo obveznosti dobavitelja po tem zakonu,

5. pri dobavitelju pregleduje listine in evidence, ki jih hrani in vodi v zvezi s semenskim materialom kmetijskih rastlin,

6. preverja, ali semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve,

7. preverja, ali je semenski material kmetijskih rastlin pakiran ter označen na predpisan način,

8. preverja, ali ima dobavitelj dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja,

9. preverja, ali dobavitelj prideluje oziroma trži semenski material ohranjevalne sorte na območju, določenem z odločbo o vpisu te sorte v sortno listo, oziroma trži ohranjevalno semensko mešanico na območju, ki ga določi Uprava,

10. preverja, ali dobavitelj prideluje oziroma trži semenski material ohranjevalne sorte oziroma ohranjevalne semenske mešanice do največje dovoljene količine,

11. odvzema vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin pri dobaviteljih,

12. nadzira izvajanje odredb iz 15.a člena tega zakona,

13. opravlja inšpekcijske preglede semenskega materiala kmetijskih rastlin pred uvozom,

14. izvaja nadzor pri izvajalcih javne službe,

15. izvaja nadzor pri nosilcih javnih pooblastil po tem zakonu, pri čemer tudi preverja, ali organ za potrjevanje izvaja nadzor pri imenovanih preglednikih, vzorčevalcih in laboratorijih pod uradnim nadzorom v skladu s šestim odstavkom 22.a člena tega zakona,
16. izvaja nadzor pri imenovanih laboratorijih, izvajalcih preizkušanja sort in izvajalcih hrambe standardnih vzorcev,
17. vpogleda v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom,
18. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu,
19. izvaja druge naloge na področju semenarstva.

(2) Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko kmetijski inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do dobaviteljev, ki tržijo semenski material kmetijskih rastlin, oziroma do semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se trži,
2. preverja, ali so dobavitelji, ki so zavezanci za vpis v register semenskega materiala kmetijskih rastlin, vpisani v ta register,
3. preverja, ali ima dobavitelj dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja,
4. pri dobavitelju pregleduje listine in evidence, ki jih vodi v zvezi s semenskim materialom kmetijskih rastlin,
5. preverja, ali semenski material kmetijskih rastlin na trgu izpolnjuje predpisane zahteve,
6. nadzira izvajanje odredb iz 15.a člena tega zakona,
7. preverja, ali je semenski material kmetijskih rastlin pakiran ter označen na predpisan način,
8. odvzema vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se trži,
9. vpogleda v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom,
10. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu.

69. člen (ukrepi inšpektorja)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko fitosanitarni inšpektor z odločbo:

1. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin osebi, ki je v skladu s tem zakonom zavezanec za vpis v register semenskega materiala, pa ni vpisana v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom,
2. odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga določi,
3. začasno prepove opravljanje dejavnosti dobavitelja, če ugotovi, da dobavitelj ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register dobaviteljev oziroma da več kot dvakrat ni izpolnil odrejenih ukrepov, in predlaga Upravi izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev,
4. odredi odpravo pomanjkljivosti ter do odprave pomanjkljivosti začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni pakiran oziroma označen na predpisan način,
5. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki izdaja etikete oziroma potrdila dobavitelja brez dovoljenja Uprave,
6. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne ustreza predpisanim zahtevam za trženje,
7. prepove pridelavo oziroma trženje semenskega materiala ohranjevalne sorte, če se ta prideluje oziroma trži izven območja, določenega z odločbo o vpisu take sorte v sortno listo, oziroma prepove trženje ohranjevalne semenske mešanice izven območja, določenega v dovoljenju za trženje ohranjevalne semenske mešanice,
8. prepove trženje semenskega materiala ohranjevalne sorte ali ohranjevalne semenske mešanice nad največjo dovoljeno količino,
9. začasno, do znanih rezultatov analize kakovosti semenskega materiala na podlagi vzorcev, odvzetih pri inšpekcijskem pregledu, prepove trženje določene partije semenskega materiala kmetijskih rastlin, če obstaja utemeljen sum, da semenski material te partije ne ustreza predpisanim zahtevam,
10. prepove uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin, če niso izpolnjeni pogoji za uvoz v skladu s tem zakonom,
11. predlaga Upravi odvzem koncesije za opravljanje javne službe izvajalcu javne službe, če ne izvaja nalog, ki jih je dolžan izvajati, ali jih ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji,
12. predlaga Upravi odvzem javnega pooblastila, ki je bilo podeljeno v skladu s tem zakonom,

če nosilec javnega pooblastila ne izvaja nalog v skladu s pogodbo oziroma predpisi, na podlagi katerih se izvajajo naloge po javnem pooblastilu,

13. predlaga Upravi razveljavitev odločbe o imenovanju preglednika, vzorčevalca ali laboratorija pod uradnim nadzorom za izvajanje nalog iz 1. ali 3. točke četrtega odstavka 22. člena tega zakona, če ugotovi, da imenovani preglednik, vzorčevalec ali laboratorij nalog ne izvaja na predpisan način,

14. predlaga Upravi razveljavitev odločbe o imenovanju laboratorija, izvajalca preizkušanja sort ali izvajalca hrambe standardnih vzorcev, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev ali ne izpolnjuje pogodbenih obveznosti,

15. izvede postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, oziroma prijavi kaznivo dejanje,

16. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko kmetijski inšpektor z odločbo:

1. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin osebi, ki je v skladu s tem zakonom zavezanec za vpis v register semenskega materiala, pa ni vpisana v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom,

2. odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga določi,

3. začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register dobaviteljev oziroma ki več kot dvakrat ni izpolnil odrejenih ukrepov, in predlaga Upravi izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev,

4. odredi odpravo pomanjkljivosti ter do odprave pomanjkljivosti začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni pakiran in označen na predpisan način,

5. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki izdaja etikete oziroma potrdila dobavitelja brez dovoljenja Uprave,

6. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne ustreza predpisanim zahtevam za trženje,

7. izvede postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, oziroma prijavi kaznivo dejanje,

8. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

72. člen (koncesija)

(1) Uprava za določeno obdobje dodeli koncesijo za izvajanje javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvajalcem iz prvega odstavka prejšnjega člena na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- opredelitev predmeta in območja koncesije;
- navedbo začetka in trajanja koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
- obvezne sestavine prijave;
- merila za izbiro;
- navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri za izdajo koncesije;
- druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;
- kontaktno osebo za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;
- datum, kraj in čas odpiranja vlog;
- način obveščanja kandidatov o izbiri koncesionarjev.

(3) Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje predstojnik Uprave. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblaščen predstavniki vlagateljev.

(4) Prepozno prispеле vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko vlagatelji dopolnijo v osmih dneh od prejema poziva na dopolnitev, v nasprotnem primeru se vloge zavržejo, na kar je treba vlagatelja opozoriti.

(5) Izid javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na

področju kmetijstva, katerim Uprava na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku dodeli izvajanje javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo.

(7) Medsebojna razmerja med Upravo in koncesionarjem se podrobneje uredijo s pogodbo.

(8) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(9) Minister predpiše obdobje iz prvega odstavka tega člena.

73. člen (pogodba)

(1) Pogodba iz prejšnjega člena se sklene v pisni obliki in vsebuje zlasti:

- izvajalca in strokovne osebe, ki bodo dejavnosti izvajale;
- naloge javne službe na področju semenarstva, ki jo izvaja izvajalec;
- način in pogoje za opravljanje s pogodbo določenih nalog;
- pravice, obveznosti in odgovornosti koncesionarja;
- začetek in trajanje koncesije;
- vir financiranja;
- nadzor nad izvajanjem nalog javne službe;
- prenehanje koncesije;
- rok za odpoved pogodbe.

(2) Če koncesionar ne izvaja nalog, ki jih je dolžan izvajati, ali jih ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji, Uprava koncesionarju z odločbo odvzame koncesijo iz prejšnjega člena.

74. člen (nadzor nad izvajanjem javne službe)

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvaja Uprava.

(2) Uprava lahko naloge strokovnega nadzora iz prejšnjega odstavka dodeli drugim pravnim ali fizičnim osebam kot javno pooblastilo.

Zakon o varstvu novih sort rastlin

3. člen

Postopek za varstvo nove sorte, register prijav za varstvo novih sort (v nadaljnjem besedilu: register prijav) in register zavarovanih sort rastlin vodi organ, pristojen za upravne, strokovne in razvojne naloge na področju varstva in registracije sort rastlin (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), kot organ v sestavi ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

24. člen

Postopek za varstvo sorte se začne na podlagi prijave, ki jo prijavitelj vloži pri pristojnem organu.

Pristojni organ odloča o prijavi v upravnem postopku.

Zoper upravne akte pristojnega organa je dopustna pritožba na ministrstvo. Pritožbo se vloži v roku 30 dni od vročitve akta.

46. člen

Kdor brez dogovora oziroma v nasprotju z dogovorom z imetnikom žlahtniteljske pravice gospodarsko izkorišča oziroma razpolaga s semenskim materialom zavarovane sorte, mora

imetniku na njegovo zahtevo dati vse podatke v zvezi s tem.

Če podatkov ne da prostovoljno, lahko imetnik žlahtniteljske pravice zahteva, da pristojni organ izda sklep, s katerim naloži kršitelju dostavo podatkov. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve. Sklep se izvrši v upravnem postopku.

49. člen

Nadzor nad izvajanjem določb 11., 15., 16. in 46. člena tega zakona izvajajo fitosanitarni, kmetijski in gozdarski inšpektorji v skladu s pristojnostmi, določenimi z zakoni, ki urejajo semenski material kmetijskih rastlin, gozdni reprodukcijski material in zdravstveno varstvo rastlin.

Kadar fitosanitarni, kmetijski in gozdarski inšpektor pri opravljanju nadzora utemeljeno sumi, da so kršene določbe zakona, prepove pridelovanje, razmnoževanje, prodajo in drugo obliko trženja materiala zavarovane sorte in odredi druge ustrezne ukrepe.

Zakon o mineralnih gnojilih

2. člen (pristojna organa)

Pristojna organa za izvajanje Uredbe 2003/2003/ES sta organ, pristojen za upravne, strokovne in razvojne naloge na področju mineralnih gnojil (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), in organ, pristojen za inšpekcijski nadzor nad izvrševanjem predpisov s področja mineralnih gnojil, ki sta organa v sestavi ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

6. člen (zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za promet z mineralnim gnojilom, ki ne izpolnjuje pogojev iz Uredbe 2003/2003/ES, mora vsebovati:

- podatke o proizvajalcu oziroma uvozniku (firma in sedež, dokazilo o vpisu dejavnosti v register);
- podatke o vrsti in trgovskem imenu proizvoda;
- sestavo z navedbo vsebnosti hranil, težkih kovin in drugih snovi, ki jih proizvod vsebuje;
- opis glavnih uporabljenih surovin in njihov izvor;
- opis proizvodnega procesa.

(2) Na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka, iz katerih izhaja, da mineralno gnojilo izpolnjuje pogoje iz predpisa, ki ureja minimalno kakovost za mineralna gnojila, izda pristojnica oziroma pristojnik pristojnega organa odločbo, s katero dovoli promet z mineralnim gnojilom.

(3) Če proizvod, za katerega je vložena zahteva za izdajo dovoljenja za promet z mineralnim gnojilom, ne izpolnjuje pogojev iz predpisa, ki ureja minimalno kakovost za mineralna gnojila, se zahteva zavrne. Ta proizvod se v prometu ne sme označiti kot mineralno gnojilo.

Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi

55. člen (inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma potrdil in dovoljenj ter nad izvajanjem določb Uredbe 1830/2003/ES v delu, ki se nanaša na izdelke, ki so dani na trg v skladu s tem zakonom, izvajajo inšpektorji, pristojni za okolje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, inšpekcijski nadzor nad semenskim materialom kmetijskih rastlin in gozdnim reprodukcijskim materialom, ki se daje na trg, izvajajo, vsak v skladu s svojimi pristojnostmi, kmetijski, fitosanitarni in gozdarski inšpektorji.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, inšpekcijski nadzor v zvezi z uvozom GSO ali izdelkov izvajajo, vsak v skladu s svojim delovnim področjem in 55.b členom tega zakona, uradni veterinarji in fitosanitarni inšpektorji.

(4) Inšpektor, pristojen za okolje, izvrši nadzor v primeru izrednega dogodka, opredeljenega v drugi in tretji alineji 19. točke 4. člena tega zakona in nesreče iz 11.a člena tega zakona.